PID	UOHSX00MYDSN	Adresát/i
Č. j.	ÚOHS-20208/2026/500	dle rozdělovníku
Sp. zn.	ÚOHS-S0924/2025/VZ	
Datum, místo	5. 6. 2026, Brno	

ROZHODNUTÍ
ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, ve společném správním řízení vedeném pod sp. zn. ÚOHS-S0924/2025/VZ zahájeném

- dne 28. 11. 2025 na návrh z téhož dne, jehož účastníky jsou
  - zadavatel – Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost, IČO 00005886, se sídlem Sokolovská 42/217, 190 00 Praha 9, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 2. 12. 2025 JUDr. Jaromírem Císařem, Ph.D., advokátem, ev. č. ČAK 07145, PORTOS, advokátní kancelář s.r.o., IČO 48118753, se sídlem Hvězdova 1716/2b, 140 00 Praha 4,
  - navrhovatel – T4 Building, s.r.o., IČO 04352530, se sídlem Třídvorská 1386, 280 02 Kolín, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 27. 11. 2025 JUDr. Janem Skřipským, Ph.D., advokátem, ev. č. ČAK 04526, se sídlem Sokolská třída 936/21, 702 00 Ostrava,

  ve věci přezkoumání úkonů cit. zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky „Tramvajová trať Libuš – Nové Dvory, výběr zhotovitele stavby“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 25. 8. 2025 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 26. 8. 2025 pod ev. č. Z2025-047209, ve znění pozdějších oprav, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 26. 8. 2025 pod ev. č. 556873-2025, ve znění pozdějších oprav, a

- dne 12. 1. 2026 na návrh z téhož dne, jehož účastníky jsou
  - zadavatel – Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost, IČO 00005886, se sídlem Sokolovská 42/217, 190 00 Praha 9, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 20. 1. 2026 JUDr. Jindřichem Vítkem, Ph.D., advokátem, ev. č. ČAK 09459, Advokátní kancelář Matzner & Vítek, IČO 63622777, se sídlem Anny Letenské 34/7, 120 00 Praha 2,
  - navrhovatel – T4 Building, s.r.o., IČO 04352530, se sídlem Třídvorská 1386, 280 02 Kolín, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 11. 1. 2026 JUDr. Janem Skřipským, Ph.D., advokátem, ev. č. ČAK 04526, se sídlem Sokolská třída 936/21, 702 00 Ostrava,

  ve věci přezkoumání úkonů cit. zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky „Tramvajová trať Malovanka – Strahov – výběr zhotovitele stavby“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 6. 10. 2025 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 7. 10. 2025 pod ev. č. Z2025-054946, ve znění pozdějších oprav, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 7. 10. 2025 pod ev. č. 655081-2025, ve znění pozdějších oprav,

rozhodl takto:

I.

Návrh navrhovatele – T4 Building, s.r.o., IČO 04352530, se sídlem Třídvorská 1386, 280 02 Kolín – **ze dne 28. 11. 2025 na** zahájení správního řízení o **přezkoumání úkonů zadavatele – Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost**, IČO 00005886, se sídlem Sokolovská 42/217, 190 00 Praha 9 – **učiněných při zadávání veřejné zakázky „Tramvajová trať Libuš – Nové Dvory, výběr zhotovitele stavby“** v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 25. 8. 2025 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 26. 8. 2025 pod ev. č. Z2025-047209, ve znění pozdějších oprav, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 26. 8. 2025 pod ev. č. 556873-2025, ve znění pozdějších oprav, **se podle § 265 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek**, ve znění pozdějších předpisů, **zamítá, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření**.

II.

Návrh navrhovatele – T4 Building, s.r.o., IČO 04352530, se sídlem Třídvorská 1386, 280 02 Kolín – **ze dne 12. 1. 2026 na** zahájení správního řízení o **přezkoumání úkonů zadavatele – Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost**, IČO 00005886, se sídlem Sokolovská 42/217, 190 00 Praha 9 – **učiněných při zadávání veřejné zakázky „Tramvajová trať Malovanka – Strahov – výběr zhotovitele stavby“** v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 6. 10. 2025 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 7. 10. 2025 pod ev. č. Z2025-054946, ve znění pozdějších oprav, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 7. 10. 2025 pod ev. č. 655081-2025, ve znění pozdějších oprav, **se podle § 265 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek**, ve znění pozdějších předpisů, **zamítá, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření**.

ODŮVODNĚNÍ

I. ZADÁVACÍ ŘÍZENÍ „TRAMVAJOVÁ TRAŤ LIBUŠ – NOVÉ DVORY, VÝBĚR ZHOTOVITELE STAVBY“

1. Zadavatel – Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost, IČO 00005886, se sídlem Sokolovská 42/217, 190 00 Praha 9 (dále jen „zadavatel“), ve správním řízení vedeném původně samostatně pod sp. zn. ÚOHS-S0924/2025/VZ zastoupena na základě plné moci ze dne 2. 12. 2025 JUDr. Jaromírem Císařem, Ph.D., advokátem, ev. č. ČAK 07145, PORTOS, advokátní kancelář s.r.o., IČO 48118753, se sídlem Hvězdova 1716/2b, 140 00 Praha 4 – jako veřejný zadavatel dle § 4 odst. 1 písm. e) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), zahájil dne 25. 8. 2025 odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění otevřené řízení za účelem zadání veřejné zakázky „Tramvajová trať Libuš – Nové Dvory, výběr zhotovitele stavby“; oznámení o zahájení zadávacího řízení bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 26. 8. 2025 pod ev. č. Z2025-047209, ve znění pozdějších oprav, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 26. 8. 2025 pod ev. č. 556873-2025, ve znění pozdějších oprav (dále jen „veřejná zakázka 1“ nebo „zadávací řízení 1“).

2. Podle odst. 05.3 „Předmět plnění veřejné zakázky“ zadávací dokumentace veřejné zakázky 1 (dále jen „zadávací dokumentace 1“) je předmětem veřejné zakázky 1 *„realizace nové tramvajové trati o délce 1,8 km vedené ze zastávky Libuš severně Novodvorskou ulicí a ukončené blokovou smyčkou ulicemi Durychova, Libušská a Chýnovská u budoucí stanice metra D Nové Dvory. V rámci akce dojde ke změně uspořádání uličních profilů dotčených ulic a jejich křižovatek. V blokové smyčce jsou zřízeny v Novodvorské i Durychově ulici předjízdné koleje pro odstavování souprav na konečné, jinak je bloková smyčka jednokolejná. Součástí stavby jsou dva páry zastávek na dvoukolejné trati a tři samostatné zastávky u jednokolejné trati.*

Součásti stavby budou rovněž vyvolané přeložky a stavby sítí technické infrastruktury a dalších nezbytných stavebních úprav v území a veřejném prostoru dle projektové dokumentace. V rámci přeložek inženýrských sítí je zcela zásadní vynucená přeložka páteřního vodovodu profilu 2 x DN 1200 v délce každého z řadů cca 1 km. (...).

Bližší specifikace předmětu plnění je uvedena v závazném vzoru smlouvy a jeho přílohách" (dále jen „návrh smlouvy 1", v příloze č. 2 zadávací dokumentace a jejich přílohách – pozn. Úřadu).

3. Předpokládaná hodnota veřejné zakázky 1 dle odst. 06.1 zadávací dokumentace 1 činí 1 408 344 000 Kč bez DPH.

4. Lhůta pro podání nabídek byla vysvětlením zadávací dokumentace č. 14 ze dne 22. 10. 2025 prodloužena do 4. 11. 2025 do 10:00 hod.

5. Ze zprávy o hodnocení nabídek na veřejnou zakázku 1 (dále jen „zpráva o hodnocení nabídek 1") vyplývá, že ve lhůtě pro podání nabídek zadavatel obdržel celkem 6 nabídek.

6. Dne 1. 11. 2025 navrhovatel – T4 Building, s.r.o., IČO 04352530, se sídlem Třídvorská 1386, 280 02 Kolín (dále jen „navrhovatel"), ve správním řízení vedeném původně samostatně pod sp. zn. ÚOHS-S0924/2025/VZ zastoupena na základě plné moci ze dne 27. 11. 2025 JUDr. Janem Skřipským, Ph.D., advokátem, ev. č. ČAK 04526, se sídlem Sokolská třída 936/21, 702 00 Ostrava (dále jen „JUDr. Jan Skřipský, Ph.D.") – podal zadavateli námitky proti zadávacím podmínkám veřejné zakázky (dále jen „námitky 1"), o kterých zadavatel rozhodl dne 18. 11. 2025 (dále jen „rozhodnutí o námitkách 1") tak, že tyto odmítl.

7. Dne 28. 11. 2025 obdržel Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad") návrh navrhovatele z téhož dne na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele (dále také jako „návrh 1" nebo „návrh ze dne 28. 11. 2025"). Stejnopis návrhu 1 byl zadavateli doručen téhož dne.

II. OBSAH NÁVRHU 1

8. Navrhovatel předně odmítá výhradu zadavatele, že navrhovatel není aktivně legitimován k podání námitek proti zadávacím podmínkám veřejné zakázky 1. Navrhovatel v této souvislosti uvádí, že je stavebním dodavatelem dlouhodobě se specializujícím na vodohospodářské stavby, přičemž minimálně o tuto část veřejné zakázky má odborný i ekonomický zájem. Plnění veřejné zakázky pak navrhovatel předpokládal ve spolupráci s jinými stavebními dodavateli, jejichž podíl by spočíval v realizaci „dopravní" (tramvajové) části plnění.

9. Navrhovatel pak namítá, že zadávací podmínky týkající se litinového vodovodního potrubí jsou stanoveny nepřiměřeně restriktivním a diskriminačním způsobem, neboť kombinace požadovaných parametrů (pevně předepsané délky trub typu DN 600 a DN 1200, vnitřní vyložení výlučně síranovzdorným vysokopecním cementem dle ČSN EN 197-1 a přesně určené typy vnější zesílené povrchové ochrany) fakticky umožňuje splnění výrobky pouze jediného výrobce, společností Saint-Gobain PAM. Takové nastavení zadávacích podmínek je podle navrhovatele v rozporu s § 36 odst. 1 zákona a se zásadami přiměřenosti, zákazu diskriminace a transparentnosti, neboť vylučuje jiná technicky rovnocenná řešení výslovně připouštěná harmonizovanou technickou normou ČSN EN 545 a neodpovídá objektivním potřebám zadavatele.

10. Navrhovatel dále zdůrazňuje, že zadávací dokumentace je vnitřně rozporná a nejasná, neboť zadavatel na jedné straně deklaroval možnost nabídnout rovnocenná řešení, avšak současně trval na výhradním splnění konkrétní kombinace parametrů uvedených v projektové dokumentaci a Městských standardech[1]. Podle navrhovatele tak nebyly zadávací podmínky zpracovány v podrobnostech nezbytných pro účast v zadávacím řízení, jelikož dodavatelé nemohli předem jednoznačně posoudit, jaká řešení jsou skutečně přípustná. Nejasnost byla podle navrhovatele prohloubena i tím, že zadavatel dodatečně zavedl požadavek schválení potrubí ze strany PVS[2]/PVK[3], aniž by tento proces, jeho podmínky a kritéria byly součástí zadávací dokumentace. Navrhovatel zadavateli současně vytýká, že součástí zadávací dokumentace neučinil Městské standardy, kterými zadavatel odůvodňuje nastavení technických parametrů požadovaného litinového potrubí, přičemž zadavatel měl dle názoru navrhovatele v zadávací dokumentaci identifikovat i zpracovatele Městských standardů.

11. Navrhovatel rovněž zpochybňuje technické odůvodnění jednotlivých požadavků. Tvrdí, že technická norma ČSN EN 545 připouští více normalizovaných délek trub jako rovnocenných řešení, že moderní hrdlové spoje z tvárné litiny splňují normové požadavky na těsnost bez ohledu na počet spojů a že požadavek na výlučné použití síranovzdorného vysokopecního cementu není odůvodněn provozními podmínkami vodovodu určeného pro pitnou vodu. Stejně tak není podle navrhovatele racionálně vysvětlen rozdílný požadavek na typ vnější zesílené ochrany u litinového potrubí typu DN 600 a typu DN 1200, neboť norma ČSN EN 545 připouští širší spektrum rovnocenných povlaků bez vazby na dimenzi potrubí. Zadavatel podle navrhovatele neunesl důkazní břemeno, že mírnější, technickou normou předvídané varianty nejsou způsobilé splnit účel veřejné zakázky.

12. Závěrem návrhu navrhovatel uvádí, že stanovením kumulativně restriktivních technických podmínek došlo k bezdůvodnému omezení hospodářské soutěže, k faktickému určení jediného výrobce pro rozporované části plnění a k odebrání možnosti navrhovateli uplatnit jeho legitimní konkurenční výhodu vyplývající z dlouhodobých obchodních vztahů s výrobci Tiroler Rohre GmbH (dále jen „TRM“) a SAMSUN MAKİNA SANAYİ A.Ş. (dále jen „SMS“), přičemž dodává, že pokud by byly zadávací podmínky stanoveny v souladu se zákonem, pak by technické normy a provozní požadavky splňovali rovněž i další výrobci litinového potrubí. Navrhovatel má proto za to, že mu vznikla újma spočívající ve ztrátě možnosti účastnit se řádné hospodářské soutěže, a navrhuje, aby Úřad uložil nápravné opatření spočívající ve zrušení zadávacího řízení 1.

III. PRŮBĚH SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ SP. ZN. ÚOHS-S0924/2025/VZ ZAHÁJENÉHO NA NÁVRH ZE DNE 28. 11. 2025

13. Podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), bylo správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele zahájeno dnem 28. 11. 2025, kdy Úřad obdržel návrh navrhovatele.

14. Účastníky správního řízení podle § 256 zákona jsou:

- zadavatel a
- navrhovatel.

[1] tj. Městské standardy vodovodů a kanalizací na území hl. m. Prahy – viz dále
[2] Pražská vodohospodářská společnost, a.s. – pozn. Úřadu
[3] Pražské vodovody a kanalizace, a.s. – pozn. Úřadu

15. Zahájení správního řízení oznámil Úřad jeho účastníkům přípisem ze dne 3. 12. 2025.

16. Dne 8. 12. 2025 Úřad obdržel od zadavatele jeho vyjádření k návrhu z téhož dne (dále jen „vyjádření zadavatele k návrhu 1“) a část dokumentace o zadávacím řízení 1. Dne 10. 12. 2025 pak Úřad od zadavatele obdržel zbylou část dokumentace o zadávacím řízení 1.

Vyjádření zadavatele k návrhu 1

17. Zadavatel úvodem namítá, že návrh navrhovatele je zčásti nepřípustný, neboť obsahuje nové skutečnosti a námitky, které nebyly uplatněny již v rámci námitek, a jejich přezkum je proto vyloučen v souladu se zásadou koncentrace řízení podle § 251 odst. 4 zákona. Současně zadavatel trvá na tom, že navrhovatel není aktivně legitimován, jelikož mu nevznikla ani nemohla vzniknout újma. Navrhovatel je stavebním dodavatelem, nikoli výrobcem potrubí, a nic mu nebránilo poptat požadované materiály u jiných výrobců či poddodavatelů. Skutečnost, že navrhovatel nemohl využít své preferované obchodní vztahy, nelze podle zadavatele považovat za újmu ve smyslu zákona.

18. Zadavatel dále uvádí, že zadávací dokumentace byla stanovena jasně, jednoznačně a v podrobnostech nezbytných pro účast, a odmítá tvrzení o jejích vnitřních rozporech. Deklarace, že referenční výrobky mohou být nahrazeny rovnocennými, není podle zadavatele v rozporu s tím, že současně požaduje splnění konkrétních technických parametrů. Rovnocennost se podle něj vždy vztahuje k zachování či „převýšení“ požadovaných vlastností, nikoli k libovolné odchylce. Zadavatel má za to, že projektová dokumentace, vysvětlení zadávací dokumentace i rozhodnutí o námitkách jsou vzájemně konzistentní a srozumitelné, což potvrzuje i skutečnost, že ostatní dodavatelé dokázali nabídky bez problémů podat.

19. Pokud jde o technické požadavky na potrubí, zadavatel zdůrazňuje, že nevybočil z mezí relevantních technických norem, ale v jejich rámci konkretizoval parametry odpovídající jeho legitimním potřebám a místním podmínkám. Požadavky na maximální délku trub typu DN 600 a typu DN 1200 odůvodňuje snahou minimalizovat počet spojů, a tím snížit riziko poruch, vlivu chybovosti lidského faktoru a dlouhodobých provozních závad. Podle zadavatele je racionální a přiměřené usilovat o co nejvyšší spolehlivost liniových řadů, zejména u infrastruktury zásadního významu jako jsou vodovodní řady na území hlavního města Prahy. Argumentace navrhovatele o výhodách kratších trub podle zadavatele nepopírá legitimitu preventivního přístupu, který snižuje počet potenciálně rizikových míst.

20. Zadavatel v rámci svého vyjádření k návrhu rovněž obhajuje požadavek na vnitřní vyložení trub síranovzdorným vysokopecním cementem a konkrétní typy vnější zesílené povrchové ochrany, neboť tyto požadavky vyplývají z Městských standardů, které jsou pro něj závazné na základě projektové dokumentace a uděleného stavebního povolení. Zadavatel nemůže tyto standardy ignorovat, ani je nahrazovat mírnějšími řešeními, aniž by riskoval sankce či nemožnost provozního převzetí infrastruktury. Dále připomíná, že zákon zadavateli nezakazuje požadovat vyšší kvalitu nebo odolnost plnění, pokud to odpovídá jeho potřebám.

21. Závěrem zadavatel shrnuje, že stanovené zadávací podmínky jsou technicky odůvodněné, přiměřené a zákonné, nevedou k bezdůvodnému omezení hospodářské soutěže a nebyly nastaveny na míru jedinému výrobci. Zadavatel uvádí, že jeho požadavky na litinové potrubí splňují také litinová potrubí např. od výrobců Duktus, vonRoll hydro (dále jen „vonRoll“), JINDAL SAW LTD. (dále jen „Jindal“) a Electrosteel Castings Limited. (dále jen „Electrosteel“). Právě existence více nabídnutých řešení a vysoký počet obdržených nabídek podle zadavatele

potvrzují, že soutěž nebyla vyloučena. Zadavatel proto navrhuje, aby Úřad řízení zastavil, případně návrh zamítl, jelikož nebyly splněny podmínky pro uložení nápravného opatření.

Další průběh správního řízení

22. Usnesením ze dne 10. 12. 2025 Úřad určil zadavateli lhůtu pro podání informace o dalších úkonech, které zadavatel v průběhu správního řízení v zadávacím řízení 1 provede, a pro zaslání té části dokumentace o zadávacím řízení 1, která by při takovém úkonu byla pořízena.

23. V průběhu vedeného správního řízení zadavatel informoval Úřad průběžně o dalších úkonech provedených v zadávacím řízení 1, přičemž současně zaslal relevantní dokumentaci o těchto úkonech.

24. Usnesením ze dne 8. 1. 2026 Úřad zadavateli stanovil lhůtu k doplnění obecného tvrzení o existenci více výrobců schopných nabídnout litinové potrubí typu „DN 600“ a „DN 1200“ uvedeného ve vyjádření k návrhu 1 vč. předložení důkazů k jeho prokázání.

25. Přípisem ze dne 8. 1. 2026 Úřad požádal účastníky, resp. vedoucí společníky společností, jež podaly nabídku do šetřeného zadávacího řízení, o identifikaci výrobce jimi nabízeného litinového potrubí pro plnění veřejné zakázky 1, přičemž odpovědi na uvedený dotaz od účastníků zadávacího řízení Úřad obdržel ve dnech 14. 1. 2026 a 15. 1. 2026.

26. Rozhodnutím ze dne 13. 1. 2026 Úřad zadavateli nařídil předběžné opatření spočívající v zákazu uzavřít smlouvu v zadávacím řízení 1, a to až do pravomocného skončení tohoto správního řízení vedeného Úřadem.

27. Dne 19. 1. 2026 Úřad obdržel sdělení zadavatele ze dne 15. 1. 2026, v rámci kterého zadavatel doplnil tvrzení o existenci vícero výrobců schopných vyrobit litinové potrubí dle požadavků zadavatele, přičemž současně předložil řadu podkladů (katalogy, technické listy či výňatky z nich, příp. internetové odkazy na dle jeho názoru relevantní zdroje) k prokázání uvedeného.

28. Usnesením ze dne 29. 1. 2026 Úřad navrhovateli stanovil lhůtu k předložení důkazů k prokázání tvrzení, že navrhovatel za účelem plnění veřejné zakázky 1 nemůže nabídnout litinové potrubí typu „DN 600“ a „DN 1200“ výrobců TRM a SMS, jelikož toto kumulativně nesplňuje zadavatelem požadované technické parametry, a že litinové potrubí těchto výrobců splňuje technické normy ČSN EN 545 a ČSN EN 197-1.

29. Usnesením ze dne 2. 2. 2026 Úřad zadavateli stanovil lhůtu k doplnění důkazů k ověření splnění požadovaných technických parametrů v zadavatelem přeložených dokumentech týkajících se výrobců Duktus a vonRoll a objasnění tvrzení týkajících se výrobců JINDAL a Electrosteel a doplnění důkazů k doložení uvedených tvrzení.

30. Dne 5. 2. 2026 Úřad obdržel sdělení navrhovatele z téhož dne, v rámci kterého navrhovatel Úřadu předložil řadu podkladů k prokázání tvrzení, že výrobci TRM a SMS nejsou schopni vyrobit litinové potrubí dle požadavků zadavatele, přičemž tyto podklady doplnil vysvětlujícími komentáři.

31. Dne 9. 2. 2026 Úřad obdržel sdělení zadavatele z téhož dne, v rámci kterého zadavatel doplnil podklady prokazující zadavatelem tvrzenou existenci vícero výrobců schopných vyrobit litinové potrubí dle požadavků zadavatele.

32. Usnesením ze dne 19. 2. 2026 Úřad zadavateli stanovil lhůtu k objasnění požadavku na délku litinového potrubí typu „DN 600“ a „DN 1200“ a sdělení, zda zadavatel v souvislosti s požadavkem na vnitřní ochrannou vrstvu a vnější ochrannou vrstvu považuje rovněž i další varianty uvedené v Městských standardech ve vztahu k jím stanoveným požadavkům za rovnocenné.

Sdělení zadavatele ze dne 24. 2. 2026

33. Dne 24. 2. 2026 Úřad obdržel sdělení zadavatele z téhož dne, ve kterém zadavatel zdůrazňuje, že jím stanovené technické požadavky na litinové potrubí (zejména délky trub DN 600 a DN 1200, vnitřní cementaci a vnější povrchovou ochranu) vycházejí z jeho objektivních potřeb a ze závazných podmínek správců vodohospodářské infrastruktury (PVS a PVK), které se promítly do stavebního povolení a Městských standardů. Zadavatel nemohl tyto požadavky ignorovat či zmírnit, aniž by se vystavil riziku porušení stavebního povolení a souvisejících právních povinností. Účelem zvoleného technického řešení je zvýšení bezpečnosti, životnosti a spolehlivosti páteřního vodovodu kritické infrastruktury hlavního města Prahy, zejména snížením počtu spojů a zvýšením odolnosti použitých materiálů.

34. Zadavatel odmítá tvrzení, že by jeho postup omezoval hospodářskou soutěž. Uvádí, že výslovně připustil nabídku rovnocenných nebo lepších řešení, pokud dodavatel doloží splnění stejných či vyšších technických parametrů. Navrhovatel takovou alternativu v průběhu zadávacího řízení nepředložil, a proto nemohla být její rovnocennost posouzena. Skutečnost, že preferuje určité technické řešení, zadavatel nepovažuje za diskriminační, pokud je toto řešení věcně, logicky a odborně odůvodněno. Zadavatel dále poukazuje na rozhodovací praxi Úřadu a správních soudů, podle níž ani skutečnost, že zadávací podmínky splní omezenější okruh výrobců, nečiní postup zadavatele nezákonným, je-li takový požadavek řádně zdůvodněn potřebami zadavatele.

35. Zadavatel rovněž zpochybňuje tvrzení navrhovatele o neschopnosti jím preferovaných výrobců (zejména TRM a SMS) požadované potrubí dodat. Na základě dostupných katalogů, referencí a veřejných zdrojů uvádí, že tito výrobci jsou schopni vyrábět potrubí v požadovaných délkách, dimenzích i požadovaných povrchových úpravách, případně na zakázku, pokud by o dodávky stavebníci měli zájem. Zadavatel dále poukazuje na pochybnosti o autenticitě některých podkladů předložených navrhovatelem a na skutečnost, že v rámci zadávacího řízení byly podány nabídky s potrubím od více výrobců, což podle něj potvrzuje otevřenost soutěže v praxi.

36. K odkazu navrhovatele na případ „Vír“ zadavatel uvádí, že jde o skutkově i právně odlišnou věc, neboť tam šlo o zakázku, jejímž hlavním předmětem bylo potrubí, zatímco v nyní posuzované zakázce je přeložka vodovodu pouze dílčí součástí rozsáhlé stavby tramvajové tratě. Zadavatel uzavírá, že své technické požadavky opřel o objektivní příčiny vyplývající ze stavebního povolení a závazných stanovisek správců infrastruktury, umožnil nabídku rovnocenných řešení a prokázal existenci plurality výrobců, a proto navrhuje návrh navrhovatele zamítnout, případně správní řízení zastavit.

Další průběh správního řízení

37. Usnesením ze dne 2. 3. 2026 Úřad stanovil účastníkům řízení lhůtu, ve které se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí, přičemž tuto lhůtu na žádost navrhovatele ze dne 9. 3. 2026 usnesením prodloužil, resp. stanovil zadavateli novou lhůtu.

38. Dne 9. 3. 2026 Úřad obdržel vyjádření zadavatele z téhož dne, v rámci kterého zadavatel v zásadě opakuje argumentaci předestřenou Úřadu již v předchozím průběhu správního řízení a pro potřeby právního posouzení věci Úřadem nepřináší žádné nové skutečnosti.

39. Dne 16. 3. 2026 Úřad obdržel vyjádření zadavatele z téhož dne, v rámci kterého se zadavatel soustředí především na procesní stránku správního řízení a zdůrazňuje nutnost dodržení zásady koncentrace řízení podle § 251 zákona. Zadavatel uvádí, že navrhovatel měl veškeré skutečnosti, návrhy na důkazy a důkazní prostředky uplatnit již v návrhu, případně v námitkách, a že dodatečné rozšiřování argumentace či dokazování ve fázi vyjádření k podkladům rozhodnutí je nepřípustné. Zadavatel proto žádá Úřad, aby k případným novým tvrzením či důkazům předloženým navrhovatelem v této fázi nepřihlížel a postupoval v souladu se zákonnými limity koncentrace řízení, jak vyplývá i z rozhodovací praxe Úřadu.

40. Dne 19. 3. 2026 Úřad obdržel vyjádření navrhovatele z téhož dne, v rámci kterého navrhovatel v zásadě opakuje svou argumentaci uvedenou již v návrhu. Mimo to navrhovatel zpochybňuje zadavatelem tvrzenou pluralitu výrobců schopných splnit zadávací podmínky. Podrobně rozebírá katalogové a certifikační podklady předložené zadavatelem a dovozuje, že z nich ve skutečnosti nevyplývá schopnost jmenovaných výrobců dodat potrubí v požadovaných dimenzích, délkách a s požadovaným druhem vnitřního vyložení. Argumentaci zadavatele založenou na možnosti výroby potrubí „na zakázku“ označuje za technicky nereálnou, neboť by vyžadovala zásadní zásahy do výrobních technologií, nové certifikace a fakticky zavedení nového výrobního programu. Podle navrhovatele tedy zadávací podmínky bez objektivního důvodu vylučují hospodářskou soutěž na úrovni výrobců potrubí, což má přímý negativní dopad i na soutěž mezi stavebními dodavateli a na efektivní vynakládání veřejných prostředků.

41. Usnesením ze dne 27. 3. 2026 Úřad navrhovateli stanovil lhůtu ke sdělení, zda jsou pro něj překážkou pro podání nabídky do zadávacího řízení 1 již samotné požadavky na litinové potrubí stanovené v Městských standardech či zda za překážku považuje výhradně skutečnost, že zadavatelem stanovené zadávací podmínky omezují okruh přípustných typů vnitřní a vnější povrchové ochrany ještě nad rámec Městských standardů.

Sdělení navrhovatele ze dne 7. 4. 2026

42. Dne 7. 4. 2026 Úřad obdržel vyjádření navrhovatele z téhož dne, ve kterém navrhovatel uvádí, že překážkou jeho účasti v zadávacím řízení není samotná existence Městských standardů v jejich obecné, variantní podobě, ale především to, že zadavatel v zadávacích podmínkách okruh přípustných technických řešení dále nedůvodně zúžil oproti variantám připouštěným Městskými standardy, resp. že zadávací podmínky formuloval nejasně a v zásadě záměrně restriktivně způsobem, který činí reálně nepoužitelnými alternativní trubní systémy, jež by jinak zcela nepochybně pro předmětnou veřejnou zakázku měly být bez dalšího použitelné.

43. Ve vztahu k vnitřní povrchové ochraně navrhovatel namítá, že požadavek na použití výlučně síranovzdorného vysokopecního cementu dle ČSN EN 197-1 je technicky neodůvodněný, neodpovídá účelu veřejné zakázky a vede k faktickému vyloučení hospodářské soutěže mezi

výrobci potrubí. Tento požadavek považuje za nezákonný nejen v zadávacích podmínkách, ale již na úrovni samotných Městských standardů, neboť bez racionálního důvodu připouštějí v oblasti cementové ochrany pouze jediný typ cementu. Navrhovatel zdůrazňuje, že zadavatel nebyl schopen prokázat žádné objektivní technické nebo provozní důvody prokazující nezbytnost takového řešení, přičemž jeho účelovost podle navrhovatele potvrzuje i skutečnost, že tento požadavek byl z pozdější verze Městských standardů vypuštěn.

44. Pokud jde o vnější povrchovou ochranu, navrhovatel poukazuje na to, že Městské standardy připouštějí všechny varianty uvedené v čl. D.2.3 normy ČSN EN 545, zatímco zadavatel v zadávacích podmínkách přípustný okruh řešení bez objektivního zdůvodnění zúžil. Ve vztahu k vnější povrchové ochraně tak navrhovatel uvádí, že *„platí-li, že Městské standardy v této oblasti připouštějí všechny varianty vnější povrchové ochrany uvedené v D.2.3 normy ČSN EN 545, považuje navrhovatel za překážku hospodářské soutěže to, že zadavatel své požadavky oproti Městským standardům zúžil“*, když výrobci TRM i SMS vyrábějí litinové potrubí s vnější povrchovou ochrannou dle odstavce D.2.3 technické normy ČSN EN 545.

45. Navrhovatel rovněž namítá další restriktivní technické požadavky jdoucí nad rámec Městských standardů, zejména pokud jde o požadavek na konkrétní délky trub, a zdůrazňuje, že Městské standardy v této oblasti žádné omezení nestanovují. Odkaz zadavatele na Městské standardy proto podle navrhovatele nemůže sloužit jako legitimní odůvodnění takových omezení. Celkově navrhovatel uzavírá, že zadavatel neprokázal objektivní a technicky odůvodněnou potřebu napadených restriktivních požadavků a že jejich kumulativní účinek vede k nezákonnému omezení hospodářské soutěže.

IV. ZADÁVACÍ ŘÍZENÍ „TRAMVAJOVÁ TRAŤ MALOVANKA – STRAHOV – VÝBĚR ZHOTOVITELE STAVBY“

46. Zadavatel, ve správním řízení vedeném původně samostatně pod sp. zn. ÚOHS-S0034/2026/VZ zastoupen na základě plné moci ze dne 20. 1. 2026 JUDr. Jindřichem Vítkem, Ph.D., advokátem, ev. č. ČAK 09459, Advokátní kancelář Matzner & Vítek, IČO 63622777, se sídlem Anny Letenské 34/7, 120 00 Praha 2, jako veřejný zadavatel dle § 4 odst. 1 písm. e) zákona zahájil dne 6. 10. 2025 odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění otevřené řízení za účelem zadání veřejné zakázky „Tramvajová trať Malovanka – Strahov – výběr zhotovitele stavby“; oznámení o zahájení zadávacího řízení bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 7. 10. 2025 pod ev. č. Z2025-054946, ve znění pozdějších oprav, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 7. 10. 2025 pod ev. č. 655081-2025, ve znění pozdějších oprav (dále jen „veřejná zakázka 2“ nebo „zadávací řízení 2“).

47. Podle odst. 05.3 „Předmět plnění veřejné zakázky“ zadávací dokumentace veřejné zakázky 2 (dále jen „zadávací dokumentace 2“) je předmětem veřejné zakázky *„realizace nové tramvajové trati o délce 1,3 km vedené z Bělohorské ulice v celé délce Vaníčkovy ulice na Strahov k vysokoškolským kolejím a ke konečné Stadion Strahov. Součástí akce je kompletní přestavba Bělohorské ulice mezi křižovatkami s ul. Myslbekova a Vaníčkova a dále samotná ulice Vaníčkova v celé své délce, kdy dochází k jejímu rozšíření. Součástí akce jsou dva páry zastávek a koncová smyčka s dopravním terminálem včetně souvisejících technologií a vybavení, rekonstrukce vozovek a chodníků, vyvolané přeložky inženýrských sítí včetně dvou podzemních retenčních nádrží a další stavební úpravy dle projektové dokumentace. (…).*

Bližší specifikace předmětu plnění je uvedena v závazném vzoru smlouvy a jeho přílohách“ (dále jen „návrh smlouvy 2“, v příloze č. 2 zadávací dokumentace 2 a jejich přílohách – pozn. Úřadu).

48. Předpokládaná hodnota veřejné zakázky 2 dle odst. 06.1 zadávací dokumentace 2 činí 1 020 000 000 Kč bez DPH.

49. Lhůta pro podání nabídek byla vysvětlením zadávací dokumentace č. 21 ze dne 6. 1. 2026 prodloužena do 23. 1. 2026 do 10:00 hod.

50. Ze zprávy o hodnocení nabídek na veřejnou zakázku 2 (dále jen „zpráva o hodnocení nabídek 2“) vyplývá, že ve lhůtě pro podání nabídek zadavatel obdržel celkem 8 nabídek.

51. Dne 19. 12. 2025 navrhovatel, ve správním řízení vedeném původně samostatně pod sp. zn. ÚOHS-S0034/2026/VZ zastoupen na základě plné moci ze dne 11. 1. 2026 JUDr. Janem Skřipským, Ph.D., podal zadavateli námitky proti zadávacím podmínkám veřejné zakázky 2 (dále jen „námitky 2“), o kterých zadavatel rozhodl dne 2. 1. 2026 (dále jen „rozhodnutí o námitkách 2“) tak, že tyto odmítl.

52. Dne 12. 1. 2026 obdržel Úřad návrh navrhovatele z téhož dne na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele ve věci veřejné zakázky 2 (dále také jako „návrh 2“ nebo „návrh ze dne 12. 1. 2026“). Stejnopis návrhu 2 byl zadavateli doručen téhož dne.

V. OBSAH NÁVRHU 2

53. Navrhovatel namítá, že zadavatel porušil § 36 zákona a zásadu transparentnosti tím, že neučinil Městské standardy součástí zadávací dokumentace 2, ačkoli z projektové dokumentace plyne, že jsou pro plnění veřejné zakázky závazné. Dodavatelé tak podle navrhovatele neměli k dispozici všechny technické a technologické podmínky nezbytné pro zpracování nabídky, přičemž byli současně nuceni v návrhu smlouvy prohlásit, že se s nimi seznámili. Tento postup navrhovatel považuje za nepřípustný přenos odpovědnosti za úplnost zadávacích podmínek na dodavatele a za porušení zásady transparentnosti, zvláště s ohledem na existenci více verzí Městských standardů a nejasnosti ohledně jejich časové použitelnosti. Navrhovatel ve vztahu k Městským standardům dodává, že jsou-li tyto pro zadavatele v daném rozsahu skutečně závazné a současně vedou k vyloučení hospodářské soutěže, nelze je mechanicky přenášet do zadávacích podmínek, nýbrž je na místě iniciovat jejich změnu. Městské standardy nemohou představovat legitimní důvod pro stanovení zadávací podmínky, která v praxi vede k vyloučení hospodářské soutěže mezi výrobci potrubních systémů.

54. Navrhovatel dále namítá, že zadavatel současně neidentifikoval osoby, které se podílely na zpracování Městských standardů, čímž znemožnil dodavatelům posoudit objektivitu a přiměřenost předmětných technických podmínek a ověřit, zda jejich formulace nemohla vést ke zvýhodnění konkrétního dodavatele nebo výrobce.

55. Navrhovatel rovněž brojí proti tomu, že zadavatel dodatečně konstruuje další podmínku účasti spočívající v nutnosti schválení potrubí ze strany PVK, a to až v rozhodnutí o námitkách, aniž by byl tento požadavek transparentně stanoven v zadávací dokumentaci. Takový postup podle navrhovatele porušuje § 36 zákona, neboť jde o faktickou podmínku účasti bez předem známých pravidel, přičemž tato pravidla nejsou k nalezení ani v samotných Městských standardech, na které zadavatel opakovaně odkazuje.

56. Navrhovatel dále uvádí, že technické požadavky na vodovodní potrubí jsou nepřiměřeně restriktivní a bezdůvodně omezují hospodářskou soutěž. Požadavek na vnitřní vyložení potrubí ze síranovzdorného vysokopecního cementu dle ČSN EN 197-1 podle navrhovatele fakticky splňuje pouze jediný výrobce (Saint-Gobain PAM), přestože norma ČSN EN 545 připouští celou

řadu jiných cementových vystýlek vhodných pro pitnou vodu. Navrhovatel tvrdí, že zadavatel neprokázal žádné objektivní technické či provozní důvody, proč by právě tato konkrétní cementace byla v podmínkách dané stavby nezbytná, a předkládá odborná stanoviska i laboratorní zkoušky, podle nichž jsou jiné normově přípustné cementy z hlediska trvanlivosti a síranové odolnosti srovnatelné.

57. Navrhovatel dále v této souvislosti poukazuje na výklad zadavatele týkající se možnosti nabídnout rovnocenné řešení, který je dle jeho názoru vnitřně rozporný a popírá samotný smysl § 89 zákona. Dle navrhovatele totiž zadavatel připouští jiné řešení pouze za předpokladu, že toto bude plně a bezvýhradně splňovat všechny parametry stanovené v zadávací dokumentaci a Městských standardech, či bude kvalitativně lepší. Navrhovatel tak dovozuje, že možnost nabídnout rovnocenné řešení je zadavatelem připuštěna pouze formálně.

58. Obdobně navrhovatel napadá požadavky na vnější zesílenou povrchovou ochranu potrubí, které zadavatel omezil na extrudovaný polyethylenový nebo polyuretanový povlak. Takové omezení podle navrhovatele nevyplývá ani z ČSN EN 545, ani z Městských standardů, které naopak připouštějí více rovnocenných způsobů zesílené ochrany (včetně cementové malty či izolačních pásek). Zadavatel dle navrhovatele nepředložil žádné technicky relevantní odůvodnění, proč jiné normově přípustné varianty vyloučil, a jeho argumentace se omezuje na obecné odkazy na „vyšší kvalitu“ či budoucí zatížení, které však s funkcí vnější ochrany technicky nesouvisí.

59. Navrhovatel v souvislosti se stanovením zadávacích podmínek uzavírá, že v rámci veřejné zakázky 2 mají být realizovány i přeložky vodovodů, které nejsou ve správě PVS (viz stavební objekt SO 344), přesto jsou v této části obsaženy stejné technické podmínky na vodovodní potrubí jako u přeložek vodovodů ve správě PVS (viz stavební objekt SO 341).

60. Navrhovatel rovněž odmítá výhradu zadavatele, že navrhovatel není aktivně legitimován k podání námitek. Navrhovatel v této souvislosti uvádí, že je stavebním dodavatelem realizujícím vodohospodářské stavby a napadané zadávací podmínky mají přímý a negativní dopad na jeho soutěžní postavení, neboť je mu znemožněno využít materiál od jeho obvyklých dodavatelů potrubních systémů z tvárné litiny výrobců TRM a SMS, a uplatnit tak jeho přirozenou a legitimní konkurenční výhodu. Závěrem navrhovatel navrhuje, aby Úřad zrušil zadávací řízení 2.

VI. PRŮBĚH SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ SP. ZN. ÚOHS-S0034/2026/VZ ZAHÁJENÉHO NA NÁVRH ZE DNE 12. 1. 2026

61. Podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 správního řádu bylo správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele zahájeno dnem 12. 1. 2026, kdy Úřad obdržel návrh 2 navrhovatele.

62. Účastníky správního řízení podle § 256 zákona jsou:

- zadavatel a
- navrhovatel.

63. Zahájení správního řízení oznámil Úřad jeho účastníkům přípisem ze dne 14. 1. 2026.

64. Dne 22. 1. 2026 Úřad obdržel od zadavatele jeho vyjádření k návrhu z téhož dne (dále jen „vyjádření zadavatele k návrhu 2“). Téhož dne zadavatel také Úřadu zpřístupnil dokumentaci o zadávacím řízení 2 v certifikovaném elektronickém nástroji.

Vyjádření zadavatele k návrhu 2

65. Zadavatel předně zdůrazňuje, že napadené technické požadavky na vodovodní potrubí nejsou výrazem jeho volného uvážení ani preferencí určitého technického řešení, nýbrž nevyhnutelným důsledkem závazných podmínek vlastníka, resp. správce a provozovatele vodohospodářské infrastruktury na území hl. m. Prahy, konkrétně společností PVS a PVK. Tyto podmínky pak vyplývají z Městských standardů a z navazujících souhlasných vyjádření vydaných v rámci stavebního řízení, jakož i ze smlouvy o provedení přeložky vodovodu. Respektování těchto požadavků je nezbytnou podmínkou realizovatelnosti stavby, její kolaudace a následného převzetí přeložené infrastruktury do správy a provozu. Zadavatel proto neměl reálnou možnost tyto požadavky ignorovat, zmírnit či jednostranně modifikovat, neboť by se tím vystavil riziku nemožnosti realizace díla, porušení právních povinností a zásahu do vlastnických práv třetích osob.

66. Z hlediska zákona o zadávání veřejných zakázek zadavatel uvádí, že technické podmínky byly stanoveny zákonem předvídaným a praxí aprobovaným způsobem, tedy prostřednictvím projektové dokumentace pro provádění stavby a soupisu prací s výkazem výměr v rozsahu § 92 zákona. Tento postup představuje zvláštní, nicméně „bezpečný“ režim stanovení technických podmínek u veřejných zakázek na stavební práce a zakládá vyvratitelnou právní domněnku jejich dostatečné konkretizace ve smyslu § 36 odst. 3 zákona. Městské standardy přitom nepředstavují samostatné zadávací podmínky vytvořené zadavatelem, nýbrž externí normativní rámec obdobný technickým normám či právním předpisům, které se v zadávací dokumentaci běžně nepřikládají v plném znění, ale s nimiž musí odborní dodavatelé při realizaci díla počítat. Jejich veřejná dostupnost navíc vylučuje tvrzení o netransparentnosti či nepředvídatelnosti požadavků.

67. Zadavatel dále kategoricky odmítá tvrzení, že by stanovené technické požadavky vedly k bezdůvodnému omezení hospodářské soutěže. Požadavky na vnitřní vyložení a vnější zesílenou povrchovou ochranu potrubí odpovídají objektivním potřebám provozu vodohospodářské infrastruktury v podmínkách hl. m. Prahy a jsou současně na relevantním trhu splnitelné. Zadavatel doložil, že existuje pluralita výrobců schopných dodat potrubí splňující stanovené parametry, a to jak formou katalogových řešení, tak prostřednictvím výroby na míru. Nejde tedy o nastavení technických podmínek, které by fakticky uzavíralo trh či zvýhodňovalo jediného výrobce. Skutečnost, že navrhovatel preferuje jiné technické řešení či výrobce, nemůže sama o sobě založit závěr o diskriminační povaze zadávacích podmínek.

68. Zadavatel rovněž zdůrazňuje, že jeho povinnost respektovat Městské standardy a souhlasné podmínky správců infrastruktury je strukturálně srovnatelná s povinností respektovat požadavky jiných správců sítí a dotčených orgánů v rámci stavebního řízení. Přijetí argumentace navrhovatele by vedlo k absurdní situaci, kdy by se zadavatel dostal do neřešitelného rozporu mezi povinností dodržet závazné podmínky vlastníků infrastruktury a povinností obstát v přezkumu zadávacích podmínek, což by fakticky znemožnilo realizaci celé řady infrastrukturních staveb. Účelem zákona přitom není paralyzovat realizaci veřejných investic, ale zajistit hospodářskou soutěž v mezích objektivně daných a realizovatelných podmínek.

69. V procesní rovině zadavatel setrvává na tom, že navrhovatel neprokázal vznik ani hrozbu relevantní újmy ve smyslu zákona. Tvrzená újma spočívá výhradně ve ztrátě možnosti využít určité individuální obchodní vztahy s konkrétními výrobci, což však nepředstavuje porušení práva na hospodářskou soutěž. Zadávání veřejných zakázek není nástrojem k ochraně

konkrétního obchodního modelu dodavatele, ale mechanismem umožňujícím soutěž v rámci objektivně odůvodněných požadavků zadavatele. Zadavatel proto uzavírá, že postupoval v souladu se zákonem i zásadami zadávání veřejných zakázek, a navrhuje, aby byl návrh navrhovatele zamítnut, případně aby bylo správní řízení zastaveno.

Další průběh správního řízení

70. Usnesením ze dne 23. 1. 2026 Úřad určil zadavateli lhůtu pro podání informace o dalších úkonech, které zadavatel v průběhu správního řízení v zadávacím řízení 2 provede, a pro zaslání té části dokumentace o zadávacím řízení 2, která by při takovém úkonu byla pořízena.

71. Zadavatel v průběhu vedeného správního řízení informoval Úřad o dalších úkonech provedených v zadávacím řízení 2, přičemž současně zaslal relevantní dokumentaci o těchto úkonech, příp. informoval o dostupnosti takovéto dokumentace v elektronickém nástroji.

72. Rozhodnutím ze dne 3. 3. 2026 Úřad zadavateli nařídil předběžné opatření spočívající v zákazu uzavřít smlouvu v zadávacím řízení 2, a to až do pravomocného skončení správního řízení vedeného Úřadem pod sp. zn. ÚOHS-S0034/2026/VZ.

73. Usnesením ze dne 27. 3. 2026 Úřad určil navrhovateli lhůtu ke sdělení, zda jsou pro něj překážkou pro podání nabídky do zadávacího řízení 2 již samotné požadavky na litinové potrubí stanovené v Městských standardech či zda za překážku považuje výhradně skutečnost, že zadavatelem stanovené zadávací podmínky omezují okruh přípustných typů vnitřní a vnější povrchové ochrany ještě nad rámec Městských standardů.

74. Dne 7. 4. 2026 Úřad obdržel sdělení navrhovatele z téhož dne, ve kterém navrhovatel uvádí skutečnosti shodné s obsahem jeho sdělení, které Úřad obdržel téhož dne v rámci správního řízení vedeného původně samostatně ve věci veřejné zakázky 1. Úřad z důvodu přehlednosti navrhovatelem uváděné skutečnosti neopakuje a v plném rozsahu odkazuje na body 42. až 45. odůvodnění tohoto rozhodnutí.

VII. SPOLEČNÉ SPRÁVNÍ ŘÍZENÍ SP. ZN. ÚOHS-S0924/2025/VZ

75. Usnesením ze dne 9. 4. 2026 Úřad spojil podle § 140 odst. 1 správního řádu správní řízení vedená u Úřadu pod sp. zn. ÚOHS-S0924/2025/VZ a sp. zn. ÚOHS-S0034/2026/VZ do společného správního řízení vedeného pod sp. zn. ÚOHS-S0924/2025/VZ. Spojení správních řízení Úřad účastníkům řízení oznámil sdělením ze dne 9. 4. 2026.

76. Usnesením ze dne 16. 4. 2026 stanovil Úřad účastníkům řízení lhůtu, ve které se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí.

Vyjádření zadavatele k podkladům rozhodnutí

77. Dne 23. 4. 2026 Úřad obdržel vyjádření zadavatele k podkladům rozhodnutí z téhož dne, v rámci kterého zadavatel opětovně zdůrazňuje, že jím stanovené technické požadavky na vodovodní potrubí nejsou výsledkem jeho autonomní volby, ale vyplývají z externího závazného rámce, konkrétně z požadavků správců a provozovatelů vodohospodářské infrastruktury (PVS a PVK), z Městských standardů a ze závazných vyjádření vydaných v rámci řízení o povolení stavby. Bez respektování těchto podmínek by zadavatel nemohl získat souhlas vlastníků infrastruktury, realizovat přeložky vodovodů ani dosáhnout převzetí díla do správy a provozu. Zadavatel tedy

tvrdí, že byl objektivně povinen tyto požadavky promítnout do projektové dokumentace a následně do zadávacích podmínek veřejné zakázky 1 a 2.

78. Zadavatel dále připomíná, že jeho postup nelze považovat za diskriminační či soutěž omezující, neboť na relevantním trhu existuje pluralita výrobců schopných dodat potrubí odpovídající stanoveným parametrům. Poukazuje na skutečnost, že v obou veřejných zakázkách bylo podáno více nabídek, jejichž součástí jsou výrobky různých výrobců, což podle zadavatele potvrzuje absenci bezdůvodné překážky hospodářské soutěže. Argumentaci navrhovatele o faktické existenci jediného výrobce považuje zadavatel za nepravdivou a účelovou.

79. Zadavatel současně zdůrazňuje, že v zadávací dokumentaci opakovaně připustil použití rovnocenných nebo lepších řešení, a to ve vztahu k vnitřní i vnější ochraně potrubí i k dalším technickým parametrům. Navrhovatel podle něj nevyužil možnost nabídnout alternativní řešení a nahradil aktivní účast v zadávacím řízení vedením sporu před Úřadem. Podle zadavatele nelze požadovat, aby detailně předem vymezoval všechny možné kombinace rovnocenných technických parametrů, neboť takový postup by byl nereálný a vedl by naopak k dalším výtkám z nadměrné restriktivnosti.

80. V procesní rovině zadavatel namítá nedostatky návrhů navrhovatele, zejména porušení zásady koncentrace řízení, absenci aktivní legitimace a neprokázání vzniku či hrozby újmy. Dále odmítá argumentaci založenou na srovnání s případem „Vír“, který považuje za skutkově i právně odlišný, neboť v nyní projednávaných veřejných zakázkách jsou technické požadavky dány závaznými podmínkami správců infrastruktury, nikoli volbou samotného zadavatele. Na tomto základě zadavatel uzavírá, že postupoval v souladu se zákonem, a navrhuje, aby Úřad návrhy zamítl, popř. správní řízení zastavil.

Vyjádření navrhovatele k podkladům rozhodnutí

81. Dne 27. 4. 2026 Úřad obdržel vyjádření navrhovatele k podkladům rozhodnutí z téhož dne, v rámci kterého navrhovatel opakuje, že zadavatel stanovil technické požadavky na litinové potrubí způsobem, který bezdůvodně omezuje hospodářskou soutěž. Zejména kritizuje požadavek na vnitřní vyložení potrubí síranuvzdorným vysokopecním cementem dle ČSN EN 197-1, který podle něj fakticky splňuje pouze jediný výrobce (Saint-Gobain PAM). Takto formulovaný požadavek podle navrhovatele nepředstavuje legitimní technický parametr založený na požadovaném výkonu či vlastnostech, ale popis konkrétního technického řešení, jehož objektivní nezbytnost zadavatel neprokázal.

82. Zásadní význam pak navrhovatel přikládá změně Městských standardů účinné od 1. 4. 2026, která nově připouští použití všech cementů dle ČSN EN 197-1. Tato změna podle něj zásadně zpochybňuje dosavadní argumentaci zadavatele o nezbytnosti síranovzdorného vysokopecního cementu, neboť není věrohodně vysvětleno, proč tentýž požadavek byl ještě krátce předtím považován za nezbytný. Podle navrhovatele z toho plyne, že dané omezení nebylo objektivně odůvodněno již v době zahájení zadávacích řízení.

83. Navrhovatel dále rozporuje požadavek na konkrétní délky litinového potrubí ve veřejné zakázce 1. Uvádí, že Městské standardy žádné omezení délek nestanoví a připouštějí všechny délky podle ČSN EN 545, přičemž zadavatel toto omezení neuplatnil v paralelní veřejné zakázce 2. Nevysvětlený rozdílný postup u srovnatelných zakázek podle navrhovatele svědčí o svévolnosti a o absenci vazby na objektivní potřeby zadavatele.

84. Konečně navrhovatel tvrdí, že zadavatel porušil § 36 zákona tím, že v případě obou dotčených veřejných zakázek neučinil Městské standardy součástí zadávací dokumentace, ačkoliv z nich materiálně vyplývají závazné technické podmínky. Tím podle navrhovatele zadavatel nepřípustně přenesl na dodavatele riziko změn externího dokumentu a povinnost jeho průběžného sledování. Navrhovatel rovněž odmítá obhajobu založenou na požadavcích správce infrastruktury a zdůrazňuje, že zadavatel nese plnou odpovědnost za zákonnost zadávacích podmínek. Z uvedených důvodů považuje navrhovatel zadávací podmínky za nezákonné a navrhuje zrušení obou zadávacích řízení.

VIII. ZÁVĚRY ÚŘADU

85. Úřad přezkoumal na základě § 248 a následujících zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, zejména dokumentací o zadávacím řízení 1 a 2, vyjádření účastníků řízení a na základě vlastních zjištění rozhodl o zamítnutí návrhu 1 a návrhu 2, neboť ani v jednom případě nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření. Ke svému rozhodnutí Úřad uvádí následující rozhodné skutečnosti.

K otázce aktivní legitimace navrhovatele k podání námitek 1 a 2, resp. návrhu 1 a 2

86. Před tím, než Úřad přistoupí k meritornímu posouzení návrhu 1 a návrhu 2, vyjádří se k tvrzení zadavatele, že navrhovatel nebyl aktivně legitimován k podání námitek a následně k podání návrhů k Úřadu, a to u obou nyní přezkoumávaných veřejných zakázek.

87. Podle § 5 zákona se dodavatelem pro účely tohoto zákona rozumí osoba, která nabízí poskytnutí dodávek, služeb nebo stavebních prací, nebo více těchto osob společně. Za dodavatele se považuje i pobočka závodu; v takovém případě se za sídlo dodavatele považuje sídlo pobočky závodu.

88. Zákon dodavateli přisuzuje v rámci ochrany proti nesprávnému postupu zadavatele právo podat námitky a případně návrh, přičemž podání návrhu (tak aby mohl být řádně věcně projednán) musí mj. předcházet řádné podání námitek (nejedná-li se o návrh na uložení zákazu plnění smlouvy ve smyslu § 254 zákona). Proto je třeba při výkladu toho, kdo je oprávněn podat návrh, reflektovat i úpravu relevantních ustanovení zákona týkajících se námitek.

89. Podle § 241 odst. 1 zákona může námitky podat dodavatel, kterému postupem zadavatele souvisejícím se zadáváním veřejné zakázky, nebo se zvláštními postupy podle části šesté hrozí nebo vznikla újma. Námitky nelze podat proti postupu zadavatele při zadávání veřejné zakázky malého rozsahu, koncese malého rozsahu podle § 178 zákona nebo sektorové veřejné zakázky podle § 158 odst. 1 zákona; to neplatí v případech, kdy zadavatel nebo jiná osoba zahájí zadávací řízení podle § 4 odst. 4 nebo 5 zákona.

90. Podle § 251 odst. 1 zákona návrh musí vedle obecných náležitostí podání stanovených správním řádem obsahovat označení zadavatele, v čem je spatřováno porušení zákona, v jehož důsledku navrhovateli vznikla nebo hrozí újma na jeho právech, návrhy na provedení důkazů, a čeho se navrhovatel domáhá. Navrhovatel je povinen k návrhu připojit v elektronické podobě písemné důkazní prostředky, jejichž provedení navrhl, nejsou-li součástí dokumentace o zadávacím řízení. Součástí návrhu je doklad o složení kauce podle § 255 odst. 1 nebo 2 zákona a v případě návrhu zasílaného Úřadu před uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku rovněž doklad o doručení námitek zadavateli.

91. Ve světle shora citovaných zákonných ustanovení Úřad přistoupil k výkladu vymezení okruhu osob oprávněných podat námitky proti zadávacím podmínkám podle § 241 odst. 1 ve spojení s odst. 3 cit. ustanovení zákona, ze kterého vyplývá, že takovou osobou může být i dodavatel bez statutu účastníka zadávacího řízení. Aktivní legitimace konkrétní osoby k podání námitek/návrhu je tedy dána za kumulativního splnění dvou předpokladů:

a) jedná se o dodavatele a

b) postupem zadavatele souvisejícím se zadáváním veřejné zakázky tomuto dodavateli hrozí nebo vznikla újma.

92. Z veřejně dostupných zdrojů Úřad zjistil, že navrhovatel je dodavatelem působícím v oblasti stavebnictví, mj. v oblasti vodohospodářských staveb. Tato činnost odpovídá jeho podnikatelskému oprávnění, ve správním řízení nebyla zpochybněna, a Úřad ji tak má za prokázanou.

93. Předmětem přezkoumávaných veřejných zakázek je výstavba konkrétních úseků tramvajových tratí, přičemž zadavatel do jejich předmětu zahrnul rovněž přeložky inženýrských sítí, mimo jiné přeložky vodovodů. Zadávací dokumentace pak stanoví podrobné a závazné technické parametry litinového potrubí, které má být při realizaci přeložek vodovodů použito. Navrhovatel v této souvislosti uvádí, že má zájem minimálně o „vodohospodářskou“ část plnění, přičemž plnění celého předmětu předpokládá ve spolupráci s jinými stavebními dodavateli, kteří by měli na starost „dopravní/tramvajovou“ část veřejných zakázek.

94. Úřad připomíná, že podle ustálené judikatury správních soudů není aktivní legitimace k podání námitek/návrhu podmíněna schopností realizovat celý předmět veřejné zakázky vlastními silami. Postačuje, že navrhovatel je alespoň teoreticky schopen realizovat přinejmenším část plnění. V prošetřované věci je tato podmínka naplněna, neboť navrhovatel působí na trhu vodohospodářských staveb a má odborné a ekonomické předpoklady podílet se na realizaci části plnění spočívajícího minimálně v přeložkách vodovodů.

95. Úřad dále uvádí, že navrhovatelem napadené zadávací podmínky se týkají technických parametrů litinového potrubí používaného k přeložkám vodovodů, tedy konkrétní technologie a materiálového řešení, které je jádrem odborné činnosti v oblasti vodohospodářských staveb. Takto formulované technické požadavky jsou z podstaty věci způsobilé přímo ovlivnit okruh dodavatelů, kteří mohou – ať již samostatně, ve sdružení či jako poddodavatelé – realizovat danou část plnění.

96. Pokud navrhovatel tvrdí, že tyto parametry jsou nepřiměřené, technologicky neodůvodněné nebo diskriminační, uplatňuje plausibilní argumentaci, podle které mohou zasáhnout do jeho možnosti ucházet se o veřejnou zakázku (či její část). Újma, kterou navrhovatel tvrdí, tak spočívá přinejmenším ve ztrátě reálné šance účastnit se soutěže (ať již samostatně, ve sdružení dodavatelů nebo zprostředkovaně jako poddodavatel zásadní části plnění) za zákonných a nediskriminačních podmínek, což je újma relevantní ve smyslu § 241 odst. 1 zákona. Diskriminační pro dodavatele pak může být i taková situace, kdy v důsledku stanovených zadávacích podmínek nemá nedůvodně možnost pro plnění nabídnout takové výrobky, u nichž by byl schopen nabídnout konkurenceschopnou nabídkovou cenu.

97. Pro úplnost Úřad v této souvislosti uvádí, že „újma“ je pojmem širším než pojem „škoda“ a měl by být vykládán extenzivně, aby nedocházelo k omezování možnosti přezkumu postupu

zadavatelů. V této souvislosti lze dále odkázat např. na rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R158/2009/VZ-10447/2010/310-ASc ze dne 15. 7. 2010, v němž předseda Úřadu konstatoval, že *„(…) v zásadě postačí, aby byla prokázána alespoň v tom smyslu, že uchazeč ztratil minimálně teoretickou možnost veřejnou zakázku získat. Pro úplnost dodávám, že újma je pojmem širším, a tedy v sobě může zahrnovat jak materiální a v daný okamžik vyčíslitelnou škodu, tak škodu, jejíž výši je obtížné či nemožné v okamžiku podání námitek přesně stanovit, a to zejména proto, že v raných stádiích zadávacího řízení před hodnocením nabídek může být přinejmenším obtížné určit, zda by stěžovatelova nabídka vůbec mohla být vybrána jako nejvhodnější. Nelze vyloučit ani škodu imateriální.“* K tomu Úřad dále s odkazem např. na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S28/2010/VZ-3550/2010/510/IFa ze dne 23. 3. 2010 dodává, že *„(…) újma nemusí být vyčíslena, stačí např. obecné vymezení následku jednání zadavatele vůči stěžovateli,* (…).“

98. S ohledem na shora uvedené tak Úřad uzavírá, že navrhovatel byl v obou nyní projednávaných veřejných zakázkách aktivně legitimován k podání námitek proti zadávacím podmínkám, potažmo návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele, neboť byly splněny oba předpoklady uvedené výše v bodu 91. odůvodnění tohoto rozhodnutí.

Relevantní ustanovení právních předpisů

99. Podle § 6 odst. 1 zákona zadavatel při postupu podle tohoto zákona musí dodržovat zásady transparentnosti a přiměřenosti.

100. Podle § 6 odst. 2 zákona ve vztahu k dodavatelům musí zadavatel dodržovat zásadu rovného zacházení a zákazu diskriminace.

101. Podle § 28 odst. 1 písm. a) zákona pro účely tohoto zákona se rozumí zadávacími podmínkami veškeré zadavatelem stanovené

    1. podmínky průběhu zadávacího řízení,
    2. podmínky účasti zadávacího řízení,
    3. pravidla pro snížení počtu účastníků zadávacího řízení nebo snížení počtu předběžných nabídek nebo řešení,
    4. pravidla pro hodnocení nabídek,
    5. další podmínky pro uzavření smlouvy na veřejnou zakázku podle § 104 zákona.

102. Podle § 36 odst. 1 zákona zadávací podmínky nesmí být stanoveny tak, aby určitým dodavatelům bezdůvodně přímo nebo nepřímo zaručovaly konkurenční výhodu nebo vytvářely bezdůvodné překážky hospodářské soutěže.

103. Podle § 36 odst. 2 zákona zadávací podmínky zadavatel uvede v zadávací dokumentaci nebo ve výzvě uvedené v příloze č. 6 k tomuto zákonu anebo je sdělí účastníkům zadávacího řízení při jednání.

104. Podle § 36 odst. 3 zákona zadávací podmínky zadavatel stanoví a poskytne dodavatelům v podrobnostech nezbytných pro účast dodavatele v zadávacím řízení. Zadavatel nesmí přenášet odpovědnost za správnost a úplnost zadávacích podmínek na dodavatele.

105. Podle § 36 odst. 4 věty první zákona pokud některou část zadávací dokumentace vypracovala osoba odlišná od zadavatele, s výjimkou advokáta nebo daňového poradce, označí zadavatel tuto část spolu s identifikací osoby, která ji vypracovala.

106. Podle § 37 odst. 1 zákona podmínky účasti v zadávacím řízení může zadavatel stanovit jako

a) podmínky kvalifikace,

b) technické podmínky vymezující předmět veřejné zakázky včetně podmínek nakládání s právy k průmyslovému nebo duševnímu vlastnictví vzniklými v souvislosti s plněním smlouvy na veřejnou zakázku,

c) obchodní nebo jiné smluvní podmínky vztahující se k předmětu veřejné zakázky, nebo

d) zvláštní podmínky plnění veřejné zakázky, a to zejména v oblasti vlivu předmětu veřejné zakázky na životní prostředí, sociálních důsledků vyplývajících z předmětu veřejné zakázky, hospodářské oblasti nebo inovací.

107. Podle § 89 odst. 1 zákona technické podmínky jsou požadavky na vlastnosti předmětu veřejné zakázky, které zadavatel stanoví prostřednictvím

a) parametrů vyjadřujících požadavky na výkon nebo funkci, popisu účelu nebo potřeb, které mají být naplněny,

b) odkazu na normy nebo technické dokumenty, nebo

c) odkazu na štítky.

108. Podle § 89 odst. 5 zákona není-li to odůvodněno předmětem veřejné zakázky, zadavatel nesmí zvýhodnit nebo znevýhodnit určité dodavatele nebo výrobky tím, že technické podmínky stanoví prostřednictvím přímého nebo nepřímého odkazu na

a) určité dodavatele nebo výrobky, nebo

b) patenty na vynálezy, užitné vzory, průmyslové vzory, ochranné známky nebo označení původu.

109. Podle § 89 odst. 6 zákona odkaz podle odstavce 5 písm. a) nebo b) tohoto zákona může zadavatel použít, pokud stanovení technických podmínek podle odstavce 1 tohoto zákona nemůže být dostatečně přesné nebo srozumitelné. U každého takového odkazu zadavatel uvede možnost nabídnout rovnocenné řešení.

110. Podle § 92 odst. 1 zákona má se za to, že technické podmínky jsou stanoveny v podrobnostech nezbytných pro účast dodavatele v zadávacím řízení, pokud zadávací dokumentace veřejných zakázek na stavební práce obsahuje

a) dokumentaci v rozsahu stanoveném vyhláškou Ministerstva pro místní rozvoj a

b) soupis stavebních prací, dodávek a služeb s výkazem výměr v rozsahu stanoveném vyhláškou Ministerstva pro místní rozvoj.

111. Podle § 265 písm. a) zákona Úřad návrh zamítne, pokud nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.

112. Podle § 1 odst. 1 zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vodovodech a kanalizacích“), tento zákon upravuje některé vztahy vznikající při rozvoji, výstavbě a provozu vodovodů a kanalizací sloužících veřejné potřebě (dále jen „vodovody a kanalizace"), přípojek na ně, jakož i působnost orgánů územních samosprávných celků a správních úřadů na tomto úseku.

113. Podle § 8 odst. 2 věta první zákona o vodovodech a kanalizacích vlastník vodovodu nebo kanalizace může uzavřít smlouvu o provozování vodovodu nebo kanalizace s provozovatelem.

114. Podle § 9 odst. 1 zákona o vodovodech a kanalizacích provozovatel je povinen provozovat vodovod nebo kanalizaci v souladu s právními předpisy, kanalizačním řádem, podmínkami stanovenými pro tento provoz rozhodnutími správních úřadů a v souladu se smlouvou uzavřenou podle § 8 odst. 2 a dohodou podle § 8 odst. 3, pokud se jedná o vodovod nebo kanalizaci provozně související.

115. Podle § 9 odst. 2 zákona o vodovodech a kanalizacích zásah do vodovodu nebo kanalizace může provést provozovatel pouze se souhlasem vlastníka, pokud není smlouvou uzavřenou podle § 8 odst. 2 stanoveno jinak.

116. Podle § 9 odst. 4 zákona o vodovodech a kanalizacích provozovatel je povinen stavebníkovi přeložky vodovodu nebo kanalizace sdělit své písemné stanovisko k navrhované přeložce vodovodu nebo kanalizace nejpozději do 30 dnů od doručení žádosti (§ 24 odst. 2).

117. Podle § 24 odst. 1 zákona o vodovodech a kanalizacích se přeložkou vodovodu nebo kanalizace rozumí dílčí změna jejich směrové nebo výškové trasy nebo přemístění některých prvků tohoto zařízení.

118. Podle § 24 odst. 2 zákona o vodovodech a kanalizacích přeložku je možno provést jen s písemným souhlasem vlastníka vodovodu nebo kanalizace. Žádost o souhlas musí obsahovat stanovisko provozovatele. Tím nejsou dotčeny povinnosti vyplývající ze zvláštních právních předpisů.

119. Podle § 10 odst. 1 písm. a) zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), se veřejnou infrastrukturou v tomto zákoně rozumí pozemky, stavby a zařízení sloužící veřejné potřebě, a to technická infrastruktura, kterou jsou zejména systémy a sítě technické infrastruktury a s nimi související stavby a zařízení pro zásobování vodou, odvádění a čištění odpadních vod, energetiku, včetně výroben a zdrojů energie, zařízení pro ukládání energie, dobíjecích stanic a zásobníků plynu, produktovody a elektronické komunikace, a dále stavby a zařízení ke snižování nebezpečí v území a pro zlepšování stavu povrchových a podzemních vod nebo k nakládání s odpady.

120. Podle § 10 odst. 3 stavebního zákona sítě technické infrastruktury jsou podle účelu zejména energetické, vodovodní a kanalizační, elektronických komunikací a produktovody.

121. Podle § 14 písm. a) stavebního zákona se v tomto zákoně stavebníkem rozumí osoba, která pro sebe žádá vydání povolení záměru nebo odstranění stavby, zařízení nebo terénní úpravy, a dále osoba, která provádí nebo odstraňuje stavbu, zařízení nebo terénní úpravu, pokud nejde o stavebního podnikatele jednajícího v rámci své podnikatelské činnosti.

122. Podle § 168 písm. b) stavebního zákona je vlastník technické infrastruktury povinen sdělit bezplatně každému na žádost údaje o podmínkách napojení, o ochranných a bezpečnostních pásmech a o základních podmínkách provádění činnosti v nich, pokud nejde o technickou infrastrukturu, s níž je příslušné hospodařit Ministerstvo obrany nebo Ministerstvo vnitra.

123. Podle § 180 odst. 1 stavebního zákona žádost o vyjádření vlastníka veřejné dopravní nebo technické infrastruktury z hlediska možnosti a způsobu napojení záměru nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem musí obsahovat identifikační údaje žadatele a identifikační údaje o záměru.

124. Podle § 180 odst. 3 stavebního zákona součástí žádosti (o vyjádření vlastníka veřejné dopravní nebo technické infrastruktury – pozn. Úřadu) je vždy dokumentace pro povolení záměru.

125. Podle § 181 odst. 1 stavebního zákona vlastník veřejné dopravní nebo technické infrastruktury vydá vyjádření k záměru do 30 dnů, ve zvlášť složitých případech do 60 dnů ode dne doručení úplné žádosti.

126. Podle § 181 odst. 4 stavebního zákona za vlastníka veřejné dopravní nebo technické infrastruktury činí úkony její správce nebo provozovatel v rozsahu, v jakém plní editační povinnost správce technické infrastruktury podle seznamu editorů digitálních technických map krajů vedeného na základě zákona o zeměměřictví.

127. Podle § 184 odst. 2 písm. f) stavebního zákona je součástí žádosti (o povolení záměru – pozn. Úřadu) vyjádření vlastníků veřejné dopravní nebo technické infrastruktury uvedených v digitální technické mapě.

K výroku I. tohoto rozhodnutí

Některé skutečnosti vyplývající z dokumentace o zadávacím řízení 1

128. V čl. 03.3 zadávací dokumentace 1, věta první, je mj. uvedeno, že *„[v]nitřní předpisy zadavatele a Standardy správy napájení TT, které tvoří součást zadávací dokumentace jako příloha č. 8 Přílohy č. 2 zadávací dokumentace, a které budou pro plnění předmětu veřejné zakázky závazné, je možné si pro přípravu nabídky písemně vyžádat u zadavatele.“*

129. V čl. 05.4 zadávací dokumentace 1 je uvedeno, že *„[p]okud jsou v zadávací dokumentaci uvedeny odkazy na určité dodavatele nebo výrobky, nebo na patenty na vynálezy, užitné vzory, průmyslové vzory, ochranné známky nebo označení původu, je tak učiněno v zájmu přesnosti a srozumitelnosti zadávacích podmínek. V případě užití těchto odkazů zadavatel v souladu s § 89 odst. 6 ZZVZ připouští rovnocenné řešení, které splní požadavek zadavatele, zejména co se týče výkonu a funkce takové alternativy.“*

130. Podle čl. 2.2 návrhu smlouvy 1 byla smlouva uzavřena za účelem *„zajištění realizace nové tramvajové trati o délce 1,8 km vedené ze zastávky Libuš severně Novodvorskou ulicí a ukončené blokovou smyčkou ulicemi Durychova, Libušská a Chýnovská u budoucí stanice metra D Nové Dvory. V rámci akce dojde ke změně uspořádání uličních profilů dotčených ulic a jejich křižovatek. V blokové smyčce jsou zřízeny v Novodvorské i Durychově ulici předjízdné koleje pro odstavování souprav na konečné, jinak je bloková smyčka jednokolejná. Součástí stavby jsou dva páry zastávek na dvoukolejné trati a tři samostatné zastávky u jednokolejné trati a dále rekonstrukce vozovek a chodníků, vyvolané přeložky inženýrských sítí včetně páteřního*

vodovodu profilu 2 x DN 1200 v délce obou potrubí cca 1 km a další stavební úpravy dle projektové dokumentace. (...).“

131. Z čl. 2.5 návrhu smlouvy 1 vyplývá, že *„nedílnou součástí této Smlouvy jako její Příloha č. 11 je schválená dokumentace pro provedení stavby v podobě projektové dokumentace pro výběr zhotovitele, která tvoří součást zadávací dokumentace Veřejné zakázky (...)“* (dále jen „projektová dokumentace 1“).

132. Dle čl. 3 „Předmět smlouvy“ návrhu smlouvy 1 je předmětem plnění mj. *„výstavba nové tramvajové trati v souladu s čl. 2.2 Smlouvy; vše definované Projektovou dokumentací (...)“*.

133. V části „B.1 Celkový popis území stavby“ souhrnné technické zprávy projektové dokumentace 1 (dále jen „souhrnná technická zpráva 1“) je uvedeno, že *„[p]ro provedení záměru stanoví Dopravní a energetický stavební úřad tyto podmínky:*

...

9. Stavebník zajistí, aby při provádění stavby byla zabezpečena ochrana sítí a zařízení technické infrastruktury před poškozením a byly dodrženy podmínky, které stanovili vlastníci sítí a zařízení ve svých vyjádřeních:

- *(...)*
- *Pražské vodovody a kanalizace, a.s., Ke Kablu č.p. 971/1, Praha 10-Hostivař, 102 00 Praha 102 společně s Pražskou vodohospodářskou společností a.s., Evropská 866/67, 16000 Praha 6, č.j. ZADOST202315492 ze dne 16.8.2024*
- *(...).“*

134. V části „B.3.1 Celková koncepce stavebně technického a technologického řešení“ souhrnné technické zprávy 1 jsou uvedeny následující informace:

„V případě, že jsou v dokumentaci uvedeny názvy konkrétních výrobců, uvedené výrobky jsou pouze referenční a mohou být zaměněny za rovnocenné od jiného výrobce při zachování stejných nebo vyšších parametrů. Výrobky musí být kompatibilní se stávajícím zařízením.

(...)

***SO 311 – Přeložky vodovodu** – správce PVS a.s., provozovatel PVK, a.s.*

SO se zabývá přeložkami potrubí stávajících vodovodních řadů a přivaděčů v zájmové lokalitě (ul. Novodvorská, Durychova, Chýnovská). Přeložky vodovodů a přivaděčů budou napojeny na stávající vodovodní řady.

(...).

Stavba všech přeložek bude provedena výkopovou metodou.

(...).“

135. V části 4.1 „Materiálové řešení“ dokumentu s názvem „SO 311 – Přeložky vodovodu, Technická zpráva“ (dále jen „technická zpráva SO 311“), jsou v pasáži „Specifikace potrubí a tvarovek DN 1200“ uvedeny následující informace:

*„**Trubky a tvarovky DN 1200 z tvárné litiny dle aktuální ČSN EN 545** (a navazujících norem) s vnějším zesíleným povlakem, které jsou určeny pro použití ve všech typech půd včetně půd s výskytem bludných proudů.*

*Trubka z tvárné litiny dle ČSN EN 545, preferovaná tlaková třída C25, **normalizovaná délka trubky 8,15 m** dle odstavce 4.3.3.1 jmenované normy.*

*Vnitřní vyložení trubek z odstředivě nanášené **cementové malty ze síranuvzdorného vysokopecního cementu** dle ČSN EN 545, příloha E. U použitého cementu pro výrobu vnitřního vyložení **dle ČSN EN 197-1** bude prokázán ES certifikát shody dle odstavce ZA.2.2 zmíněné normy. (...).*

*Vnější zesílená povrchová ochrana trubek dle ČSN EN 545 odstavec D.2.3 přílohy D je tvořená **polyuretanovým povlakem** dle ČSN EN 15189“* (pozn. – zvýraznění provedeno Úřadem).

136. Na tomtéž místě technické zprávy SO 311 jsou v pasáži „Specifikace potrubí a tvarovek do DN 600“ uvedeny následující informace:

*„**Trubky a tvarovky DN 80-600 z tvárné litiny dle aktuální ČSN EN 545** (a navazujících norem) s vnějším zesíleným povlakem, které jsou určeny pro použití ve všech typech půd včetně půd s výskytem bludných proudů.*

*Trubka z tvárné litiny dle ČSN EN 545, tlakové třídy (...) min. C30 pro DN 350-600, **normalizovaná délka trubky 6,0 m** dle odstavce 4.3.3.1 jmenované normy.*

*Vnitřní vyložení trubek z odstředivě nanášené **cementové malty ze síranuvzdorného vysokopecního cementu** dle ČSN EN 545, příloha E. U použitého cementu pro výrobu vnitřního vyložení **dle ČSN EN 197-1** bude prokázán ES certifikát shody dle odstavce ZA.2.2 zmíněné normy. (...).*

*Vnější zesílená povrchová ochrana trubek dle ČSN EN 545 odstavec D.2.3 přílohy D je tvořená **vytlačovaným polyethylenovým povlakem** dle ČSN EN 14628“* (pozn. – zvýraznění provedeno Úřadem).

137. V části 4.3 „Technické řešení“ technické zprávy SO 311 je uvedeno, že *„[p]řeložky budou provedeny podle ČSN 75 5401 Navrhování vodovodního potrubí a dle Městských standardů vodárenských a kanalizačních zařízení na území hl. m. Prahy (v platném znění)“, a že „[v] případě, že jsou v dokumentaci uvedeny názvy konkrétních výrobců, uvedené výrobky jsou pouze referenční a mohou být zaměněny za rovnocenné od jiného výrobce při zachování stejných nebo vyšších parametrů. Výrobky musí být kompatibilní se stávajícím zařízením.“*

Další zjištěné skutečnosti

138. Úvodem Městských standardů vodovodů a kanalizací na území hl. m. Prahy, Textová část, ve znění 9. aktualizace z roku 2025[4] (dále jen „Městské standardy“) je uvedeno, že Městské standardy se týkají *„veškerých stavebních zásahů včetně obnovy a oprav“*, přičemž *„obsahují jak postupy pro obecná bilanční a hydrotechnická pravidla, tak technické požadavky na projektování vodovodů a to:*

[4] Dostupné na https://mestskestandardy.pvs.cz/v/verze-9/

- *vodovodních řadů včetně armatur a objektů,*
- *vodovodních přípojek,*
- *vodojemů,*
- *objektů na měření průtoku,*
- *čerpacích stanic,*
- *zařízení pro hygienické zabezpečení vody.*

(...).“

139. Z bodu A-4.1.2 „Materiály vodovodního potrubí“ Městských standardů vyplývají následující požadavky na požadavky na potrubí z tvárné litiny:

„Jako základní materiál pro výstavbu vodovodního potrubí v Praze se používají trubní systémy z tvárné litiny dle ČSN EN 545:2015 Trubky, tvarovky a příslušenství z tvárné litiny a jejich spoje pro vodovodní potrubí, pro DN 100–300 Class min. 40, pro DN350–600 Class min. 30 a pro DN 700–1200 min. Class 25. Pro účinnou ochranu proti korozi, např. působení bludných proudů, je nutné kovové trubky chránit povlaky, které splňují základní požadavky na protikorozní povlaky (ČSN EN 545:2015 a navazující normy ČSN EN 14628-1 Vnější polyethylenový povlak potrubí, ČSN EN 15189 Vnější polyuretanový povlak potrubí a ČSN EN 15542 Vnější povlak trubek cementovou maltou).

(...).

Požadované provozně-technické parametry:

(...).

Vnitřní ochranná vrstva:

- *cementová, dle ČSN EN 545:20150, síranuvzdorný vysokopecní cement dle ČSN EN 197-1*
- *polyuretanová (PUR), dle ČSN EN 15 655 -1 Trubky, tvarovky a příslušenství z tvárné litiny – Požadavky a zkušební metody pro organické vyložení trubek a tvarovek z tvárné litiny – Část 1: Polyuretanové vyložení trubek a tvarovek,*
- *epoxidová.*

Vnější ochranná vrstva:

- *dle ČSN EN 545 odstavec D.2.1,*
- *z důvodu charakteristiky půd na území hlavního města Prahy, které nejsou v souladu s podmínkami D.2.1 ČSN EN 545, se použití této vnější povrchové úpravy litinových trub nepřipouští.*
- ***Na území hlavního města Prahy se připouští vnější povrchové ochrany:***
  - *dle ČSN EN 545 odstavec D.2.2,*
  - *dle ČSN EN 545 odstavec D.2.3,*

– *těžká ochrana je navržena na základě ČSN EN 545:2015 odstavce D.2.3 zesílené povlaky, pokud je současně splněna podmínka platné normy pro její výrobu a zkušební metody,*

– *ČSN EN 14628-1 Potrubí z tvárné litiny, tvarovky a příslušenství – Vnější polyethylenový povlak potrubí – Požadavky a zkušební metody, ČSN EN 15189 Potrubí z tvárné litiny, tvarovky a příslušenství – Vnější polyuretanový povlak potrubí – Požadavky a zkušební metody,*

– *ČSN EN 15542 Trubky, tvarovky a příslušenství z tvárné litiny – Vnější povlak trubek cementovou maltou – Požadavky a zkušební metody. Tuto ochranu lze použít pro bezvýkopové technologie nebo ztížené horninové prostředí v případě, že se jedná o rovné úseky řadu s minimem přípojek.*

(...).“

140. V příloze č. 1 nadepsané „Seznam nejvíce používaných a schválených výrobků, splňujících předepsané technické parametry MS“ Městských standardů (dále jen „příloha Městských standardů“) je pak v části 2. „Obor vodovodů – skupiny výrobku“ uvedena následující tabulka:

2.1.1. Tlakové trouby z tvárné litiny

Základní vlastnosti

Min. pevnost v tahu	DN 40–2000	MPa	420
Min. průtažnost po porušení	DN 40–1000	%	10
	DN 1100–2000	%	7
technická norma	ČSN EN 545		
spoje	hrdlové / přírubové		
těsnění spojů	elastomerový kroužek		
ochrana vnitřního povrchu viz text. část *Kap. 1.5.1*			
vnitřní povrchová úprava	cementová		
	polyuretanová		
	epoxidová		
ochrana vnějšího povrchu viz text. část *Kap. 1.5.1*			
vnější povrchová úprava	dle ČSN EN 545 odstavec D.2.2	vrstva slitiny Zn+Al v min. 400 g/m^2,epoxidová krycí vrstva	
	dle ČSN EN 545 odstavec D.2.3	EN 14628	
		EN 15189	
		EN 15542	

Obecně ke stanovení zadávacích podmínek

141. Úřad v obecné rovině uvádí, že zadavatel je při přípravě zadávacího řízení oprávněn stanovit zadávací podmínky vymezující předmět plnění veřejné zakázky podle svého uvážení a v souladu se svými legitimními potřebami. Jinými slovy, volba toho, jaké plnění má být předmětem veřejné zakázky, náleží zásadně do sféry autonomie zadavatele a Úřadu nepřísluší tuto volbu nahrazovat vlastním technickým či odborným posouzením. Tato autonomie zadavatele však není neomezená. Zadavatel je při formulaci zadávacích podmínek povinen postupovat v mezích zákona

a respektovat zejména základní zásady zadávání veřejných zakázek. Současně však platí, že v určitých situacích není zadavatel limitován pouze zákonným rámcem (tj. pravidly stanovenými zákonem o zadávání veřejných zakázek), ale rovněž ostatními závaznými pravidly, která pro něj vyplývají z právních předpisů, technických norem, závazných metodik či jiných dokumentů, jež jsou pro něj závazné nebo obecně aplikovatelné.

142. Úřad konstatuje, že pokud takový právně závazný rámec existuje a vztahuje se k předmětu veřejné zakázky, je zadavatel povinen jej při stanovení zadávacích podmínek respektovat. Zadavatel v takovém případě není oprávněn takováto závazná pravidla svévolně modifikovat, obcházet nebo je ignorovat, neboť zadávací podmínky musí reflektovat objektivní omezení, která pro realizaci předmětu plnění vyplývají z právních, technických či provozních požadavků. V takovýchto případech pak nelze externí technické či jiné závazné požadavky považovat za projev autonomie vůle zadavatele, nýbrž za okolnost, která předurčuje rozsah přípustných řešení v zadávacím řízení. Skutečnost, že zadavatel přizpůsobí zadávací podmínky takovému závaznému rámci, proto sama o sobě nezakládá porušení zákona, a to ani tehdy, pokud tím dochází k omezení okruhu technických řešení, oproti situaci, kdy by tento rámec nebyl aplikován.

143. Úřad proto při přezkumu zadávacích podmínek musí rozlišovat mezi požadavky, které jsou výsledkem autonomního rozhodnutí zadavatele, a požadavky, které jsou důsledkem jeho povinnosti respektovat jiná závazná pravidla. Pouze v prvním případě lze přistoupit k přezkumu přiměřenosti a odůvodněnosti zvoleného řešení ve vztahu k hospodářské soutěži; v druhém případě je nutno vycházet z toho, že zadavatel je tímto rámcem objektivně vázán.

K závaznosti Městských standardů pro zadavatele

144. Zadavatel v souvislosti se stanovením zadávacích podmínek veřejné zakázky 1 argumentuje tím, že je při nastavení technických parametrů litinového potrubí vázán požadavky vyplývajícími z Městských standardů. Navrhovatel je naproti tomu přesvědčen, že skutečnost, že technické požadavky vyplývají z dokumentů zpracovaných třetími osobami, nemůže bez dalšího legitimizovat omezení hospodářské soutěže v zadávacím řízení. Podle navrhovatele nese odpovědnost za zákonnost zadávacích podmínek výlučně zadavatel, který se této odpovědnosti nemůže zprostit pouhým odkazem na externí technické standardy či požadavky jiných subjektů.

145. Úřad k tomu uvádí, že odpovědnost za nastavení zadávacích podmínek v souladu se zákonem skutečně leží výlučně na zadavateli a tuto odpovědnost nelze přenést na třetí osoby. Tato skutečnost však sama o sobě neznamená, že veškeré technické či jiné požadavky vycházející z externích dokumentů mohou být posuzovány jako projev autonomní vůle zadavatele. Rozhodující je povaha takto převzatých podmínek, resp. míra jejich závaznosti pro zadavatele.

146. Jak již bylo uvedeno výše, předmětem posuzované veřejné zakázky 1 je výstavba tramvajové trati na území hl. města Prahy, přičemž součástí zadavatelem poptávaného plnění je mj. provedení přeložek vodovodů.

147. Z § 24 odst. 2 zákona o vodovodech a kanalizacích vyplývá, že přeložku vodovodu je možno provést jen s písemným souhlasem jeho vlastníka, přičemž žádost o takový souhlas musí obsahovat stanovisko provozovatele vodovodu nebo kanalizace. Obdobně pak ze stavebního zákona vyplývá pro zadavatele povinnost vyžádat si vyjádření vlastníků technické infrastruktury (viz § 180 odst. 1 a § 184 odst. 2 stavebního zákona), přičemž za vlastníka technické infrastruktury činí úkony její správce nebo provozovatel (viz § 181 odst. 4 stavebního zákona).

148. Z relevantní právní úpravy tak vyplývá, že stavebník nemůže realizovat stavební záměr, který zasahuje do stávající technické (vodovodní) infrastruktury, aniž by byl tento záměr projednán s jejím vlastníkem, resp. osobou oprávněnou k jejímu provozu či správě. Výsledkem tohoto projednání je zpravidla stanovisko či vyjádření, jehož kladný obsah je předpokladem jak pro navazující procesy podle stavebního zákona, tak pro samotnou realizaci stavebních prací, přičemž v rámci uvedeného stanoviska/vyjádření bývají obsaženy podmínky tohoto souhlasu. V rámci tohoto procesu je vlastník technické infrastruktury, resp. osoba oprávněná k jejímu provozu či správě totiž oprávněna vyhodnotit, zda, příp. za dodržení jakých podmínek navrhovaný zásah neohrozí funkčnost, bezpečnost, životnost či provozuschopnost technické infrastruktury.

149. Úřad tak má za to, že kompetence posuzovat a schvalovat stavební záměry nutně zahrnuje i oprávnění formulovat technické podmínky, jejichž splnění je podmínkou kladného stanoviska vlastníka technické infrastruktury. Jiný výklad by vedl k závěru, že vlastník technické infrastruktury odpovídá za její řádný provoz, avšak současně by byl zbaven možnosti stanovit požadavky, které mají zabránit jejímu poškození či nevhodným zásahům, což by bylo vnitřně rozporné. Jinými slovy, právo vlastníka technické infrastruktury posoudit stavební zásah nelze redukovat pouze na formální souhlas či nesouhlas bez možnosti jej obsahově formovat.

150. S přihlédnutím k výše uvedenému lze tedy shrnout, že jakékoli stavební zásahy do technické infrastruktury musí být v souladu se stanoviskem vlastníka této infrastruktury, potažmo jejího správce a provozovatele.

151. Z veřejně dostupných informací je zřejmé, že vlastníkem vodovodů na území hlavního města Prahy je hlavní město Praha (dále také jako „hl. m. Praha“), přičemž správcem vodovodní infrastruktury je PVS a společně s PVK pak i provozovatelem vodovodní infrastruktury. Hlavní město Praha pak prostřednictvím PVS vydává Městské standardy, které definují jednotné požadavky vlastníka ve vztahu k subjektům podílejícím se na projektování a výstavbě mj. vodovodní infrastruktury či stavebních zásazích do této infrastruktury na území hl. m. Prahy. Pro úplnost pak Úřad dodává, že s ohledem na postavení vlastníka vodovodní infrastruktury (hl. m. Praha) je vydávání Městských standardů výkonem správy majetku města a samotné Městské standardy jsou tedy dokumentem vlastníka, potažmo správce a provozovatele vodovodní infrastruktury, který je pro každého, kdo hodlá z jakéhokoli důvodu do vodovodní infrastruktury zasahovat, závazný.

152. Úřad tedy – s ohledem na vše výše uvedené – konstatuje, že aby zadavatel mohl provést přeložky vodovodu, musí být tyto provedeny v souladu se stanoviskem správce a provozovatele vodovodní infrastruktury na území hl. m. Prahy, tedy v souladu se stanoviskem PVS a PVK.

153. Ze zadavatelem předložené dokumentace vyplývá, že součástí projektové dokumentace k veřejné zakázce 1 je vyjádření k povolení vodohospodářské stavby společnosti PVS a společnosti PVK ze dne 16. 9. 2024 (dále jen „společné vyjádření PVS/PVK 1“), ve kterém je mj. uvedeno, že *„Společnosti PVS a PVK souhlasí s předloženou projektovou dokumentací v případě, že budou splněny následující podmínky:*

...

8. Za projektovou dokumentaci odpovídá projektant. PVS a PVK upozorňují, že je nezbytné dodržet požadavky plynoucí z Městských standardů vodovodů a kanalizací na území hl. m. Prahy v platném znění (www.pvs.cz) a Technických požadavků společnosti Pražské vodovody a kanalizace, a.s. v platném znění (www.pvk.cz).

(…).“

154. V samotné projektové dokumentaci je pak podmínka PVS a PVK opakovaně zohledněna, když je např. v části 4.3 „Technické řešení“ technické zprávy SO 311 uvedeno, že *„[p]řeložky budou provedeny podle ČSN 75 5401 Navrhování vodovodního potrubí a dle Městských standardů vodárenských a kanalizačních zařízení na území hl. m. Prahy (v platném znění).“*

155. Z uvedeného je tedy dle názoru Úřadu zřejmé, že přeložky vodovodů na území hl. m. Prahy, které jsou součástí předmětu veřejné zakázky 1, musí být navrženy a provedeny v souladu s Městskými standardy.

156. S přihlédnutím k výše uvedenému tak Úřad uzavírá, že zadavatel byl při stanovení zadávacích podmínek šetřených veřejných zakázek, potažmo technických parametrů požadovaných vodovodních přeložek povinen požadavky Městských standardů nejen respektovat, ale zároveň byl povinen se jimi při přípravě zadávacích podmínek řídit, neboť tyto představují zjednodušeně řečeno závazné podmínky vlastníka vodovodní infrastruktury, bez jejichž akceptování není možné přeložku vodovodu na území hlavního města Prahy vůbec realizovat.

157. Pro úplnost pak Úřad dodává, že si je vědom nastalé změny Městských standardů ke dni 1. 4. 2026, na kterou upozorňuje navrhovatel ve svém vyjádření, proto se Úřad dále zabýval otázkou, jaké znění Městských standardů je rozhodné pro posouzení zákonnosti zadávacích podmínek přezkoumávaných veřejných zakázek.

158. Úřad v této souvislosti konstatuje, že při přezkumu postupu zadavatele je nutno vycházet ze základního požadavku právní jistoty účastníků zadávacího řízení, a tedy předvídatelnosti průběhu zadávacího řízení. Zadavatel stanoví zadávací podmínky na základě právního a technického stavu existujícího v době zahájení zadávacího řízení, neboť právě k tomuto okamžiku musí být dodavatelé schopni posoudit, zda jsou schopni podat nabídku a za jakých podmínek. Z uvedeného tedy plyne, že pro zadávací řízení je rozhodné znění Městských standardů účinné v době jeho zahájení. Toto znění představuje rámec, s nímž mohou (resp. musí) potenciální dodavatelé při přípravě svých nabídek legitimně počítat.

159. Úřad připouští, že změna Městských standardů by za určitých okolností mohla zakládat povinnost zadavatele odpovídajícím způsobem upravit zadávací podmínky, případně prodloužit lhůtu pro podání nabídek, pokud by tato změna měla přímý dopad na způsob realizace plnění, vliv na okruh potenciálních dodavatelů, nebo dopad na cenu či technické řešení nabídek. Taková povinnost by nicméně přicházela v úvahu výlučně za situace, kdy by změna Městských standardů nastala ještě v době, kdy jsou dodavatelé oprávněni své nabídky připravovat a podávat, tedy ještě v době před skončením lhůty pro podání nabídek.

160. Naopak Úřad zdůrazňuje, že jakékoli změny Městských standardů, k nimž došlo až po uplynutí lhůty pro podání nabídek, jsou z hlediska přezkumu zákonnosti zadávacích podmínek irelevantní. V tomto okamžiku jsou zadávací podmínky již fixovány a zadavatel ani dodavatelé nemohou a nesmí zpětně přizpůsobovat své jednání novým technickým požadavkům, které v rozhodné době neexistovaly.

161. Úřad tak v této souvislosti uzavírá, že pro posouzení šetřeného případu je rozhodné výhradně znění Městských standardů účinné v době zahájení zadávacího řízení, případně jejich změny provedené v průběhu lhůty pro podání nabídek. Ke změnám Městských standardů nastalým po jejím skončení nelze při přezkumu přihlížet, neboť tyto změny nemohly mít vliv na postavení

dodavatelů v zadávacím řízení ani na zákonnost postupu zadavatele. Úřad proto bude postup zadavatele v rámci šetřených veřejných zakázek posuzovat ve vztahu k 9. aktualizaci Městských standardů, která byla platná v době zahájení šetřených zadávacích řízení a současně platila i v době ukončení lhůty pro podávání nabídek.

K postupu zadavatele ve věci veřejné zakázky 1

162. Navrhovatel v případě veřejné zakázky 1 především poukazuje na to, že kombinace tří technických parametrů zadavatelem poptávaného litinového potrubí neodůvodněně omezuje hospodářskou soutěž. Navrhovatel rovněž namítá, že zadávací podmínky jsou nejednoznačné, že zadavatel dodatečně stanovil další podmínky účasti v zadávacím řízení a že součástí dokumentace neučinil všechny potřebné interní předpisy. Zadavatel nicméně jakékoliv výhrady navrhovatele striktně odmítá. Níže se proto Úřad – s přihlédnutím k výše uvedenému – vyjádří ke všem navrhovatelem namítaným skutečnostem.

<u>K technickým parametrům litinového potrubí</u>

163. Zadávací podmínky veřejné zakázky 1, resp. projektová dokumentace 1, v rámci které jsou požadavky zadavatele na litinové potrubí definovány, obsahuje celou řadu technických parametrů na požadované plnění, přičemž navrhovatel má za to, že kombinace tří technických parametrů, tj. zadavatelem požadovaná délka litinových trub, typ vnitřní ochranné vrstvy a vnější ochranné vrstvy, v případě potrubí typu DN 600 a DN 1200 neodůvodněně omezuje hospodářskou soutěž, když kombinaci těchto požadavků lze fakticky splnit pouze prostřednictvím litinového potrubí výrobce Saint-Gobain PAM.

K požadavku na vnější zesílenou vrstvu

164. Z technické zprávy SO 311 vyplývá, že zadavatel pro litinové potrubí typu DN 600 požaduje vnější zesílenou povrchovou ochranu dle odst. D.2.3 přílohy D technické normy ČSN EN 545 tvořenou *„vytlačovaným polyethylenovým povlakem dle ČSN EN 14628“* a pro litinové potrubí typu DN 1200 vnější zesílenou povrchovou ochranu tvořenou *„polyuretanovým povlakem dle ČSN EN 15189“*.

165. Navrhovatel v této souvislosti mj. namítá, že neexistuje žádný technický důvod, proč by litinové potrubí typu DN 600 muselo mít vnější ochrannou vrstvu výhradně z polyethylenu a litinové potrubí typu DN 1200 vnější ochrannou vrstvu pouze z polyuretanu.

166. Jelikož výše bylo Úřadem dovozeno, že zadavatel byl při stanovení zadávacích podmínek vázán požadavky vyplývajícími z Městských standardů, Úřad se proto níže zabýval otázkou, zda zadavatel stanovil technické parametry litinového potrubí v souladu s Městskými standardy.

167. Úřad předně uvádí, že Městské standardy stanovují technické požadavky na vnější zesílenou povrchovou úpravu litinového potrubí variantně, tzn. že připouští několik rovnocenných variant vnější zesílené povrchové ochrany litinového potrubí, tedy (1) vnější polyethylenový povlak dle ČSN EN 14628-1, (2) vnější polyuretanový povlak dle ČSN EN 15189 a (3) vnější povlak cementovou maltou dle ČSN 15542. Z Městských standardů přitom jednoznačně vyplývá, že vnější povlak cementovou maltou je určen pro specifické provozní podmínky, kdy cementovou ochrannou vrstvu lze použít pro bezvýkopové technologie nebo zhoršené horninové prostředí v případě, že se jedná o rovné úseky řadu s minimem přípojek.

168. Vzhledem k tomu, že zadavatel v souhrnné technické zprávě 1 užití bezvýkopové technologie vyloučil, přičemž v průběhu správního řízení ani nebyly specifické provozní podmínky ze strany navrhovatele rozporovány, má Úřad za to, že specifické provozní podmínky vyžadující užití cementové ochranné vrstvy v případě veřejné zakázky 1 nenastaly, tudíž lze konstatovat, že relevantní množina technicky přípustných variant vnější ochranné vrstvy byla od počátku objektivně omezena na dvě zbývající technologie předvídané Městskými standardy, tedy na ochrannou vrstvu polyethylenovou a polyuretanovou. V tomto kontextu pak Úřad posuzoval i konkrétní vymezení technických parametrů litinového potrubí v zadávací dokumentaci 1 ze strany zadavatele.

169. Jak již bylo výše uvedeno, zadavatel v původním znění zadávací dokumentace stanovil, že u potrubí typu DN 600 požaduje vnější polyethylenový povlak, zatímco u potrubí typu DN 1200 požaduje vnější polyuretanový povlak.

170. V průběhu zadávacího řízení 1 nicméně zadavatel obdržel žádost o vysvětlení zadávací dokumentace týkající se požadavku na *„použití vnější zesílené povrchové ochrany trubek DN600 dle ČSN EN 545 odstavec D.2.3 přílohy D tvořené vytlačovaným polyethylenovým povlakem dle ČSN EN 14628“*, v rámci kterého byl informován, že *„norma přímo uvádí i jiná řešení, přičemž jejich vhodnost má prokázat výrobce zkouškami nebo referencemi“*, přičemž současně byl požádán, aby *„respektoval normu a akceptoval všechny explicitně uvedené zesílené povlaky.“* Zadavatel ve vysvětlení zadávací dokumentace č. 10 ze dne 10. 10. 2025 (dále jen „vysvětlení ZD č. 10“) jako odpověď na uvedený dotaz č. 10 uvedl mj. následující: *»Technická řešení byla v přípravě projektu řádně konzultována se správcem a provozovatelem. Navržená vnější povrchová ochrana potrubí z tvárné litiny vychází ze zmíněné normy ČSN EN 545 a zároveň z definice povrchových ochran v souladu s ustanoveními Městských standardů pro vodovody a kanalizace na území hl. m. Prahy. V normě ČSN EN 545 jsou uvedeny další zesílené povlaky trubek a tvarovek (viz odstavec D2.3). Co se týče vnější ochrany trubek, lze kromě navrženého vytlačovaného polyethylenového povlaku podle ČSN EN 14628-1 (současná aktuální verze normy) akceptovat pro uvedený projekt i polyuretanový povlak podle ČSN EN 15189. Městské standardy pro vodovody a kanalizace na území hl. m. Prahy sice připouští použití povrchové ochrany obalem cementovou maltou dle ČSN EN 15542, ale pouze v případech bezvýkopových technologií a ztíženého horninového prostředí, což neodpovídá podmínkám projektu. Nelze tedy akceptovat žádost o možnost použití „všech explicitně uvedených zesílených povlaků“ z důvodu nesouladu s požadavky uvedených Městských standardů HMP. Navržené projektové řešení je zvoleno v souladu s požadavky platných Městských standardů pro vodovody a kanalizace na území hlavního města Prahy, s přihlédnutím k příslušným normám ČSN EN a požadavkům provozovatele a správce vodárenské sítě hlavního města Prahy.«*

171. Zadavatel v průběhu zadávacího řízení 1 obdržel rovněž další žádost o vysvětlení zadávací dokumentace, tentokráte týkající se požadavku na *„použití vnější zesílené povrchové ochrany trubek DN1200 dle ČSN EN 545 odstavec D.2.3 přílohy D tvořené vytlačovaným polyethylenovým povlakem dle ČSN EN 15189“*, v rámci kterého byl informován, že norma přímo uvádí i jiná řešení. Zadavatel ve vysvětlení ZD č. 10 jako odpověď na uvedený dotaz č. 11 uvedl mj. následující: *»Technická řešení byla v přípravě projektu řádně konzultována se správcem a provozovatelem. Navržená vnější povrchová ochrana potrubí z tvárné litiny vychází ze zmíněné normy ČSN EN 545 a zároveň z definice povrchových ochran v souladu s ustanoveními Městských standardů pro vodovody a kanalizace na území hl. m. Prahy. V normě ČSN EN 545 jsou uvedeny další*

zesílené povlaky trubek a tvarovek (viz odstavec D2.3). Co se týče vnější ochrany trubek, lze kromě navrženého vytlačovaného polyethylenového povlaku podle ČSN EN 14628-1 (současná aktuální verze normy) akceptovat pro uvedený projekt i polyuretanový povlak podle ČSN EN 15189. Městské standardy pro vodovody a kanalizace na území hl. m. Prahy sice připouští použití povrchové ochrany obalem cementovou maltou dle ČSN EN 15542, ale pouze v případech bezvýkopových technologií a ztíženého horninového prostředí, což neodpovídá podmínkám projektu. Nelze tedy akceptovat žádost o možnost použití „všech explicitně uvedených zesílených povlaků" z důvodu nesouladu s požadavky uvedených Městských standardů HMP. Navržené projektové řešení je zvoleno v souladu s požadavky platných Městských standardů pro vodovody a kanalizace na území hlavního města Prahy, s přihlédnutím k příslušným normám ČSN EN a požadavkům provozovatele a správce vodárenské sítě hlavního města Prahy.«

172. Ze znění vysvětlení ZD č. 10 vyplývá, že zadavatel u litinového potrubí typu DN 600 hodlal – oproti původně stanovenému vnějšímu polyethylenovému povlaku – připustit rovněž variantu s vnějším polyuretanovým povlakem. U litinového potrubí typu DN 1200 pak – k původně stanovenému vnějšímu polyuretanovému povlaku – uvedl, že připouští rovněž další variantu, nicméně uvedl opět variantu s vnějším polyuretanovým povlakem. Na základě doslovného znění tohoto vysvětlení by se tak izolovaným jazykovým výkladem mohlo jevit, že zadavatel u litinového potrubí typu DN 600 připustil jak vnější polyethylenový, tak polyuretanový povlak, tedy obě v úvahu přicházející varianty vyplývající z Městských standardů, zatímco u litinového potrubí typu DN 1200 připustil pouze variantu vnějšího polyuretanového povlaku. Úřad však při posouzení významu uvedeného vysvětlení zadávací dokumentace vycházel z ustálené rozhodovací praxe, podle níž je nezbytné posuzovat zadávací dokumentaci a její vysvětlení ve vzájemných souvislostech a v kontextu celého zadávacího řízení, nikoli izolovaně pouze na základě jazykového výkladu jednotlivých formulací. Ze systematického výkladu zadávacích podmínek, resp. předmětného vysvětlení tak Úřad má za to, že úmyslem zadavatele bylo rozšířit u obou typů litinového potrubí – DN 600 i DN 1200 – množinu technických řešení vnější ochranné vrstvy, která podle Městských standardů přicházela pro dané provozní podmínky v úvahu, tedy jak vnější polyethylenový povlak, tak i vnější polyuretanový povlak.

173. Tento závěr je dle Úřadu podpořen nejen samotným charakterem vysvětlení zadávací dokumentace č. 10, kdy zadavatel výslovně uvedl, že „akceptuje i", z čehož je zřejmé připuštění nějaké další varianty, ale rovněž celkovou koncepcí technických požadavků zadavatele, jejich systematickou návazností na Městské standardy a absencí jakéhokoliv racionálního či technického důvodu, který by odůvodňoval vyloučení jedné z těchto dvou technologií pro některou z příslušných dimenzí potrubí.

174. Na základě výše uvedeného Úřad konstatuje, že zadavatel v průběhu zadávacího řízení nezúžil množinu přípustných variant vnější ochranné vrstvy litinového potrubí oproti Městským standardům, když připustil variantu jak vnějšího polyethylenového povlaku, tak variantu vnějšího polyuretanového povlaku pro obě požadované dimenze litinového potrubí. Zadavatel ve vztahu k Městským standardům pouze zohlednil objektivní omezení vyplývající z charakteru plnění a provozních podmínek, aniž by došlo k faktickému omezení technicky přípustných řešení.

175. Vzhledem k tomu, že zadavatel byl při stanovení zadávacích podmínek vázán požadavky Městských standardů a v posuzovaném případě se od nich v neprospěch dodavatelů neodchýlil, Úřad v této souvislosti uzavírá, že zadavatel při stanovení technických parametrů litinového potrubí ve vztahu k vnější ochranné vrstvě nepostupoval v rozporu se zákonem.

K požadavku na vnitřní ochrannou vrstvu

176. Z technické zprávy SO 311 vyplývá, že zadavatel pro litinové potrubí požaduje *„[v]nitřní vyložení trubek z odstředivě nanášené cementové malty ze síranuvzdorného vysokopecního cementu dle ČSN EN 545, příloha E. U použitého cementu pro výrobu vnitřního vyložení dle ČSN EN 197-1 bude prokázán ES certifikát shody dle odstavce ZA.2.2 zmíněné normy.“*

177. Navrhovatel v této souvislosti v návrhu mj. uvádí, že technická norma ČSN EN 197-1 pro vnitřní vyložení trub připouští 27 typů cementů a pro preferenci síranovzdorného vysokopecního cementu za účelem vedení pitné vody ze strany zadavatele neexistuje po technické stránce žádný objektivní důvod.

178. S ohledem na výše dovozenou závaznost Městských standardů pro zadavatele v souvislosti se stanovením zadávacích podmínek se Úřad níže zabýval otázkou, zda zadavatel postupoval v souladu se zákonem, pokud v zadávací dokumentaci stanovil jako jedinou přípustnou variantu vnitřní ochranné vrstvy litinového potrubí cementovou ochrannou vrstvu z vysokopecního síranovzdorného cementu, a zda tímto postupem nedošlo k nepřípustnému omezení technických řešení oproti Městským standardům.

179. Úřad předně uvádí, že Městské standardy stanovují technické požadavky na vnitřní ochrannou vrstvu litinového potrubí variantně, tzn. že připouští několik rovnocenných variant vnitřní ochranné vrstvy litinového potrubí, tedy vnitřní ochrannou vrstvu (1) cementovou dle ČSN EN 545:2015, síranovzdorný vysokopecní cement dle ČSN EN 197-1[5], (2) polyuretanovou (PUR) dle ČSN EN 15655 a (3) epoxidovou.

180. Úřad dále uvádí, že navrhovatel v souvislosti s požadavkem na síranovzdorný vysokopecní cement dle technické normy ČSN EN 197-1 považuje za problematické již samotné nastavení Městských standardů, přičemž poukazuje na to, že jím preferovaní výrobci litinového potrubí (TRM a SMS) by splňovali požadavky na cementovou vnitřní ochrannou vrstvu ve znění přílohy Městských standardů. Úřad v této souvislosti uvádí, že si je vědom odlišnosti ve formulaci požadavků na vnitřní povrchovou úpravu litinového potrubí obsažené v textové části Městských standardů a v příloze Městských standardů, nicméně je třeba konstatovat, že pokud textová část Městských standardů stanovuje určité technické požadavky na litinové potrubí, kdežto příloha Městských standardů tyto požadavky popisuje v obecnější rovině, je nezbytné nahlížet na Městské standardy jako na jeden celek, a tedy vykládat textovou část Městských standardů i jejich přílohu ve vzájemné souvislosti. Adresát Městských standardů je proto povinen splnit jak požadavky uvedené v textové části Městských standardů, tak požadavky obsažené v příloze Městských standardů. Pouze tak lze dosáhnout úplného a řádného naplnění všech parametrů, které Městské standardy (jako celek) definují.

181. Úřad dále v souvislosti s posouzením šetřené veřejné zakázky uvádí, že ačkoliv Městské standardy obecně umožňují tři varianty vnitřní ochranné vrstvy, zadavatel pro potřeby veřejné zakázky 1 stanovil jedinou možnou variantu vnitřní ochranné vrstvy, a to vnitřní ochrannou vrstvu cementovou, resp. síranovzdorný vysokopecní cement dle technické normy ČSN EN 197-1.

[5] 10. aktualizace Městských standardů (účinná od 1. 4. 2026) již dále popsaný požadavek na užití síranovzdorného cementu dle ČSN EN 197-1 neosahuje, když je nahrazena obecnějším požadavkem na užití „Cementového povlaku dle ČSN EN 197-1“. Úřad nicméně vychází ze znění Městských standardů ke dni zahájení zadávacího řízení 1, při nejpřísnějším možném výkladu pak ze znění platného ke konci lhůty pro podání nabídek (viz výše)

182. Zadavatel se v průběhu správního řízení (zejména při dokládání existence vícero výrobců schopných vyrobit litinové potrubí splňující veškeré zadavatelem stanovené parametry) snažil argumentovat tzv. „funkčním“ výkladem předmětného požadavku na vnitřní ochrannou vrstvu, tedy že síranovzdorným vysokopecním cementem může být jakýkoli cement splňující limit síranovzdornosti (3 000 mg/l) dle přílohy E normy ČSN EN 545. Úřad nicméně konstatuje, že takovýto výklad zadávacích podmínek neodpovídá použité formulaci, neboť z výslovné zmínky normy ČSN EN 197-1 v předmětné zadávací podmínce je nade vší pochybnost zřejmé, že zadavatel požadoval právě vysokopecní síranovzdorný cement ve smyslu normy ČSN EN 197-1. Ze znění dotčené technické normy se přitom podává, že síranovzdornými vysokopecními cementy jsou výhradně cementy CEM III/B-SR a CEM III/C-SR. Pokud tedy zadavatel v šetřeném případě požadoval síranovzdorný vysokopecní cement dle ČSN EN 197-1, požadoval jeden ze dvou síranovzdorných vysokopecních cementů uvedených v dotčené technické normě, tedy buď CEM III/B-SR nebo CEM III/C-SR.

183. Úřad dále v obecnosti uvádí, že zadavatel je při stanovení zadávacích podmínek povinen postupovat v souladu se zásadami transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace. Čím konkrétnější a restriktivnější požadavky zadavatel volí, tím intenzivněji na ně dopadá povinnost jejich věcného, objektivního a přezkoumatelného odůvodnění. Restriktivní zadávací podmínky totiž svou povahou zužují okruh potenciálních dodavatelů a zvyšují riziko neodůvodněného omezení hospodářské soutěže. Zadavatel proto musí být schopen přesvědčivě doložit, že takto nastavené požadavky jsou nezbytné pro naplnění legitimního cíle veřejné zakázky, mají přímou vazbu na její předmět a nejsou stanoveny nad rámec toho, co je k dosažení tohoto cíle skutečně potřeba. Neunesení této důkazní zátěže jde k tíži zadavatele a zakládá rozpor zadávacích podmínek se zákonem.

184. V posuzovaném případě zadavatel odůvodnil požadavek na síranovzdorný vysokopecní cement dle technické normy ČSN EN 197-1 např. v odpovědi na dotaz č. 9 v rámci vysvětlení ZD č. 10 následovně[6]:

»U tak důležité stavby, jakou jsou přeložky dvou páteřních přivaděčů pro Prahu (v délce cca 2 km) je nezbytné zaručit co nejvyšší životnost a bezporuchovost potrubí, proto byla v projektové dokumentaci použita specifikace materiálu té nejvyšší kvality v souladu s požadavkem správce potrubí. Případnou variabilitu výrobků zaručuje výše zmíněný odstavec z technické zprávy.

Pro co nejpřesnější nacenění projektové dokumentace bylo nutné uvést specifikaci materiálu. V Městských standardech vodovodů a kanalizací (verze 2025) je na straně 20 uvedeno, že vnitřní ochranná vrstva má být cementová, dle ČSN EN 545:2015, síranuvzdorný vysokopecní cement dle ČSN EN 197-1. Specifikace do projektu je využita na základě realizovaných staveb (projektů) na území hl. m. Prahy, v souladu s platným zněním výše citovaných Městských standardů a dle požadavků správce a provozovatele.

Podle normy ČSN EN 545 je použití trub a tvarovek pro „vodovodní potrubí“. Tomu odpovídá i charakteristika navrhovaného řadu. V rámci dotazu citované vody „nepitné“ mohou patřit do sekce alternativních ochranných povlaků nebo do působnosti normy ČSN EN 598. V příloze E normy jsou vyjmenované kromě jiných síranovzdorné cementy (včetně vysokopecních cementů), které dle tabulky E.1 vykazují nejvyšší odolnost ze všech, pro pitnou vodu použitelných cementů.

[6] V rozhodnutí o námitkách 1 a průběhu správního řízení zadavatel argumentoval obdobným způsobem – pozn. Úřadu

Z tohoto důvodu požaduje správce a provozovatel uvedený typ cementu i s přihlédnutím na předpokládanou životnost díla a zachování kvality pitné vody po celou dobu této životnosti.

Navržené projektové řešení je zvoleno v souladu s požadavky platných Městských standardů pro vodovody a kanalizace na území hlavního města Prahy, s přihlédnutím k příslušným normám ČSN EN a požadavkům provozovatele a správce vodárenské sítě hlavního města Prahy.«

185. Úřad uvádí, že zadavatel zúžení množiny přípustných variant vnitřní ochranné vrstvy oproti Městským standardům na jedinou variantu ve správním řízení neodůvodnil dostatečně konkrétně a přesvědčivě, přičemž pouhý obecný odkaz na bezpečnost a bezporuchovost potrubí či důležitý význam vodovodu nelze bez dalšího považovat za vyčerpávající odůvodnění takto restriktivního technického požadavku a za běžných okolností by takový nedostatek mohl evokovat bezdůvodnou překážku v hospodářské soutěži odůvodňující uložení relevantního nápravného opatření. Zákon totiž ve smyslu § 263 odst. 3 zákona s pochybením zadavatele, které spočívá v nezákonném stanovení zadávacích podmínek, spojuje následek v podobě uložení nápravného opatření znamenajícího zrušení zadávacího řízení.

186. Úřad má nicméně za to, že k rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení nelze přistoupit toliko na základě formálních (či dokonce formalistických) úvah; při rozhodování o tak závažném nápravném opatření nemá přepjatý formalismus místo. K obdobným závěrům ostatně už dospěla i judikatura soudů (viz např. rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 31 Af 75/2018-57 ze dne 5. 8. 2020).[7] Naznačený přístup má za cíl i zamezit obstrukčním návrhům, kdy by pro sebemenší pochybení zadavatele bez reálného dopadu na dodavatele či relevantní soutěžní prostředí o danou veřejnou zakázku byla rušena zadávací řízení. Na každý případ je tak třeba pohlížet vždy komplexně a posuzovat i reálný dopad eventuálního pochybení zadavatele na relevantní trh. Zpravidla až v případě, kdy lze konstatovat, že daná podmínka skutečně omezuje hospodářskou soutěž bez odpovídajícího legitimního důvodu, lze uložit nápravné opatření ve smyslu § 263 odst. 3 zákona.

187. V kontextu výše uvedeného je tedy třeba reflektovat i další aspekty nyní posuzovaného případu.

188. Úřad v této souvislosti předně uvádí, že pokud jde o další Městskými standardy připuštěné varianty vnitřní ochranné vrstvy, tedy vrstvu polyuretanovou a epoxidovou, i sám navrhovatel ve svém sdělení ze dne 7. 4. 2026 uvedl, že tyto varianty vnitřní ochranné vrstvy jsou typicky určeny pro dopravu specifických, vysoce agresivních minerálních či průmyslových vod nebo pro odvod specifických průmyslových odpadních vod, nikoli pro běžné použití v rámci vodovodního potrubí pro distribuci pitné vody, přičemž současně připustil, že tyto technologie jsou výrazně nákladnější než cementová vnitřní ochranná vrstva. Z uvedeného tedy Úřad dovozuje, že sám navrhovatel nepovažuje tyto alternativní varianty vnitřní ochranné vrstvy z hlediska reálné soutěže o veřejnou zakázku 1 za relevantní. Úřad tak konstatuje, že jedinou reálnou v úvahu přicházející variantou vnitřní ochranné vrstvy (dle Městských standardů) je síranovzdorný vysokopecní cement dle ČSN EN 197-1, tedy CEM III/B-SR nebo CEM III/C-SR.

189. Za této situace pak lze shledat, že i pokud by zadavatel v zadávací dokumentaci formálně připustil rovněž polyuretanovou a epoxidovou vnitřní ochrannou vrstvu, jednalo by se toliko o hypotetické, resp. ryze formální rozšíření přípustných technických řešení, neboť tyto varianty

[7] k tomu viz např. i závěry rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-08100/2021/500/AIv ze dne 4. 3. 2021, sp. zn. ÚOHS-S0005/2021/VZ, které byly potvrzeny i rozsudkem Krajského soudu č. j. 30 Af 53/2021-987 ze dne 7. 9. 2023 a rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 243/2023-126 ze dne 18. 12. 2024

svou povahou neodpovídají povaze předmětu plnění veřejné zakázky, resp. jeho části spočívající v realizaci přeložek vodovodu. Takové formální rozšíření přípustných řešení by tak nemělo žádný faktický dopad na okruh potenciálních dodavatelů ani na soutěžní prostředí.

190. Úřad v této souvislosti připomíná, že zadavatel v průběhu správního řízení předložil Úřadu celou řadu podkladů svědčících dle názoru zadavatele ve prospěch jeho tvrzení o existenci vícero výrobců schopných vyrobit litinové potrubí technických parametrů požadovaných zadavatelem, mj. s vnitřní ochrannou vrstvou ze síranovzdorného vysokopecního cementu. Na základě posouzení zadavatelem předložených podkladů k litinovému potrubí výrobců Duktus, vonRoll, Jindal a Electrosteel nicméně Úřad konstatuje, že ze strany zadavatele nebylo prokázáno, že by zadavatelem zmiňovaní výrobci (vyjma výrobce Saint-Gobain PAM) vyráběli litinové potrubí s vnitřní ochrannou vrstvou ze síranovzdorného vysokopecního cementu dle technické normy ČSN EN 197-1. Uvedené nebylo zjištěno ani ze strany Úřadu na základě vlastního šetření, přičemž na tomto dílčím závěru Úřadu ničeho nemění ani skutečnost, že část těchto výrobců dle informací uvedených v produktových katalozích nabízí možnost výroby litinového potrubí dle požadavků zákazníka. Pokud jde o výrobce preferované navrhovatelem, Úřad konstatuje, že navrhovatel sám (na dotaz Úřadu) uvádí, že tito výrobci litinové potrubí s vnitřní ochrannou vrstvou ze síranovzdorného vysokopecního cementu dle technické normy ČSN EN 197-1 nevyrábějí.

191. Vzhledem k tomu, že v průběhu správního řízení nebyla ze strany jednotlivých účastníků řízení rozporována skutečnost, že výrobce Saint-Gobain PAM vyrábí litinové potrubí s vnitřní ochrannou vrstvou z vysokopecního síranuvzdorného cementu dle technické normy ČSN EN 197- 1, tudíž Úřad o uvedeném nemá pochyb, přičemž současně nebylo v průběhu vedeného řízení prokázáno, že by existoval jakýkoliv další výrobce litinového potrubí, který by jako vnitřní ochrannou vrstvu používal vysokopecní síranovzdorný cement dle ČSN EN 197-1, tedy CEM III/B-SR nebo CEM III/C-SR, Úřad konstatuje, že jediným výrobcem litinového potrubí, o kterém bylo s určitostí zjištěno, že splňuje zadavatelem požadovaný typ vnitřní ochranné vrstvy, je výrobce Saint-Gobain PAM.

192. S přihlédnutím k právě uvedenému tak Úřad uvádí, že i pokud by zadavatel připustil v rámci plnění veřejné zakázky 1 i další dvě varianty vnitřní ochranné vrstvy litinového potrubí uvedené v Městských standardech, nevyplynulo z provedeného dokazování, že by toto „rozvolnění“ technického řešení vnitřní ochranné vrstvy mělo reálný dopad na počet či strukturu potenciálních dodavatelů (viz výše). Jinými slovy, ani připuštěním dalších dvou variant vnitřní ochranné vrstvy, které sám navrhovatel považuje z hlediska reálné soutěže o veřejnou zakázku 1 za irelevantní, by nedošlo k rozšíření okruhu hospodářských subjektů schopných nabídnout plnění odpovídající požadavkům zadavatele. Za této situace tak nelze nepřipuštění těchto variant považovat za okolnost, která by sama o sobě vedla k omezení hospodářské soutěže.

193. Odlišná je pak situace u požadavku na vnitřní cementovou výstelku z vysokopecního síranovzdorného cementu dle ČSN 197-1. Úřad připouští, že pokud by zadavatel tento požadavek „rozvolnil“ a akceptoval jakoukoli cementovou výstelku vhodnou pro transport pitné vody, mohlo by takové nastavení zadávacích podmínek, resp. technických parametrů požadovaného litinového potrubí vést k rozšíření hospodářské soutěže. Tento závěr ostatně podporuje i vyjádření samotného navrhovatele, který uvádí, že jím preferovaní výrobci litinového potrubí by takto rozvolněné podmínky splňovali. V čistě hypotetické rovině by tedy bylo možno dovodit, že méně restriktivní vymezení technických podmínek pro vnitřní cementovou výstelku by mohlo otevřít trh širšímu okruhu výrobců litinového potrubí, potažmo dodavatelů.

194. Úřad nicméně v této souvislosti zdůrazňuje, že takto formulovaná úvaha není pro posouzení zákonnosti postupu zadavatele v šetřeném případě rozhodná. Klíčovou okolností projednávané věci je totiž ta skutečnost, že zadavatel je při stanovení zadávacích podmínek veřejné zakázky 1 vázán Městskými standardy, které explicitně stanoví použití vysokopecního síranovzdorného cementu dle ČSN 197-1. Zadavatel tedy nebyl oprávněn se od tohoto požadavku odchýlit (tj. požadavky výše naznačeným způsobem „rozvolnit"), aniž by porušil povinnosti, jimiž byl při přípravě zadávací dokumentace vázán.

195. Úřad v této souvislosti dále opakuje, že v průběhu správního řízení nebylo prokázáno, že by na trhu existoval jiný výrobce litinového potrubí než společnost Saint-Gobain, který by vyráběl potrubí s vnitřní cementovou výstelkou z vysokopecního síranovzdorného cementu dle ČSN 197-1 (viz výše). Tuto skutečnost ostatně opakovaně potvrzuje i sám navrhovatel. Nelze tedy vyloučit, že požadavek vyplývající z Městských standardů může fakticky vést k situaci, kdy dané technické řešení splňuje pouze jediný výrobce. Takový stav však nelze – jak vyplývá z výše uvedeného – přičítat k tíži zadavatele.

196. Úřad opakovaně akcentuje, že zadavatel není povinen (a ani oprávněn) ignorovat či obcházet závazné technické či normativní požadavky, jimiž je vázán, a to ani za účelem rozšíření hospodářské soutěže. Pokud tedy omezení soutěžního prostředí vyplývá z pro zadavatele závazných vnějších okolností (v tomto případě Městských standardů), nelze takové omezení považovat za bezdůvodné ve smyslu § 36 odst. 1 zákona.

197. Úřad proto uzavírá, že jakékoli úvahy o tom, zda by při hypotetickém rozvolnění technických požadavků mohlo dojít k rozšíření hospodářské soutěže, jsou v daném případě irelevantní. Rozhodující je, že zadavatel postupoval v mezích závazných Městských standardů, od nichž se nemohl odchýlit, a nebylo prokázáno, že by nad rámec těchto standardů stanovil další omezení, která by měla reálný a bezdůvodný dopad na hospodářskou soutěž.

198. Úřad konstatuje, že v posuzovaném případě s ohledem na výše popsané skutkové okolnosti nelze dovodit, že by se zadavatel stanovením požadavku na vnitřní ochrannou vrstvu v zadávací dokumentaci 1 dopustil porušení zákazu vytváření bezdůvodných překážek hospodářské soutěže.

K požadavku na délku potrubí

199. Z technické zprávy SO 311 vyplývá, že zadavatel pro litinové potrubí typu DN 600 požaduje normalizovanou délku trubky 6,0 metru a pro litinové potrubí typu DN 1200 normalizovanou délku trubky 8,15 metru.

200. Navrhovatel proti požadavku zadavatele na délku litinového potrubí brojí mj. z důvodu, že dle jeho názoru se ze strany zadavatele jedná o svévolné technické omezení, které není dostatečně odůvodněno a může vést k omezení hospodářské soutěže, přičemž ani Městské standardy žádný závazný požadavek na délku litinového potrubí nestanoví.

201. Úřad zjistil, že Městské standardy v textové části ani v příloze požadavek na délku litinového potrubí skutečně nestanoví. Úřad nicméně v obecné rovině připomíná, že zadavatel je oprávněn stanovit technické podmínky plnění i nad rámec požadovaných standardů, pokud tyto požadavky vycházejí z jeho legitimních potřeb. Současně však Úřad připomíná, že čím konkrétnější a restriktivnější technický parametr zadavatel zvolí, tím vyšší nároky je třeba klást na jeho objektivní odůvodnění, potažmo na posouzení jeho dopadů na hospodářskou soutěž.

202. V posuzovaném případě zadavatel odůvodnil požadavek na délku litinového potrubí typu DN 600 např. v odpovědi na dotaz č. 7 v rámci vysvětlení ZD č. 10 následovně[8]:

„Pro co nejpřesnější nacenění projektové dokumentace bylo ovšem nutné do textu uvést již podrobnější specifikaci materiálu. Do soutěžní dokumentace nelze uvést pouze čistě obecný popis materiálu. Stejně tak pro výrobu kladečských schémat pro jednotlivá potrubí bylo nutné si stanovit stavební délku trubek. Projektant zvolil tu nejdelší, protože poskytuje největší variabilitu při výrobě krácených trub a seků a zaručuje co nejmenší počet spojů (ekonomické hledisko). Zvolená stavební délka trubek, pro které jsou vyrobena kladečská schémata, je záměrně zmíněna v technické zprávě v kapitole 4.1 Materiálové řešení, aby byla zřejmá provázanost textu a příloh.

V projektové dokumentaci navržená délka trubek vychází z požadavků a konzultací se správcem a provozovatelem vodovodního potrubí. Klíčovým faktorem pro výběr materiálu vodovodního potrubí je jeho dlouhodobá odolnost vůči vnějším vlivům a z toho plynoucí jeho bezporuchovost. Požadavek na délku trubek je v souladu s normou ČSN EN 545. Uváděná délka trubky 6 metrů je maximální uváděnou délkou v přehledu možných délek trub z tvárné litiny podle ČSN EN 545. Volba této délky umožňuje snížit počet spojů na trase oproti kratším trubkám, tím pádem dovoluje snížit riziko problémových spojů a zkrácení doby montáže. Tento požadavek tak koresponduje s požadavky provozovatele a správce sítě na maximální bezpečnost systému.

Navržené projektové řešení je zvoleno v souladu s požadavky platných Městských standardů pro vodovody a kanalizace na území hlavního města Prahy, s přihlédnutím k příslušným normám ČSN EN a požadavkům provozovatele a správce vodárenské sítě hlavního města Prahy.“

203. Obdobným způsobem pak zadavatel v odpovědi na dotaz č. 8 v rámci vysvětlení ZD č. 10 odůvodnil požadavek na délku litinového potrubí typu DN 1200.

204. Z uvedeného vyplývá, že zadavatel jako důvod pro stanovení konkrétních (dle technické normy ČSN EN 545 maximálních) délek litinového potrubí typu DN 600 a DN 1200 uvedl požadavky správce a provozovatele vodovodní infrastruktury na bezpečnost a bezporuchovost litinového potrubí, když právě zvýšený počet spojů je kritickým místem celého potrubí z hlediska odolnosti, bezpečnosti, životnosti apod., přičemž zadavatel jako důvod zmiňuje v obecnosti i ekonomické hledisko.

205. Úřad konstatuje, že takto formulované důvody by – v situaci, kdy by na ně ze strany navrhovatele nebylo nijak relevantně reagováno – mohly být dostatečnými pro prokázání legitimity požadavků technické specifikace ve vztahu k požadavkům na délku trubek u zadavatelem požadovaného litinového potrubí. Navrhovatel nicméně tyto obecné (a konkrétním způsobem nepodložené) argumenty zadavatele, ač se bez dalšího jeví jako smysluplné, v rámci návrhu zpochybnil předložením odborného posudku a vyjádření výrobců litinového potrubí (viz např. Znalecký posudek ze dne 5. 1. 2023 zpracovaný Technickým a zkušebním ústavem stavebním Praha, s.p., vyjádření výrobce TRM ze dne 10. 2. 2023 či výňatek z katalogu výrobce vonRoll), z kterých vyplývá, že tvrzení zadavatele o vyšší bezpečnosti a bezporuchovosti, resp. životnosti spojů zadavatelem požadovaného litinového potrubí není zcela jednoznačné, případně je odbornou veřejností rozporováno. Úřad k tomu podotýká, že zadavatel se v rámci vyjádření k návrhu, ani

[8] V rozhodnutí o námitkách 1 a v průběhu správního řízení zadavatel argumentoval obdobným způsobem – pozn. Úřadu

dále v průběhu správního řízení, k navrhovatelem předloženým podkladům nevyjádřil, ani nikterak nedoložil svá původní tvrzení.

206. V posuzovaném případě se však otázka relevantního odůvodnění zadavatelem požadovaných délek litinového potrubí ukázala pro posouzení případu jako irelevantní, neboť z průběhu správního řízení vyplynul výše popsaný klíčový dílčí závěr, který je pro posouzení věci rozhodující, totiž že již samotný požadavek zadavatele na vnitřní ochrannou vrstvu litinového potrubí (tj. požadavek na síranovzdorný vysokopecní cement dle ČSN 197-1 stanovený na základě Městských standardů, který v šetřeném případě nebyl, jak bylo výše dovozeno, stanoven v rozporu se zákonem, tj. nevytváří bezdůvodné překážky hospodářské soutěže) determinuje relevantní trh pro předmětnou veřejnou zakázku natolik, že na něm podle všeho zůstává patrně jen jediný výrobce litinového potrubí, který je schopen tento požadavek zadavatele splnit, a to výrobce Saint-Gobain PAM. Uvedený výrobce pak současně – dle zadavatelem předloženého produktového katalogu i tvrzení navrhovatele – vyrábí litinové potrubí v obou zadavatelem požadovaných délkách pro dané dimenze.

207. Nebylo tak zjištěno, že by na relevantním trhu (vyjma výrobce Saint-Gobain PAM) existoval další výrobce, který by byl schopen splnit požadavek zadavatele na vnitřní ochrannou vrstvu a byl by ze soutěže o veřejnou zakázku 1 vyloučen pouze z důvodu nesplnění požadavku na délky litinového potrubí pro dimenze DN 600 a DN 1200. Za této situace tak nelze dle Úřadu dovodit, že by technický požadavek zadavatele na konkrétní délky litinového potrubí u DN 600 a DN 1200 (ač jdoucí nad rámec požadavků stanovených v Městských standardech) byl způsobilý mít jakýkoli reálný dopad na dodavatele či relevantní soutěžní prostředí o danou veřejnou zakázku 1.

208. Přestože byl tedy tento požadavek na délku trubek stanoven nad rámec Městských standardů a navrhovatelem odborně zpochybněn, v průběhu správního řízení se neprokázalo, že by vedl ke zúžení okruhu potenciálních výrobců litinového potrubí, jejichž výrobky by v rámci předmětného zadávacího řízení mohly být dodány, resp. že by jakkoli ovlivnil relevantní trh. Jinými slovy, požadavek zadavatele na konkrétní délky litinového potrubí nepůsobí jako příčina vyloučení jakéhokoli výrobce, který by jinak byl schopen splnit soubor technických podmínek stanovených zadavatelem.

209. S ohledem na uvedené tak Úřad v této souvislosti uzavírá, že požadavek na konkrétní délky litinového potrubí, hodnocený v kontextu ostatních technických podmínek, netvoří v šetřeném případě způsobilý bezdůvodnou překážku hospodářské soutěže, a proto jeho stanovení nezakládá takové porušení zákona, se kterým by byla spojena možnost uložení nápravného opatření podle § 263 odst. 3 zákona.

<u>K nezpracování zadávací dokumentace v podrobnostech nezbytných pro účast v zadávacím řízení 1</u>

210. Úřad konstatuje, že zadávací dokumentace je základním dokumentem zadávacího řízení, prostřednictvím něhož zadavatel vymezuje předmět veřejné zakázky a stanovuje podmínky účasti dodavatelů. Zadávací dokumentace musí být v souladu s § 36 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek zpracována v takových podrobnostech, které jsou nezbytné pro účast dodavatelů v zadávacím řízení a pro přípravu vzájemně porovnatelných nabídek.

211. Požadavek dostatečné podrobnosti je nutno vykládat ve spojení se základními zásadami zadávání veřejných zakázek, zejména se zásadou transparentnosti a rovného zacházení. Zadávací dokumentace proto nesmí být formulována vágně, nejednoznačně či vnitřně rozporně

tak, že by dodavatelům nebylo zřejmé, jaké plnění je požadováno nebo jakým způsobem mají své nabídky zpracovat

212. Úřad dále uvádí, že „podrobnostmi nezbytnými pro účast v zadávacím řízení“ se rozumí taková míra konkretizace požadavků zadavatele, která potenciálním dodavatelům umožní učinit kvalifikované rozhodnutí o tom, zda jsou schopni veřejnou zakázku realizovat, a současně připravit nabídku odpovídající zadávacím podmínkám.

213. Navrhovatel v této souvislosti (v kontextu rozporovaných technických parametrů) poukazuje na nejasnosti ohledně možnosti nabídnout rovnocenná řešení, neboť zadavatel na jedné straně deklaroval možnost nabídnout rovnocenná řešení, avšak současně trval na výhradním splnění konkrétní kombinace parametrů uvedených v projektové dokumentaci a Městských standardech. Dodavatelé tak dle názoru navrhovatele nemohli předem jednoznačně posoudit, jaká řešení jsou skutečně přípustná. Navrhovatel rovněž dovozuje, že možnost nabídnout rovnocenné řešení je zadavatelem připuštěna pouze formálně.

214. Zadavatel ve vztahu k dotčené námitce uvádí, že námitka navrhovatele týkající se nejasnosti připuštění rovnocenných variant představuje novou skutečnost ve smyslu § 251 odst. 4 zákona, a Úřad by tak k ní neměl přihlížet.

215. Podle § 251 odst. 4 zákona platí, že Úřad nepřihlíží ke skutečnostem, které navrhovatel neuplatnil v námitkách, ačkoli je uplatnit mohl. Smyslem tohoto ustanovení je zamezit rozšiřování okruhu přezkoumávaných skutečností nad rámec námitek uplatněných vůči zadavateli a zároveň zachovat zásadu subsidiarity přezkumu Úřadem.

216. V nyní posuzovaném případě Úřad konstatuje, že námitka týkající se nejasnosti připuštění rovnocenných variant není námitkou novou, neboť její obsah byl navrhovatelem uplatněn již v samotných námitkách 1 podaných zadavateli. Navrhovatel v námitkách 1 výslovně uvedl, že *„[n]a začátku vysvětlení* (odpovědi zadavatele v rámci vysvětlení ZD č. 10 – pozn. Úřadu) *zadavatele č. 7 a 8 zadavatel uvádí, že všechny uvedené výrobky jsou referenční a že použití jiných normalizovaných délek trub z tvárné litiny než 6 m, resp. 8,15 m je možné jako rovnocenné řešení při zachování stejných nebo vyšších parametrů, následně však toto vlastní tvrzení popírá (…).“*

217. Z uvedeného je zřejmé, že navrhovatel již v námitkách napadal právě nejednoznačnost přístupu zadavatele ve vztahu k připuštění rovnocenných variant, přičemž tuto skutečnost spojoval s možným porušením základních zásad zadávání veřejných zakázek. Argumentace, kterou navrhovatel rozvinul v návrhu na zahájení správního řízení, tak představuje pouze další rozvedení a upřesnění již v námitkách uplatněné výhrady, nikoli tvrzení nové skutkové okolnosti.

218. Úřad v této souvislosti připomíná, že za novou skutečnost ve smyslu § 251 odst. 4 zákona nelze považovat podrobnější právní argumentaci nebo doplnění důvodů, které obsahově vycházejí z námitky již uplatněné, nýbrž pouze takové skutečnosti, které zakládají zcela nový okruh přezkumu, jenž nebyl zadavateli v námitkovém řízení vůbec předložen.

219. Vzhledem k tomu, že námitka týkající se nejasnosti připuštění rovnocenných variant byla zadavateli známa již z podaných námitek a zadavatel měl možnost se s ní vypořádat, neshledal Úřad důvod k její procesní nepřípustnosti. Nejedná se tedy o novou skutečnost ve smyslu § 251 odst. 4 zákona, a Úřad proto přistoupil k jejímu věcnému přezkoumání.

220. Zákon v § 89 odst. 6 stanoví, že pokud zadavatel v zadávací dokumentaci odkazuje na konkrétní technické řešení, výrobek či postup, je povinen připustit i jiná technická řešení, která jsou vůči požadovanému plnění rovnocenná. Právě citované ustanovení zákona tak reflektuje potřebu vyvážení dvou legitimních zájmů – na jedné straně potřebu zadavatele přesně definovat své požadavky (např. z důvodu kompatibility, standardizace, bezpečnosti či provozních zkušeností), nicméně za současného otevření prostoru pro ekvivalentní řešení.

221. V šetřeném případě čl. 05.4 zadávací dokumentace 1 stanoví, že *„[p]okud jsou v zadávací dokumentaci uvedeny odkazy na určité dodavatele nebo výrobky, nebo na patenty na vynálezy, užitné vzory, průmyslové vzory, ochranné známky nebo označení původu, je tak učiněno v zájmu přesnosti a srozumitelnosti zadávacích podmínek. V případě užití těchto odkazů zadavatel v souladu s § 89 odst. 6 ZZVZ připouští rovnocenné řešení, které splní požadavek zadavatele, zejména co se týče výkonu a funkce takové alternativy.“*

222. Rovněž technická zpráva SO 311 obsahuje informaci, že *„[v] případě, že jsou v dokumentaci uvedeny názvy konkrétních výrobců, uvedené výrobky jsou pouze referenční a <u>mohou být zaměněny za rovnocenné</u> od jiného výrobce při zachování stejných nebo vyšších parametrů. Výrobky musí být kompatibilní se stávajícím zařízením“* (pozn. – zvýraznění provedeno Úřadem).

223. Z uvedeného je tedy zřejmé, že zadavatel v zadávacích podmínkách explicitně uvedl, že připouští možnost nabídnutí rovnocenných řešení, a tedy deklaroval možnost nabídnout technické řešení variantní oproti přímo požadovanému technickému řešení, tj. litinovým trubkám s konkrétně stanovenými požadavky na vnitřní a vnější ochrannou vrstvu a délku trubek (a to u DN 600 a DN 1200).

224. Úřad nepřehlédl, že zadavatel v této souvislosti obdržel několik žádostí o vysvětlení zadávací dokumentace, přičemž zadavatel např. ve vysvětlení ZD č. 10, v rámci odpovědi na dotaz č. 7 týkající se požadované délky litinového potrubí typu DN 600, mj. uvedl, že *„[n]ávrh uvedený v projektové dokumentace je zpracován dle platných normových předpisů, zároveň je v projektové dokumentaci uvedeno, že všechny výrobky jsou referenční a mohou být zaměněné za rovnocenné při zachování stejných nebo vyšších parametrů. Rovněž je uvedeno, že kladečské schéma musí vybraný dodavatel konzultovat s dodavatelem potrubí a případně uzpůsobit. Tato sdělení jsou v technické zprávě uvedena právě pro případ, že vybraný dodavatel bude používat jiné normované délky potrubí nebo další jiné parametry výrobku, než které jsou uvedeny v přílohách projektové dokumentace.*

Pro co nejpřesnější nacenění projektové dokumentace bylo ovšem nutné do textu uvést již podrobnější specifikaci materiálu. Do soutěžní dokumentace nelze uvést pouze čistě obecný popis materiálu. Stejně tak pro výrobu kladečských schémat pro jednotlivá potrubí bylo nutné si stanovit stavební délku trubek. Projektant zvolil tu nejdelší, protože poskytuje největší variabilitu při výrobě krácených trub a seků a zaručuje co nejmenší počet spojů (ekonomické hledisko). Zvolená stavební délka trubek, pro které jsou vyrobena kladečská schémata, je záměrně zmíněna v technické zprávě v kapitole 4.1 Materiálové řešení, aby byla zřejmá provázanost textu a příloh.

V projektové dokumentaci navržená délka trubek vychází z požadavků a konzultací se správcem a provozovatelem vodovodního potrubí. Klíčovým faktorem pro výběr materiálu vodovodního potrubí je jeho dlouhodobá odolnost vůči vnějším vlivům a z toho plynoucí jeho bezporuchovost. Požadavek na délku trubek je v souladu s normou ČSN EN 545. Uváděná délka trubky 6 metrů je

maximální uváděnou délkou v přehledu možných délek trub z tvárné litiny podle ČSN EN 545. Volba této délky umožňuje snížit počet spojů na trase oproti kratším trubkám, tím pádem dovoluje snížit riziko problémových spojů a zkrácení doby montáže. Tento požadavek tak koresponduje s požadavky provozovatele a správce sítě na maximální bezpečnost systému.“[9]

225. Obdobným způsobem pak zadavatel odpovídal i na dotaz č. 9 týkající se vnitřní ochranné vrstvy síranovzdorným vysokopecním cementem v rámci vysvětlení ZD č. 10, když konkrétně uvedl, že *»[v] projektové dokumentaci je v technické zprávě v kapitole 4.3 výslovně uvedeno, že všechny výrobky jsou referenční a mohou být zaměněné za rovnocenné při zachování stejných nebo vyšších parametrů. Toto sdělení je v technické zprávě uvedeno právě pro případ, že vybraný dodavatel bude používat jiné výrobky s odlišnými parametry, než které jsou uvedeny v přílohách projektové dokumentaci.*

U tak důležité stavby, jakou jsou přeložky dvou páteřních přivaděčů pro Prahu (v délce cca 2 km) je nezbytné zaručit co nejvyšší životnost a bezporuchovost potrubí, proto byla v projektové dokumentaci použita specifikace materiálu té nejvyšší kvality v souladu s požadavkem správce potrubí. Případnou variabilitu výrobků zaručuje výše zmíněný odstavec z technické zprávy.

Pro co nejpřesnější nacenění projektové dokumentace bylo nutné uvést specifikaci materiálu. V Městských standardech vodovodů a kanalizací (verze 2025) je na straně 20 uvedeno, že vnitřní ochranná vrstva má být cementová, dle ČSN EN 545:2015, síranuvzdorný vysokopecní cement dle ČSN EN 197-1. Specifikace do projektu je využita na základě realizovaných staveb (projektů) na území hl. m. Prahy, v souladu s platným zněním výše citovaných Městských standardů a dle požadavků správce a provozovatele.

Podle normy ČSN EN 545 je použití trub a tvarovek pro „vodovodní potrubí“. Tomu odpovídá i charakteristika navrhovaného řadu. V rámci dotazu citované vody „nepitné“ mohou patřit do sekce alternativních ochranných povlaků nebo do působnosti normy ČSN EN 598. V příloze E normy jsou vyjmenované kromě jiných síranovzdorné cementy (včetně vysokopecních cementů), které dle tabulky E.1 vykazují nejvyšší odolnost ze všech, pro pitnou vodu použitelných cementů. Z tohoto důvodu požaduje správce a provozovatel uvedený typ cementu i s přihlédnutím na předpokládanou životnost díla a zachování kvality pitné vody po celou dobu této životnosti.«

226. V samotném rozhodnutí o námitkách 1 pak zadavatel mj. uvádí, že *„[u] tak důležité stavby je nutné zabezpečit co nejvyšší životnost a bezporuchovost potrubí, a <u>proto byla v projektové dokumentaci použita specifikace materiálu té nejvyšší kvality</u> v souladu s požadavkem PVK a Městskými standardy. Zadavatel má plné právo žádat materiály co nejvyšší kvality, jelikož je to odůvodněno významem vodovodního řadu. <u>To však neznamená, že dodavatelé nemohou použít rovnocenný výrobek při zachování stejných nebo vyšších parametrů</u>“* (pozn. – zvýraznění provedeno Úřadem).

227. Na základě uvedeného Úřad konstatuje, že v průběhu zadávacího řízení zadavatel na dotazy dodavatelů týkající se výkladu této možnosti, resp. na námitky navrhovatele v této souvislosti odpovídal způsobem, který nevykazoval dostatečnou míru přesnosti a mohl vyvolat určité interpretační nejasnosti. Takový postup zadavatele není z hlediska zásad transparentnosti a srozumitelnosti zadávacích podmínek ideální, neboť může potenciálně ztížit dodavatelům

[9] Totožné sdělení zadavatele je uvedeno i v rámci odpovědi na dotaz č. 8 týkající se požadované délky potrubí typu DN 1200

orientaci v požadavcích zadavatele. Úřad však při hodnocení dopadu těchto „nedostatků“ vycházel z konkrétních okolností posuzovaného případu, k nimž uvádí následující.

228. Úřad předně uvádí, že z výše uvedených skutečností vyplývajících z předložené dokumentace je zřejmé, že zadavatel v rámci veřejné zakázky 1 požaduje řešení, které bude splňovat v zadávací dokumentaci zadavatelem stanovené technické parametry či technické parametry vyšší, resp. kvalitnější.

229. Pokud jde o rovnocenné řešení ve vztahu k zadavatelem požadované délce litinového potrubí u dimenzí DN 600 a DN 1200, Úřad uvádí, že žádné takové řešení fakticky neexistuje, neboť zadavatel zvolil maximální možnou délku litinového potrubí, která je dle technické normy ČSN EN 545 pro uvedené dimenze možná, přičemž právě tato maximální možná délka litinového potrubí dle slov zadavatele dosahuje nejvyšší kvality. Je tedy zřejmé, že zadavatel ve vztahu k požadavku na délky litinového potrubí připustil možnost nabídnout rovnocenné řešení pouze formálně.

230. Ve vztahu k požadavkům zadavatele na vnitřní ochrannou vrstvu litinového potrubí Úřad uvádí, že zadavatel v zadávací dokumentaci připustil možnost nabídnout rovnocenné řešení a ve vysvětlení ZD č. 10 tuto možnost zopakoval, aby pak zadavatel obratem konstatoval (opakovaně i v průběhu správního řízení), že jím stanovená technická specifikace dosahuje nejvyšší kvality. Z uvedeného tedy lze dovodit, že žádná jiná varianta vnitřní ochranné vrstvy uvedená v Městských standardech, tj. polyuretanová a epoxidová vrstva, není pro zadavatele rovnocenná.

231. Rovněž v souvislosti s požadavkem zadavatele na vnitřní ochrannou vrstvu litinového potrubí je tak třeba konstatovat, že zadavatel možnost nabídnout rovnocenné řešení k řešení jím požadovanému v zadávací dokumentaci je připuštěna pouze formálně, když konkrétní nastavení zadávacích podmínek tuto možnost fakticky vylučuje. Zadávací dokumentace, resp. projektová dokumentace detailně a jednoznačně specifikuje jediné konkrétní technické řešení, tj. síranovzdorný vysokopecní cement dle technické normy ČSN EN 197-1, přičemž neexistuje žádný relevantní prostor, v němž by dodavatelé mohli nabídnout jiné technické řešení, tj. polyuretanovou a epoxidovou vnitřní ochrannou vrstvu předvídanou Městskými standardy, aniž by se odchýlili od závazných požadavků zadavatele. Úřad v této souvislosti dodává, že ačkoli tedy zadavatel formálně připustil možnost nabídnout rovnocenné řešení, tuto rovnocennost nijak konkrétně nevymezil a ani v průběhu správního řízení neposkytl bližší vysvětlení, zda ostatní varianty vnitřní ochranné vrstvy uvedené v Městských standardech považuje za rovnocenné či nikoliv.

232. Pro úplnost pak Úřad ve vztahu k požadavku na vnější ochrannou vrstvu uvádí, že zadavatel v rámci vysvětlení ZD č. 10 připustil obě v úvahu přicházející technické varianty (viz výše) uvedené v Městských standardech, případné „rovnocenné“ technické řešení tak v tomto případě nepřichází v úvahu.

233. Úřad připouští, že v posuzovaném případě zřejmě byla možnost nabídnout rovnocenná řešení spíše formální povahy, neboť požadavky na technické řešení (části) předmětu plnění mohly fakticky vést, resp. dle zjištění v průběhu vedeného řízení i vedly k omezenému okruhu použitelných technických variant. Taková okolnost však sama o sobě neznamená porušení zákona ze strany zadavatele, neboť zákon zadavateli v § 89 odst. 6 ukládá povinnost rovnocenné

varianty připustit (bez dalšího), aniž by bylo jeho povinností zjišťovat, zda rovnocenné varianty vůbec existují.

234. Úřad v této souvislosti současně přihlédl ke skutečnostem, že zadavatel v zadávacím řízení 1 obdržel celkem 6 nabídek a rovněž že kromě námitek podaných navrhovatelem zadavatel neobdržel žádné další námitky ze strany jiných dodavatelů, které by svědčily o tom, že by potenciální nejasnost této zadávací podmínky odrazovala širší okruh možných účastníků zadávacího řízení (ostatně i sám navrhovatel tuto nejasnost správně vyložil patrně jediným – výše popsaným – v úvahu připadajícím způsobem). Přestože tyto skutečnosti samy o sobě nemohou vést k závěru, že zadávací podmínky byly bezvadné, jsou relevantním hlediskem při posuzování dopadu zjištěného potenciálního pochybení na soutěžní prostředí.

235. Na základě výše uvedeného Úřad uzavírá, že ačkoli by bylo na místě postup zadavatele hodnotit kriticky z hlediska míry preciznosti a kvality jeho komunikace (a tedy jej nelze v žádném případě hodnotit jako příklad dobré praxe), nelze postup zadavatele v této souvislosti hodnotit jako rozporný se zákonem.

236. Navrhovatel dále rozporuje tvrzení zadavatele, že podmínkou pro použití trubních systémů pro realizaci veřejné zakázky 1 je jejich schválení ze strany správce a provozovatele vodovodní infrastruktury, tedy schválení ze strany PVS a PVK. Navrhovatel v této souvislosti uvádí, že zadávací dokumentace žádnou takovouto podmínku neobsahuje a že zadavatel tuto novou podmínku účasti dodatečně dotváří až v rozhodnutí o námitkách, přičemž se jedná o požadavek, který má přímý a zásadní dopad na okruh potenciálních dodavatelů, neboť podmiňuje přípustnost určitého technického řešení existencí externího schválení ze strany třetí osoby mimo rámec zadávacího řízení. Zadavatel pak uvedenou námitku navrhovatele považuje za novou skutečnost ve smyslu § 251 odst. 4 zákona, a Úřad by k ní dle jeho názoru neměl přihlížet.

237. Úřad k tomu uvádí, že předmětná argumentace navrhovatele vztahující se k podmínce schválení litinového potrubí ze strany PVS/PVK není námitkou novou, nýbrž bezprostředně reaguje na argumentaci zadavatele obsaženou v rozhodnutí o námitkách 1. Zadavatel v bodě 14. rozhodnutí o námitkách výslovně uvedl, že *„výrobci (TRM a SMS – pozn. Úřadu) však ani nemají své výrobky dosud řádným způsobem schváleny dle požadavků Městských standardů pro použití, resp. v případě výrobce SAMSUN MAKIA SANAYİ A.Ş. dokonce nepodnikli vůbec žádné kroky směřující k tomuto možnému schválení. Primárním důvodem, proč tyto výrobky tedy není možné v rámci plnění veřejné zakázky nabídnout a dodat tedy nejsou zadavatelem stanovené požadavky na délku, či jiné, ale fakt, že tyto výrobky nejsou vůbec pro použití v síti PVS a PVK schválené.“*

238. Navrhovatel svou námitkou nerozšiřuje skutkový základ věci o nové, dosud neuplatněné okolnosti, ale věcně polemizuje s tvrzením zadavatele, jež bylo formulováno až v rámci vypořádání námitek. Jinými slovy, navrhovatel se touto námitkou vymezuje vůči závěru zadavatele, který nebyl v zadávací dokumentaci výslovně stanoven, a který tak ani nemohl být navrhovatelem v námitkách předjímán v podobě, v jaké se objevil až v rozhodnutí o námitkách.

239. Úřad v této souvislosti připomíná, že za nové skutečnosti ve smyslu § 251 odst. 4 zákona nelze považovat takové námitky nebo argumenty, jimiž navrhovatel reaguje na způsob, jakým zadavatel vyložil či odůvodnil své zadávací podmínky v rozhodnutí o námitkách. Taková argumentace nepředstavuje nový okruh přezkumu, ale je přirozenou součástí přezkumu zákonnosti postupu zadavatele v návaznosti na jeho obranu proti námitkám.

240. Vzhledem k tomu, že námitka týkající se schválení litinového potrubí ze strany PVS/PVK směřuje proti závěrům zadavatele formulovaným v rozhodnutí o námitkách a je s nimi úzce obsahově provázána, nelze ji považovat za novou skutečnost ve smyslu § 251 odst. 4 zákona. Úřad proto k této námitce přihlédl a přistoupil k jejímu věcnému posouzení.

241. Úřad předně v obecné rovině připomíná, že podmínky účasti v zadávacím řízení musí být stanoveny v zadávací dokumentaci, popřípadě jejích řádně uveřejněných změn či vysvětlení učiněných zákonem, a nelze je dodatečně vytvářet či měnit v rámci rozhodnutí o námitkách. Tento závěr však dopadá pouze na takové požadavky, které představují autonomní vůli zadavatele a které mají za cíl vymezit okruh způsobilých dodavatelů nad rámec obecně platných povinností.

242. V posuzovaném případě nicméně Úřad dospěl k závěru, že požadavek na schválení technického řešení správcem a provozovatelem vodovodní infrastruktury nelze považovat za nově stanovenou podmínku účasti v zadávacím řízení. Nejedná se totiž o samoúčelný požadavek zadavatele, nýbrž o nutný důsledek právního režimu, jemuž je vodovodní infrastruktura podrobena, a který se uplatní nezávisle na konkrétním zadávacím řízení.

243. Vodovodní infrastruktura představuje veřejnou infrastrukturu, jejíž provozování, údržba a rozvoj podléhají zvláštním právním předpisům a odbornému dohledu. Správce a provozovatel infrastruktury odpovídá za její bezpečný, funkční a dlouhodobě udržitelný provoz, a je proto oprávněn (a současně povinen) posuzovat, zda navrhovaná technická řešení splňují požadované technické, provozní a bezpečnostní standardy.

244. Úřad zdůrazňuje, že povinnost respektovat práva vlastníka, správce a provozovatele vodovodní infrastruktury je obecně závaznou podmínkou realizace jakýchkoli projekčních či stavebních prací zasahujících do této infrastruktury. Tato povinnost tedy dopadá na všechny subjekty bez rozdílu a její existence není odvozena ze zadávacích podmínek, nýbrž z právních a technickoprovozních pravidel upravujících nakládání s vodovodní infrastrukturou (v podrobnostech viz výše). Úřad v této souvislosti odkazuje na společné vyjádření PVS/PVK 1, ve kterém je v bodě 9. výslovně uvedeno, že *„[v]eškeré změny ve schválené projektové dokumentaci, které se týkají materiálu, dimenze, umístění, uložení nebo způsobu provedení vodovodů a kanalizací nebo na ně mohou mít vliv, musí být opětovně předloženy k posouzení PVS a PVK.“*

245. Rozhodnutí o námitkách proto v tomto ohledu nepředstavovalo dodatečné stanovení nové podmínky účasti, ale pouze vysvětlení právního a faktického kontextu realizace části veřejné zakázky spočívají v přeložkách vodovodů. Zadavatel jím nerevidoval ani nedoplňoval pravidla soutěže, ale reagoval na námitku navrhovatele poukazem na skutečnost, že realizovatelnost jakéhokoli technického řešení je nezbytně podmíněna splněním obecně platných požadavků kladených na provoz a správu vodovodní infrastruktury, jejichž respektování se od odborného dodavatele legitimně očekává.

246. Úřad proto uzavírá, že v daném případě nedošlo k nepřípustnému dodatečnému stanovení podmínky účasti v rámci rozhodnutí o námitkách. Zadavatel v tomto rozhodnutí pouze reagoval na námitku navrhovatele tím, že objasnil, že plnění veřejné zakázky je podmíněno respektováním obecně platného veřejnoprávního režimu, nikoli splněním nového, zadavatelem vytvořeného požadavku.

247. Námitky navrhovatele v této souvislosti proto Úřad považuje za nedůvodné.

248. Navrhovatel rovněž namítá, že zadavatel neučinil Městské standardy, kterými odůvodňuje stanovené technické parametry litinového potrubí, součástí zadávacích podmínek. Dle názoru zadavatele by Úřad k uvedené námitce neměl přihlížet, neboť se jedná o novou skutečnost ve smyslu § 251 odst. 4 zákona.

249. Úřad v této souvislosti uvádí, že navrhovatel se z rozhodnutí o námitkách 1 dozvěděl, že pro realizaci vodovodních řadů jsou vedle obecně závazných právních předpisů a technických norem rozhodné i další dokumenty – Městské standardy, Technické požadavky společnosti Pražské vodovody a kanalizace a.s., Nařízení hl. m. Prahy č. 10/2016 Sb. (pražské stavební předpisy) a Standardy hospodaření se srážkovými vodami na území hl. m. Prahy.

250. Bez ohledu na skutečnost, zda navrhovatel měl již v rámci námitek 1 zadavateli výslovně vytýkat, že ten neučinil součástí zadávacích podmínek Městské standardy a další dokumenty obsahující závazné požadavky týkající se mj. přeložek vodovodů, Úřad předně uvádí, že povinnost zadavatele vymezit zadávací podmínky v podrobnostech nezbytných pro účast v zadávacím řízení neznamená povinnost reprodukovat či zveřejňovat veškeré právní, technické či provozní předpisy a dokumenty, které platí obecně a bez rozdílu pro neurčitý okruh adresátů. Takové dokumenty nejsou specifickými zadávacími podmínkami ve smyslu zákona, nýbrž představují obecný rámec, jehož znalost a respektování je vlastní součástí odborné činnosti dodavatelů působících v daném odvětví, v tomto případě v odvětví vodovodní infrastruktury na území hl. m. Prahy.

251. Úřad zdůrazňuje, že zadavatel není povinen suplovat obecnou informační povinnost státu či územně samosprávného celku ani přehledně shrnovat veškeré veřejně dostupné normativní či metodické podklady, které se sice k realizaci veřejné zakázky vztahují, avšak pouze zprostředkovaně. U specializovaných plnění, jakým bez pochyby je realizace přeložek vodovodů, lze legitimně předpokládat, že dodavatelé disponují znalostí relevantního regulatorního a technického prostředí, případně že jsou schopni si tyto podklady samostatně obstarat.

252. Podle Úřadu je rozhodující, zda zadávací dokumentace obsahuje všechny specifické požadavky zadavatele, které jdou nad rámec obecně aplikovatelných pravidel, popř. zda na tyto obecné dokumenty odkazuje způsobem, který umožňuje dodavatelům jednoznačně identifikovat jejich relevanci pro plnění veřejné zakázky. Samotná skutečnost, že zadavatel tyto dokumenty nepřiložil jako přílohu zadávací dokumentace, nezakládá bez dalšího porušení zákona, pokud jsou tyto dokumenty veřejně dostupné, obecně závazné a nediskriminačně použitelné vůči všem potenciálním dodavatelům.

253. Úřad proto uzavírá, že zadavatel nepochybil, pokud neučinil součástí zadávací dokumentace 1 dokumenty technické a provozní povahy platící obecně na území hl. m. Prahy, neboť se nejedná o zadávací podmínky ve smyslu zákona, nýbrž o obecný rámec výkonu odborné činnosti, se kterým musí dodavatelé při přípravě nabídky počítat nezávisle na konkrétním zadávacím řízení.

254. K argumentu navrhovatele, že ze zadávacích podmínek není zřejmé, jakým zněním Městských standardů se mají dodavatelé při přípravě nabídky řídit, přičemž v průběhu zadávacího řízení může dojít k jejich změně, Úřad uvádí, že Městské standardy představují veřejně známý dokument, který stanoví technické požadavky na navrhování a realizaci vodovodní infrastruktury na území hlavního města Prahy. Tyto standardy tak tvoří obecný rámec, s nímž jsou dodavatelé působící v daném odvětví povinni dlouhodobě počítat, a nelze je chápat jako individuální zadávací podmínky vytvářené *ad hoc* konkrétním zadavatelem. Případná změna

Městských standardů se tak z hlediska zadávacího řízení svojí povahou blíží obecné normativní změně, která je svými účinky srovnatelná se změnou právních předpisů.

255. Z této analogie vyplývá, že pro posouzení zákonnosti postupu zadavatele ani pro hodnocení nabídek není rozhodná skutečnost, zda zadavatel v zadávací dokumentaci výslovně uvedl konkrétní znění Městských standardů či jejich dataci; je zcela zřejmé, že nabídky dodavatelů musí odpovídat Městským standardům k okamžiku podání takových nabídek. Pokud by došlo ke změně Městských standardů v průběhu lhůty pro podání nabídek, bylo by na zadavateli, jak již bylo výše řečeno, aby zanalyzoval dopad takové změny do průběhu zadávacího řízení (zda se například některé jeho vlastní zadávací podmínky neocitly v rozporu s novým zněním standardů, zda změna standardů nemá dopad na sestavování nabídek apod.) a zadávací podmínky za dodržení příslušných zákonných ustanovení (publicita, prodloužení lhůty pro podání nabídek) případně upravil.

256. Případná změna Městských standardů po skončení lhůty pro podání nabídek však nemůže zakládat povinnost zadavatele tuto změnu promítat do posouzení již podaných nabídek; mohla by být maximálně plausibilním důvodem pro zrušení zadávacího řízení za situace, kdy by na základě nabídek vycházejících z dřívějšího znění standardů nebylo možno plnění realizovat tak, aby bylo v souladu s novým zněním standardů.

257. Navrhovatel dále argumentuje v tom smyslu, že zadavatel měl povinnost uvést osoby podílející se na přípravě zadávacích podmínek, konkrétně zpracovatele Městských standardů.

258. Úřad v této souvislosti uvádí, že ze zákona nevyplývá pro zadavatele povinnost v zadávací dokumentaci identifikovat autora či zpracovatele dokumentů, které nepředstavují zadávací podmínky jako takové, nýbrž tvoří obecně platný a veřejně dostupný technický či provozní rámec aplikovatelný na neurčitý okruh subjektů.

259. Úřad ve vztahu k posuzovanému případu konstatuje, že Městské standardy, jakožto dokument technické a provozní povahy vztahující se k požadavkům na vodovodní infrastrukturu obecně platné na území hl. m. Prahy (viz výše), nejsou individualizovány konkrétním zadávacím řízením a jejich obsah není výsledkem autonomie vůle zadavatele. V případě autora Městských standardů, kterým je správce vodovodní infrastruktury na území hl. m. Prahy, se tak nejedná o třetí osobu podílející se přímo na zpracování zadávacích podmínek, jež je předvídaná ustanovením § 36 odst. 4 zákona. Identita zpracovatele Městských standardů tak nemá relevanci pro posouzení zákonnosti zadávacích podmínek ani pro možnost dodavatelů připravit nabídku.

260. Úřad v této souvislosti dodává, že požadavek na označení zpracovatele takových dokumentů by představoval nepřiměřené rozšíření povinností zadavatele, které nemají oporu v zákoně.

K dalším namítaným skutečnostem

261. Navrhovatel dále tvrdí, že mu měly být ze strany Úřadu zpřístupněny informace o výrobcích litinového potrubí získaných od účastníků zadávacího řízení, kteří tuto informaci označili za obchodní tajemství ve smyslu § 504 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“).

262. Podle § 504 občanského zákoníku obchodní tajemství tvoří konkurenčně významné, určitelné, ocenitelné a v příslušných obchodních kruzích běžně nedostupné skutečnosti související se závodem, které jejich vlastník zajišťuje odpovídajícím způsobem, aby nebyly běžně dostupné.

Úřad konstatuje, že informace o konkrétním výrobci litinového potrubí, které dotčení účastníci zadávacího řízení zamýšlí použít při plnění veřejné zakázky, mohou představovat výsledek jejich obchodních vztahů, výběrových postupů a dodavatelských vazeb. Taková informace má dle názoru Úřadu potenciální hospodářskou hodnotu, neboť její zpřístupnění může ovlivnit soutěžní postavení daného dodavatele, zejména umožnit konkurentům identifikovat jeho dodavatelské kanály či obchodní strategii.

263. Úřad přitom nepřehlédl, že dotčení účastníci zadávacího řízení tuto informaci výslovně označili za obchodní tajemství a z jejich vyjádření je zřejmá vůle tuto informaci chránit. Současně navrhovatel, který toto označení rozporuje, nepředložil konkrétní argumenty či důkazy, z nichž by vyplývalo, že informace o konkrétním výrobci je v relevantních obchodních kruzích běžně dostupná, resp. že postrádá konkurenční význam či ocenitelnost. Obecné tvrzení navrhovatele tak samo o sobě nepostačuje k závěru, že konkrétní dodavatelský vztah či volba výrobce v rámci konkrétní veřejné zakázky nemůže být obchodním tajemstvím.

264. Na základě výše uvedeného tak Úřad konstatuje, že informace o výrobci litinového potrubí, které má dodavatel použít pro plnění veřejné zakázky, naplňuje znaky obchodního tajemství ve smyslu § 504 občanského zákoníku.

265. Úřad dále uvádí, že podle § 271 odst. 2 zákona je povinen obchodní tajemství chránit. Vzhledem k tomu, že v nyní posuzované věci přitom předmětné dokumenty obsahující označené informace nebyly použity jako podklad rozhodnutí, resp. Úřad jimi neprováděl dokazování, Úřad neshledal důvod pro jejich zpřístupnění jiným účastníkům řízení, a to ani analogickým postupem podle § 38 odst. 6 správního řádu. Zpřístupnění takových informací by za daných okolností představovalo nepřiměřený zásah do práv dotčeného účastníků zadávacího řízení, aniž by to bylo nezbytné pro zajištění procesních práv účastníků nyní vedeného správního řízení či přezkoumatelnosti rozhodnutí Úřadu.

266. S ohledem na uvedené tak Úřad uzavírá, že ochrana označené informace jako obchodního tajemství je v tomto případě plně na místě a nejsou dány důvody pro její zpřístupnění.

<u>Shrnutí</u>

267. S ohledem na výše uvedené tak Úřad neshledal ve vztahu k návrhu na přezkum zadávacích podmínek veřejné zakázky 1 důvody pro uložení nápravného opatření ve smyslu § 263 zákona.

268. Úřad proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

K výroku II. tohoto rozhodnutí

Některé skutečnosti zjištěné z dokumentace o zadávacím řízení 2

269. V čl. 03.3 zadávací dokumentace 2, věta první, je mj. uvedeno, že *„[v]nitřní předpisy zadavatele a Standardy správy napájení TT, které tvoří součást zadávací dokumentace jako příloha č. 8 Přílohy č. 2 zadávací dokumentace, a které budou pro plnění předmětu veřejné zakázky závazné, je možné si pro přípravu nabídky písemně vyžádat u zadavatele.“*

270. V čl. 05.4 zadávací dokumentace je uvedeno, že *„[p]okud jsou v zadávací dokumentaci uvedeny odkazy na určité dodavatele nebo výrobky, nebo na patenty na vynálezy, užitné vzory, průmyslové vzory, ochranné známky nebo označení původu, je tak učiněno v zájmu přesnosti a srozumitelnosti zadávacích podmínek. V případě užití těchto odkazů zadavatel v souladu*

s § 89 odst. 6 ZZVZ připouští rovnocenné řešení, které splní požadavek zadavatele, zejména co se týče výkonu a funkce takové alternativy.“

271. Podle čl. 2.2 návrhu smlouvy 2 bude smlouva uzavřena za účelem *„zajištění výstavby nové tramvajové trati o délce 1,3 km vedené z Bělohorské ulice v celé délce Vaníčkovy ulice na Strahov k vysokoškolským kolejím a ke konečné Stadion Strahov. Součástí akce je kompletní přestavba Bělohorské ulice mezi křižovatkami s ul. Myslbekova a Vaníčkova a dále samotná ulice Vaníčkova v celé své délce, kdy dochází k jejímu rozšíření. Součástí akce jsou dva páry zastávek a koncová smyčka s dopravním terminálem včetně souvisejících technologií a vybavení, rekonstrukce vozovek a chodníků, vyvolané přeložky inženýrských sítí včetně dvou podzemních retenčních nádrží a další stavební úpravy dle projektové dokumentace. (...).“*

272. Z čl. 2.5 návrhu smlouvy 2 vyplývá, že *„nedílnou součástí této Smlouvy jako její Příloha č. 11 je schválená dokumentace pro provedení stavby v podobě projektové dokumentace pro výběr zhotovitele, která tvoří součást zadávací dokumentace Veřejné zakázky (...)“* (dále jen „projektová dokumentace 2“).

273. Dle čl. 3 „Předmět smlouvy“ návrhu smlouvy je předmětem plnění mj. *„výstavba nové tramvajové trati v souladu s čl. 2.2 Smlouvy; vše definované Projektovou dokumentací (...)“*.

274. V části „B.1 Celkový popis území a stavby“ souhrnné technické zprávy projektové dokumentace 2 (dále jen „souhrnná technická zpráva 2“) je v pasáži „Ochranná pásma sítí technického vybavení“ uvedeno, že *„[s]tavba se nalézá v ochranných pásmech inženýrských sítí. Zákres inženýrských sítí je patrný z koordinační situace stavby (viz příloha C.3 Koordinační situační výkres).*

    Případné podmínky správců jednotlivých inženýrských sítí jsou uvedeny v jejich vyjádření, která jsou součástí dokumentace v části E.1.6.9.7. Průzkumy IS. V rozsahu stavby se nachází inženýrské sítě následujících správců:

    - *(...)*
    - *Pražská vodohospodářská společnost, a.s.*
    - *(...).*

    V rámci stavby jsou uvažovány úpravy/přeložky inženýrských sítí v rozsahu stavby. Technické řešení úprav/přeložek předmětných inženýrských sítí jsou řešeny v příslušných SO řady 300, 400, 500 a 660-690. Podrobné technické řešení je uvedeno v části D této dokumentace.“

275. V části „B.3.5 Technologické řešení – výčet a popis technických a technologických zařízení“ souhrnné technické zprávy 2 jsou v pasáži „Vodohospodářské objekty (řada 300)“ uvedeny mj. následující informace:

    „SO 341 Úpravy vodovodů PVS

    V rámci objektu SO 341 jsou v rozsahu stavby řešeny nutné přeložky vodovodních řadů.

    (...)

    Na základě jednání s PVS a PVK bylo dohodnuto, že výměna stávajícího potrubí v trasách, kde není jiný důvod k přeložce, proběhne tam, kde se potrubí bude nacházet pod nově budovanými zpevněnými povrchy. Z této podmínky je stanoven rozsah přeložek.

Součástí SO 341 jsou přeložky označené čísly 341-01 až 341-12. Jejich umístění je patrné ze situace SO 341.

Označení	DN	Materiál	Délka trasy(m)
341-01	200	TLT	136,32
341-02	100	TLT	85,82
341-03	100	TLT	475,30
341-04	200	TLT	178,87
341-05	600	TLT	284,55
341-06	200	TLT	21,57
341-07	200	TLT	36,55
341-08	200	TLT	64,20
341-09	200	TLT	23,32
341-10	200	TLT	199,26
341-11	150	TLT	9,73
341-12	200	TLT	116,98

Potrubí přeložek vodovodních řadů je navrženo z tvárné litiny s těžkou protikorozní ochranou.

V místech křížení vodovodního řadu s tramvajovou tratí bude potrubí uloženo v chráničce.

Uložení všech chrániček je navrženo v rámci výkopu samotného řadu. U žádné z navržených chrániček není uvažováno s využitím bez výkopové technologie.

(...)“ a

„SO 344 Úpravy vodovodů mimo PVS

V rámci objektu SO 344 jsou v rozsahu stavby řešeny nutné přeložky vodovodních řadů, resp. přípojek pro sportovní areál na Strahově a zázemí Strahovského tunelu. Přeložky jsou navrženy v místech, kde je stávající vedení v kolizi s nově budovanou Vaníčkovou ulicí a obratištěm Strahov.

(...)

Součástí SO 344 jsou přeložky označené čísly 344-01 až 344-05 a také úseky s ochranou, které mají číslo 344-12, 344-13 a 344-15.

Označení Přeložky	DN	Materiál	Délka trasy (m)
344-01	200	TLT	35,85
344-02	100	TLT	43,22
344-03	150	TLT	45,18
344-04	100	TLT	105,12
344-05	100	TLT	56,57

(...).“

276. V dokumentu „SO 341 – Úpravy vodovodů PVS, Technická zpráva“ (dále jen „technická zpráva SO 341“), je v části 7 „Popis technického řešení“ mj. uvedeno, že *»[n]ávrh přeložek respektuje Městské standardy vodovodů a kanalizací na území hl. města Prahy v aktuálním znění. Tato akce*

je dále koordinována se záměrem rekonstrukce vodovodní sítě v celé řešené oblasti, kterou připravuje její správce, tedy PVS. Jedná se zejména o akce:

- *„Obnova vodovodních řadů ul. Bělohorská a okolí, Praha 6“*
- *„Obnova vodovodních řadů, ul. Pod Stadiony, Praha 5“*
- *„Ubytovací jednotky pro sportovce SK Hradčany“.«*

277. V části 8 „Specifikace potrubí“ technické zprávy SO 341 je uvedeno mj. následující:

*„**Navrhované materiály a postupy budou v souladu s aktuálními Městskými standardy vodovodů a kanalizací na území hlavního města Prahy (MshmP) včetně všech příloh.***

Potrubí

Nové uložené potrubí vodovodních řadů je navrženo z tvárné litiny (ČSN EN 545) min. v tlakové třídě níže uvedené s těžkou protikorozní ochranou.

(...)

Vnější povrch – žárový pozink v množství 200 mg/m2 a extrudovaným polyethylenem (ČSN EN 14628 Potrubí z tvárné litiny, tvarovky a příslušenství – Vnější polyethylenový povlak potrubí – Požadavky a zkušební metody

Vnitřní povrch – odstředivě nanesená vysokopecní cementová vystýlka z vysokopecního cementu odolná síranům (ČSN EN 545)

(...).“

278. V dokumentu „SO 344 – Úpravy vodovodů mimo PVS, Technická zpráva“ (dále jen „technická zpráva SO 344“) je v části 2 „Koncepce řešení“ mj. uvedeno, že *„[v] rámci objektu SO 344 jsou v rozsahu stavby řešeny nutné přeložky vodovodních řadů, resp. přípojek pro sportovní areál na Strahově a zázemí Strahovského tunelu. Přeložky jsou navrženy v místech, kde je stávající vedení v kolizi s nově budovanou Vaníčkovou ulicí a obratištěm Strahov.“*

279. V části 7 „Popis technického řešení“ technické zprávy SO 344 je mj. uvedeno, že *»[n]ávrh přeložek respektuje Městské standardy vodovodů a kanalizací na území hl. města Prahy v aktuálním znění. Tato akce je dále koordinována se záměrem rekonstrukce vodovodní sítě v celé řešené oblasti, kterou připravuje její správce, tedy PVS. Jedná se zejména o akce:*

- *„Obnova vodovodních řadů ul. Bělohorská a okolí, Praha 6“*
- *„Obnova vodovodních řadů, ul. Pod Stadiony, Praha 5“*
- *„Ubytovací jednotky pro sportovce SK Hradčany“.«*

280. V části 8 „Specifikace potrubí“ technické zprávy SO 344 je uvedeno mj. následující:

*„**Navrhované materiály a postupy budou v souladu s aktuálními Městskými standardy vodovodů a kanalizací na území hlavního města Prahy (MshmP) včetně všech příloh.***

Potrubí

Nové uložené potrubí vodovodních řadů je navrženo z tvárné litiny (ČSN EN 545) min. v tlakové třídě níže uvedené s těžkou protikorozní ochranou.

(...)

Vnější povrch – žárový pozink v množství 200 mg/m2 a extrudovaným polyethylenem (ČSN EN 14628 Potrubí z tvárné litiny, tvarovky a příslušenství – Vnější polyethylenový povlak potrubí – Požadavky a zkušební metody

Vnitřní povrch – odstředivě nanesená vysokopecní cementová vystýlka z vysokopecního cementu odolná síranům (ČSN EN 545)

(...).“

K postupu zadavatele ve věci veřejné zakázky 2

281. Předmětem sporu ve vztahu k veřejné zakázce č. 2 je především posouzení toho, zda zadavatelem stanovená kombinace dvou technických parametrů (tj. vnitřní a vnější ochranné vrstvy litinového potrubí) poptávaného litinového potrubí představuje neodůvodněné omezení hospodářské soutěže. Navrhovatel dále namítá, že zadávací dokumentace nebyla zpracována v rozsahu nezbytném pro řádnou účast v zadávacím řízení, že zadavatel v jeho průběhu dodatečně stanovil další podmínky účasti a že součástí zadávací dokumentace neučinil veškeré relevantní interní předpisy. Zadavatel naproti tomu veškeré výhrady navrhovatele jednoznačně odmítá. Úřad se proto v následujícím textu bude podrobně zabývat všemi skutečnostmi, které navrhovatel v řízení namítal, a to v kontextu již výše konstatovaného.

<u>K technickým parametrům litinového potrubí</u>

282. Zadávací podmínky veřejné zakázky č. 2, konkrétně projektová dokumentace č. 2, v níž jsou specifikovány technické požadavky zadavatele na dodávku litinového potrubí, stanovují soubor technických parametrů vztahujících se k požadovanému plnění. Navrhovatel přitom namítá, že kombinace dvou konkrétních technických parametrů, a to požadovaného typu vnitřní ochranné vrstvy a vnějšího povrchu litinového potrubí, představuje neodůvodněné omezení hospodářské soutěže, neboť těmto požadavkům je podle jeho názoru schopno fakticky vyhovět pouze litinové potrubí vyráběné společností Saint-Gobain PAM.

283. Zadavatel pak, obdobně jako v případě veřejné zakázky 1, stanovení zadávacích podmínek mj. odůvodňuje požadavky správce a provozovatele vodovodní infrastruktury na území hl. m. Prahy uvedené v Městských standardech.

284. Úřad v souvislosti s posouzením závaznosti požadavků vyplývajících z Městských standardů pro zadavatele v souvislosti se stanovením zadávacích podmínek veřejné zakázky 2 odkazuje na předchozí obsah odůvodnění tohoto rozhodnutí v souvislosti s veřejnou zakázkou 1, přičemž konstatuje, že zadavatel byl i při stanovení zadávacích podmínek veřejné zakázky 2, potažmo technických parametrů požadovaných vodovodních přeložek povinen požadavky Městských standardů nejen respektovat, ale zároveň byl povinen se jimi řídit, neboť jak bylo dovozeno výše, tyto představují objektivně dané a místně závazné technické podmínky pro projektování, výstavbu, resp. stavební zásahy do vodovodní infrastruktury hl. m. Prahy, bez jejichž akceptování není možné přeložku vodovodu na území hlavního města Prahy realizovat.

285. Rovněž v případě veřejné zakázky 2 je součástí projektové dokumentace 2 vyjádření k povolení vodohospodářské stavby společnosti PVS a společnosti PVK ze dne 7. 5. 2025 (dále jen „společné vyjádření PVS/PVK 2“), ve kterém je mj. uvedeno, že *„Společnosti PVS a PVK souhlasí s předloženou projektovou dokumentací v případě, že budou splněny následující podmínky:*

(...)

8. Za projektovou dokumentaci odpovídá projektant. PVS a PVK upozorňují, že je nezbytné dodržet požadavky plynoucí z Městských standardů vodovodů a kanalizací na území hl. m. Prahy v platném znění (www.pvs.cz) a Technických požadavků společnosti Pražské vodovody a kanalizace, a.s. v platném znění (www.pvk.cz).

(...).“

286. Podmínka PVS a PVK je pak opakovaně zohledněna i v projektové dokumentaci 2, když např. v části 7 „Popis technického řešení“ technické zprávy SO 341 je uvedeno, že *„[n]ávrh přeložek respektuje Městské standardy vodovodů a kanalizací na území hl. města Prahy v aktuálním znění.“*

287. Z uvedeného je tedy dle názoru Úřadu zřejmé, že přeložky vodovodů na území hl. m. Prahy, které jsou součástí předmětu veřejné zakázky 2, tak musí být navrženy a provedeny v souladu s Městskými standardy. V kontextu výše uvedeného se tak Úřad zabýval otázkou, zda zadavatel vymezil technické parametry požadovaného litinového potrubí v souladu s požadavky vyplývajícími z Městských standardů.

K požadavku na vnější povrchovou ochranu

288. Z technické zprávy SO 341 vyplývá, že zadavatel pro litinové potrubí požaduje jako vnější povrch *„žárový pozink v množství 200 mg/m2 a extrudovaným polyethylenem (ČSN EN 14628 Potrubí z tvárné litiny, tvarovky a příslušenství – Vnější polyethylenový povlak potrubí – Požadavky a zkušební metody“*.

289. V odpovědi na dotaz č. 6 v rámci vysvětlení zadávací dokumentace č. 9 ze dne 13. 11. 2025 (dále jen „vysvětlení ZD č. 9“) pak zadavatel mj. uvedl, že *„[v]e vazbě na konkrétní dotaz týkající se vnějšího povrchu trubek zadavatel uvádí, že pro uvedený projekt je možné kromě navrženého vytlačovaného polyethylenového povlaku použít dle normy ČSN EN 545 i polyuretanový povlak.“*

290. Navrhovatel v této souvislosti mj. namítá, že omezení typu vnějšího povrchu nevyplývá z technické normy ČSN EN 545, ani z Městských standardů, které naopak připouštějí více rovnocenných způsobů zesílené ochrany. Zadavatel dle navrhovatele nepředložil žádné technicky relevantní odůvodnění, proč jiné normově přípustné varianty vyloučil, a jeho argumentace se omezuje na obecné odkazy na „vyšší kvalitu“ či budoucí zatížení, které však s funkcí vnější ochrany technicky nesouvisí.

291. Pokud jde o požadavky vyplývající z Městských standardů, Úřad předně uvádí, že Městské standardy požadavky na vnější povrchovou ochranu stanovují následovně: (1) vnější povrchová ochrana dle odstavce D.2.2 technické normy ČSN EN 545 je stanovena jako *„vrstva slitiny Zn+Al v min. 400g/m^2, epoxidová krycí vrstva“*, a (2) vnější zesílená povrchová ochranu dle odstavce D.2.3 uvedené technické normy je stanovena variantně, tedy připouští (a) vnější polyethylenový povlak dle ČSN EN 14628-1, (b) vnější polyuretanový povlak dle ČSN EN 15189 a (c) vnější povlak cementovou maltou dle ČSN 15542. Z Městských standardů přitom jednoznačně vyplývá, že

vnější zesílený povlak cementovou maltou je určen pro specifické provozní podmínky, kdy cementovou ochrannou vrstvu lze použít pro bezvýkopové technologie nebo zhoršené horninové prostředí v případě, že se jedná o rovné úseky řadu s minimem přípojek.

292. Vzhledem k tomu, že zadavatel v souhrnné technické zprávě 2 užití bezvýkopové technologie vyloučil, přičemž v průběhu správního řízení ani nebyly specifické provozní podmínky ze strany navrhovatele rozporovány, má Úřad za to, že specifické provozní podmínky vyžadující užití cementové ochranné vrstvy v případě veřejné zakázky 2 nenastaly, tudíž lze konstatovat, že relevantní množina technicky přípustných variant vnější zesílené ochranné vrstvy byla od počátku objektivně omezena na dvě zbývající technologie předvídané Městskými standardy, tedy na ochrannou vrstvu polyethylenovou a polyuretanovou.

293. Jelikož zadavatel v zadávací dokumentaci 2, ve znění vysvětlení ZD č. 9, připustil jak variantu vnější zesílené povrchové ochrany vnějším polyethylenovým povlakem, tak vnějším polyuretanovým povlakem, tedy obě v úvahu přicházející varianty vnější zesílené povrchové ochrany uvedené v Městských standardech, přičemž zadavatel při stanovení požadavku na vnější zesílenou povrchovou ochranu pouze zohlednil objektivní omezení vyplývající z charakteru plnění a provozních podmínek, nezbývá než konstatovat, že ze strany zadavatele nedošlo k faktickému omezení technicky přípustných řešení vnější zesílené povrchové ochrany dle Městských standardů.

294. Vzhledem k tomu, že zadavatel se v posuzovaném případě od požadavků vyplývajících z Městských standardů v souvislosti s vnější ochrannou vrstvou v neprospěch dodavatelů neodchýlil, Úřad v této souvislosti uzavírá, že zadavatel při stanovení technických parametrů litinového potrubí ve vztahu k vnější ochranné vrstvě nepostupoval v rozporu se zákonem.

K požadavku na vnitřní povrchovou ochranu

295. Z technické zprávy SO 341 vyplývá, že zadavatel za účelem realizace přeložek vodovodů jako vnitřní povrch litinového potrubí požaduje odstředivě nanesenou vysokopecní cementovou vystýlku z vysokopecního cementu odolného síranům dle technické normy ČSN EN 545.

296. Navrhovatel v této souvislosti v návrhu mj. uvádí, že technická norma ČSN EN 197-1 pro vnitřní vyložení trub připouští celou řadu jiných cementových vystýlek vhodných pro pitnou vodu a pro preferenci síranuvzdorného vysokopecního cementu za účelem vedení pitné vody ze strany zadavatele neexistuje po technické stránce žádný objektivní důvod.

297. S ohledem na výše dovozenou závaznost Městských standardů pro zadavatele v souvislosti se stanovením zadávacích podmínek se Úřad níže zabýval otázkou, zda zadavatel postupoval v souladu se zákonem, pokud v zadávací dokumentaci 2 stanovil jako jedinou přípustnou variantu vnitřní ochranné vrstvy litinového potrubí cementovou ochrannou vrstvu z vysokopecního síranuvzdorného cementu, a zda tímto postupem nedošlo k nepřípustnému omezení technických řešení oproti Městským standardům.

298. Jak již bylo uvedeno výše, Městské standardy stanovují technické požadavky na vnitřní ochrannou vrstvu litinového potrubí variantně, tzn. že připouští několik rovnocenných variant vnitřní ochranné vrstvy litinového potrubí, tedy vnitřní ochrannou vrstvu (1) cementovou dle

ČSN EN 545:2015, síranovzdorný vysokopecní cement dle ČSN EN 197-1[10], (2) polyuretanovou (PUR) dle ČSN EN 15655 a (3) epoxidovou.

299. Ačkoliv tedy Městské standardy obecně umožňují tři varianty vnitřní ochranné vrstvy, zadavatel pro potřeby veřejné zakázky 2 stanovil jedinou možnou variantu vnitřní ochranné vrstvy, a to vnitřní ochrannou vrstvu tvořenou odstředivě nanesenou vysokopecní cementovou vystýlkou z vysokopecního cementu odolného síranům. Zadavatel v zadávací dokumentaci 2 v souvislosti s vnitřní ochrannou vrstvou sice výslovně nestanovil, že požaduje síranuvzdorný vysokopecní cement dle technické normy ČSN EN 197-1, nicméně vzhledem k tomu, že zadavatel byl při stanovení zadávacích podmínek veřejné zakázky 2 – jak již bylo opakovaně uvedeno výše – požadavky vyplývajícími z Městských standardů vázán (kdy např. v technické zprávě SO 341 výslovně uvádí, že návrh přeložek respektuje Městské standardy a že navrhované materiály a postupy budou v souladu s aktuálními Městskými standardy; obdobně pak v technické zprávě SO 344), přičemž tyto stanovují, že vnitřní cementová vrstva musí být tvořena síranovzdorným vysokopecním cementem dle ČSN 197-1 (tedy síranovzdorným vysokopecním cementem typu CEM III/B-SR nebo CEM III/C-SR), je nade vší pochybnost zřejmé, že zadavatel požadoval pro plnění veřejné zakázky 2 právě vysokopecní síranuvzdorný cement ve smyslu normy ČSN EN 197-1 (v podrobnostech Úřad odkazuje na předchozí obsah odůvodnění tohoto rozhodnutí). Úřad pro úplnost v této souvislosti dodává, že přestože se zadavatel již v rámci vyjádření k návrhu 2 snažil argumentovat tzv. „funkčním“ výkladem předmětného požadavku na vnitřní ochrannou vrstvu, tedy že síranovzdorným vysokopecním cementem může být jakýkoli cement splňující limit síranovzdornosti (3 000 mg/l) dle přílohy E normy ČSN EN 545, je – s ohledem na závaznost požadavků vyplývajících z Městských standardů, kterou sám zadavatel opakovaně akcentuje – dle názoru Úřadu zadavatelem provedený výklad požadavku na vnitřní ochrannou vrstvu účelový a zavádějící.

300. Úřad na tomto místě připomíná, že čím konkrétnější a restriktivnější požadavky zadavatel volí, o to precizněji je povinen zpracovat jejich věcné, objektivní a přezkoumatelné odůvodnění, přičemž v podrobnostech Úřad odkazuje na již výše uvedené.

301. V posuzovaném případě zadavatel odůvodnil svůj požadavek na vnitřní ochrannou vrstvu v odpovědi na dotaz č. 6 v rámci vysvětlení ZD č. 9 následovně[11]:

„Ve vztahu k dotazu týkajícího se vnitřního vyložení síranovzdorným cementem zadavatel uvádí, že norma ČSN EN 545 vyjmenovává několik druhů cementů pro použití při výrobě cementové výstelky trub z tvárné litiny pro vedení pitné vody ve své příloze E a dle Tabulky E.1 (oblast použití pro vyložení cementovou maltou). Dle této tabulky vychází ve všech ohledech jako nejodolnější cementy síranovzdorné (včetně vysokopecních cementů). Vzhledem k důležitosti budovaného řadu byl ze strany PVS a PVK požadován v souladu s Městskými standardy cement s touto nejvyšší odolností.“

302. Úřad uvádí, že zadavatel zúžení množiny přípustných variant vnitřní ochranné vrstvy oproti Městským standardům na jedinou variantu ve správním řízení neodůvodnil dostatečně konkrétně a přesvědčivě, přičemž pouhý obecný odkaz na nejvyšší odolnost síranovzdorných (vysokopecních) cementů či důležitý význam vodovodu nelze bez dalšího považovat za relevantní odůvodnění takto restriktivního technického požadavku a za běžných okolností by

[10] 10. aktualizace Městských standardů (účinná od 1. 4. 2026) již dále popsaný požadavek na užití síranovzdorného cementu dle ČSN EN 197-1 neosahuje (viz výše)

[11] V rozhodnutí o námitkách 2 a v průběhu správního řízení zadavatel argumentoval obdobným způsobem – pozn. Úřadu

takový nedostatek mohl evokovat bezdůvodnou překážku v hospodářské soutěži odůvodňující uložení relevantního nápravného opatření. Zákon totiž ve smyslu § 263 odst. 3 zákona s pochybením zadavatele, které spočívá v nezákonném stanovení zadávacích podmínek, spojuje následek v podobě uložení nápravného opatření znamenajícího zrušení zadávacího řízení.

303. Úřad v této souvislosti připomíná, že k rozhodnutí o tak závažném nápravném opatření nelze přistoupit výlučně jen na základě formálních či formalistických úvah, nicméně je třeba na případ pohlížet vždy komplexně a posuzovat rovněž reálný dopad potenciálního pochybení zadavatele na relevantní trh a zpravidla teprve v situaci, kdy některá podmínka skutečně omezuje hospodářskou soutěž bez odpovídajícího legitimního důvodu, lze uložit nápravné opatření ve smyslu § 263 odst. 3 zákona (v podrobnostech Úřad odkazuje na předchozí obsah odůvodnění tohoto rozhodnutí).

304. Vzhledem k tomu, že ve věci veřejné zakázky 1 byla posuzována téměř shodná právní otázka, Úřad dále pro přehlednost opakuje pouze stěžejní závěry ve věci posouzení zákonnosti požadavku na vnitřní ochrannou vrstvu litinového potrubí v rámci veřejné zakázky 2, přičemž v podrobnostech odkazuje na předchozí obsah odůvodnění tohoto rozhodnutí.

305. V souvislosti s posouzením postupu zadavatele ve věci veřejné zakázky 2 tak Úřad uvádí, že pokud jde o další Městskými standardy připuštěné varianty vnitřní ochranné vrstvy, tedy vrstvu polyuretanovou a epoxidovou, Úřad lze i na tomto místě poukázat na sdělení navrhovatele ze dne 7. 4. 2026 v rámci správního řízení původně samostatně vedeného ve věci veřejné zakázky 1 (viz výše), na základě kterého lze dovodit, že sám navrhovatel nepovažuje tyto alternativní varianty vnitřní ochranné vrstvy z hlediska reálné soutěže o veřejnou zakázku 1 za relevantní, přičemž uvedený dílčí závěr lze použít i ve vztahu k posouzení postupu zadavatele ve věci veřejné zakázky 2. Úřad tak konstatuje, že jedinou reálnou v úvahu přicházející variantou vnitřní ochranné vrstvy (dle Městských standardů) je síranovzdorný vysokopecní cement dle ČSN EN 197-1, tedy CEM III/B-SR nebo CEM III/C-SR.

306. Úřad dospěl výše k závěru, že nepřipuštění dalších dvou v úvahu připadajících variant vnitřní ochranné vrstvy litinového potrubí (dle Městských standardů) nemělo faktický dopad na hospodářskou soutěž, protože by ani jejich připuštění nerozšířilo okruh potenciálních dodavatelů.

307. Odlišně však Úřad posuzuje požadavek na vnitřní cementovou výstelku z vysokopecního síranovzdorného cementu dle ČSN 197-1. Jeho případné „rozvolnění“ by sice mohlo hypoteticky rozšířit soutěž, avšak tato úvaha není právně rozhodná. Zadavatel je totiž vázán Městskými standardy, které tento konkrétní požadavek závazně stanoví, a nemůže se od nich odchýlit bez porušení svých povinností.

308. Současně nebylo prokázáno, že by kromě společnosti Saint-Gobain existoval jiný výrobce splňující tento konkrétní požadavek; případné omezení soutěže tak vyplývá z externích závazných pravidel (tj. Městských standardů), nikoli z postupu zadavatele. Úřad zdůrazňuje, že zadavatel není oprávněn ani povinen obcházet závazné technické normy za účelem rozšíření soutěže. Pokud omezení soutěže plyne z těchto vnějších okolností, nejde o bezdůvodnou překážku podle zákona.

309. Úřad tak konstatuje, že zadavatel postupoval při stanovení požadavku na vnitřní povrchovou ochranu v souladu s Městskými standardy a nebylo prokázáno, že by nad jejich rámec stanovil bezdůvodná omezení soutěže, která by měla reálný a bezdůvodný dopad na hospodářskou soutěž;

k porušení zákazu vytváření bezdůvodných překážek hospodářské soutěže tedy v případě požadavku na vnitřní ochrannou vrstvu litinového potrubí nedošlo ani v rámci veřejné zakázky 2.

K nezpracování zadávací dokumentace v podrobnostech nezbytných pro účast v zadávacím řízení 2

310. Navrhovatel rovněž v případě veřejné zakázky 2 namítá, že zadávací dokumentace nebyla zpracována v rozsahu nezbytném pro řádnou účast v zadávacím řízení, že dle názoru navrhovatele jsou v zadávacích podmínkách patrné nejasnosti ohledně možnosti nabídnout rovnocenná řešení, dále že zadavatel v průběhu zadávacího řízení dodatečně stanovil další podmínku účasti v zadávacím řízení, že součástí zadávací dokumentace neučinil veškeré relevantní interní předpisy PVS a PVK a že v zadávací dokumentaci neidentifikoval osoby, které se podílely na zpracování Městských standardů.

311. Pokud jde o výtku navrhovatele ohledně nemožnosti nabídnout rovnocenné řešení ve vztahu k požadavku na vnitřní ochrannou vrstvu, Úřad uvádí, že zadavatel v čl. 05.4 zadávací dokumentace 2 stanovil, že *„[p]okud jsou v zadávací dokumentaci uvedeny odkazy na určité dodavatele nebo výrobky, nebo na patenty na vynálezy, užitné vzory, průmyslové vzory, ochranné známky nebo označení původu, je tak učiněno v zájmu přesnosti a srozumitelnosti zadávacích podmínek. V případě užití těchto odkazů zadavatel v souladu s § 89 odst. 6 ZZVZ připouští rovnocenné řešení, které splní požadavek zadavatele, zejména co se týče výkonu a funkce takové alternativy.“*

312. Z uvedeného je tedy zřejmé, že zadavatel v zadávacích podmínkách veřejné zakázky 2 explicitně uvedl, že připouští možnost nabídnutí rovnocenných řešení, a tedy deklaroval možnost nabídnout technické řešení variantní oproti přímo požadovanému technickému řešení, tj. litinovým trubkám s konkrétně stanovenými požadavky na vnitřní a vnější ochrannou vrstvu.

313. Úřad nepřehlédl, že zadavatel v této souvislosti obdržel žádost o vysvětlení zadávací dokumentace, přičemž zadavatel např. v odpovědi na dotaz č. 6 v rámci vysvětlení ZD č. 9 mj. uvedl, že *„[z]nění zadávací dokumentace respektuje znění normy ČSN EN 545, neomezuje technická řešení, umožňuje férovou a otevřenou soutěž a uvádí požadavky správce a provozovatele vodovodní sítě výhradně prostřednictvím referenčních výrobků, které mohou být zaměněny za rovnocenné při zachování stejných nebo vyšších parametrů“* a že *„norma ČSN EN 545 vyjmenovává několik druhů cementů pro použití při výrobě cementové výstelky trub z tvárné litiny pro vedení pitné vody ve své příloze E a dle Tabulky E.1 (oblast použití pro vyložení cementovou maltou)“*, přičemž *„[d]le této tabulky vychází ve všech ohledech jako nejodolnější cementy síranovzdorné (včetně vysokopecních cementů). Vzhledem k důležitosti budovaného řadu byl ze strany PVS a PVK požadován v souladu s Městskými standardy cement s touto nejvyšší odolností.“*

314. V samotném rozhodnutí o námitkách 2 pak zadavatel v souvislosti s možností nabídnout rovnocenné řešení k požadavku stanoveném zadavatelem v zadávací dokumentace již neuvádí ničeho, když pouze konstatuje, že *„norma ČSN EN 545 vyjmenovává několik druhů cementů pro použití při výrobě cementové výstelky trub z tvárné litiny pro vedení pitné vody ve své příloze E a dle Tabulky E.1 (oblast použití pro vyložení cementovou maltou). Dle této tabulky vychází ve všech ohledech jako nejodolnější cementy síranovzdorné (včetně vysokopecních cementů). Vzhledem k místním podmínkám, důležitosti a nesnadné nahraditelnosti řadů, obtížné možnosti rekonstrukcí a oprav v prostoru exponované městské komunikace s tramvajovou tratí, byl ze strany PVS a PVK požadován v souladu s Městskými standardy*

cement s touto nejvyšší odolností. Vzhledem k tomu, že zadavatel se při přípravě projektové dokumentace musel těmito Městskými standardy řídit, byl zvolen požadavek právě na síranuvzdorný cement.“

315. Na základě výše uvedeného Úřad konstatuje, že se zadavatel rovněž v průběhu zadávacího řízení 2 při odpovídání na dotazy dodavatelů ohledně výkladu dané možnosti, stejně jako při reakci na námitky navrhovatele, nevyjadřoval dostatečně přesně, což mohlo vést k určitým výkladovým nejasnostem. Takový postup nelze z pohledu zásad transparentnosti a srozumitelnosti zadávacích podmínek považovat za vhodný, jelikož mohl dodavatelům ztížit orientaci v požadavcích zadavatele. Při posouzení významu těchto nedostatků však Úřad vycházel z konkrétních okolností projednávaného případu, k nimž dále uvádí následující.

316. Ve vztahu k požadavkům zadavatele na vnitřní ochrannou vrstvu litinového potrubí Úřad uvádí, že zadavatel sice v zadávací dokumentaci připustil možnost nabídnout rovnocenné řešení a ve vysvětlení ZD č. 9 tuto možnost zopakoval, nicméně následně tuto svou argumentaci posunul do roviny toho, že je oprávněn požadovat takové řešení, které dosahuje nejvyšší kvality, přičemž za toto považuje vnitřní vyložení trub ze síranovzdorného (vysokopecního) cementu. Z uvedeného tedy lze dovodit, že žádná jiná varianta vnitřní ochranné vrstvy uvedená v Městských standardech, tj. polyuretanová a epoxidová vrstva, není pro zadavatele rovnocenná.

317. Obdobně jako v případě veřejné zakázky 1 tak je třeba souvislosti s požadavkem zadavatele na vnitřní ochrannou vrstvu litinového potrubí konstatovat, že zadavatel možnost nabídnout rovnocenné řešení k řešení jím požadovanému v zadávací dokumentaci je připuštěna pouze formálně, když konkrétní nastavení zadávacích podmínek veřejné zakázky 2 tuto možnost fakticky vylučuje (v podrobnostech Úřad odkazuje na přechozí obsah odůvodnění tohoto rozhodnutí), přičemž zadavatel v průběhu správního řízení uvedené ani nepopírá.

318. Pro úplnost pak Úřad ve vztahu k požadavku na vnější ochrannou vrstvu uvádí, že zadavatel v rámci vysvětlení ZD č. 9 připustil obě v úvahu přicházející technické varianty (viz výše) uvedené v Městských standardech, případné „rovnocenné“ technické řešení tak v tomto případě nepřichází v úvahu.

319. Úřad – stejně jako v případě veřejné zakázky 1 – připouští, že v posuzovaném případě zřejmě byla možnost nabídnout rovnocenná řešení spíše formální povahy, neboť požadavky na technické řešení (části) předmětu plnění mohly fakticky vést, resp. dle zjištění v průběhu vedeného řízení i vedly k omezenému okruhu použitelných technických variant. Taková okolnost však sama o sobě neznamená porušení zákona ze strany zadavatele, když zákon zadavateli v § 89 odst. 6 ukládá povinnost rovnocenné varianty připustit (bez dalšího), aniž by bylo jeho povinností zjišťovat, zda rovnocenné varianty vůbec existují.

320. Úřad v této souvislosti současně přihlédl ke skutečnostem, že zadavatel v zadávacím řízení 2 obdržel celkem 8 nabídek a rovněž že kromě námitek podaných navrhovatelem neobdržel žádné další námitky ze strany jiných dodavatelů, které by svědčily o tom, že by potenciální nejasnost této zadávací podmínky odrazovala širší okruh možných účastníků zadávacího řízení (ostatně i sám navrhovatel tuto nejasnost správně vyložil patrně jediným – výše popsaným – v úvahu připadajícím způsobem). Přestože tyto skutečnosti samy o sobě nemohou vést k závěru, že zadávací podmínky byly bezvadné, jsou relevantním vodítkem při posuzování dopadu zjištěného potenciálního pochybení na soutěžní prostředí.

321. Na základě výše uvedeného Úřad uzavírá, že ačkoli by bylo na místě postup zadavatele i v tomto případě hodnotit kriticky z hlediska míry preciznosti a kvality jeho komunikace (a tedy jej nelze v žádném případě hodnotit jako příklad dobré praxe), nelze postup zadavatele v této souvislosti hodnotit jako rozporný se zákonem.

322. Navrhovatel se rovněž ohrazuje proti dle jeho názoru dodatečně (v rozhodnutí o námitkách) stanovené podmínce účasti v zadávacím řízení spočívající v nutnosti schválení potrubí ze strany PVS bez předem známých pravidel.

323. V souvislosti s uvedenou námitkou navrhovatele Úřad v plném rozsahu odkazuje na předchozí obsah odůvodnění tohoto rozhodnutí týkající se posouzení postupu zadavatele ve věci veřejné zakázky 1, v rámci kterého byla tato námitka ze strany Úřadu náležité vypořádána v tom smyslu, že rozhodnutí o námitkách nepředstavovalo dodatečné stanovení nové podmínky účasti, ale pouze vysvětlení právního a faktického kontextu realizace části veřejné zakázky spočívají v přeložkách vodovodů. Pro úplnost pak Úřad odkazuje na společné vyjádření PVS/PVK 2, ve kterém je – stejně jako v případě veřejné zakázky 1 – v bodě 8. výslovně uvedeno, že *„[v]eškeré změny ve schválené projektové dokumentaci, které se týkají materiálu, dimenze, umístění, uložení nebo způsobu provedení vodovodů a kanalizací nebo na ně mohou mít vliv, musí být opětovně předloženy k posouzení PVS a PVK.“*

324. Námitky navrhovatele v této souvislosti proto Úřad považuje za nedůvodné.

325. Navrhovatel rovněž namítá, že zadavatel neučinil Městské standardy vodovodů a kanalizací součástí zadávací dokumentace, ačkoli z projektové dokumentace plyne, že jsou pro plnění veřejné zakázky 2 závazné, přičemž dodavatelé tak podle navrhovatele neměli k dispozici všechny technické a technologické podmínky nezbytné pro zpracování nabídky.

326. V souvislosti s uvedenou námitkou navrhovatele Úřad v plném rozsahu odkazuje na předchozí obsah odůvodnění tohoto rozhodnutí týkající se posouzení postupu zadavatele ve věci veřejné zakázky 1, v rámci kterého byla tato námitka ze strany Úřadu náležitě vypořádána, a Úřadu tak nezbývá než konstatovat, že zadavatel se nedopustil porušení zákona, pokud neučinil součástí zadávací dokumentace 2 dokumenty technické a provozní povahy platící obecně na území hl. m. Prahy, neboť se nejedná o zadávací podmínky ve smyslu zákona, nýbrž o obecný rámec výkonu odborné činnosti, se kterým musí dodavatelé při přípravě nabídky počítat nezávisle na konkrétním zadávacím řízení.

327. Stejně tak Úřad odkazuje na předchozí obsah odůvodnění rovněž v souvislosti s námitkou navrhovatele, že ze zadávacích podmínek není zřejmé, jaké znění Městských standardů je pro dodavatele závazné, přičemž ani tato námitka není pro konstatování nezákonného postupu zadavatele nosná.

328. Pokud jde o námitku navrhovatele, že zadavatel v zadávací dokumentaci neuvedl osoby zpracovávající Městské standardy, když tyto jsou pro zadavatele zpracovávajícího zadávací podmínky veřejné zakázky 2 závazné, Úřad rovněž v této souvislosti odkazuje na předchozí obsah odůvodnění tohoto rozhodnutí, v rámci kterého bylo ze strany Úřadu dovozeno, že v případě zpracovatele Městských standardů se nejedná o osobu podílející se přímo na zpracování zadávacích podmínek, přičemž jeho identita tak nemá relevanci pro posouzení zákonnosti zadávacích podmínek ani pro možnost dodavatelů připravit nabídku. Uvedenou námitku navrhovatele proto Úřad považuje – s ohledem na vše výše uvedené – za irelevantní.

K dalším namítaným skutečnostem

329. Navrhovatel v návrhu rovněž namítá, že zadavatel pochybil tím, že na všechny přeložky vodovodů tvořící součást předmětu plnění uplatnil jednotné technické požadavky vyplývající z Městských standardů PVS, a to bez ohledu na skutečnost, že část těchto přeložek se netýká vodovodů, které jsou ke dni zahájení zadávacího řízení ve správě PVS. Podle navrhovatele nejsou Městské standardy na přeložky mimo správu PVS aplikovatelné a jejich použití je tak nepřiměřené.

330. Z projektové dokumentace 2 skutečně vyplývá, že součástí předmětu plnění jsou jednak přeložky vodovodů ve správě PVS, konkrétně ty obsažené v technické správě SO 341, jednak přeložky vodovodů mimo správu PVS, tj. přeložky uvedené v technické zprávě SO 344, v rámci které je rovněž výslovně uvedeno, že *„akce je dále koordinována se záměrem rekonstrukce vodovodní sítě v celé řešené oblasti, kterou připravuje její správce, tedy PVS.“*

331. Ze zadavatelem předložené projektové dokumentace, konkrétně ze souhrnné technické zprávy 2, vyplývá, že převážná většina dotčených přeložek vodovodů (celkem 1 632,47 m) je realizována na vodovodní infrastruktuře, která je v současné době již ve správě PVS (viz SO 341). Přeložky vodovodů v SO 344, které jsou v současné době mimo správu PVS, pak představují pouze zlomkovou část celkového rozsahu plnění spočívajícím v realizaci přeložek (celkem 285,94 m). V technické zprávě 2 je nicméně uvedeno, že v rámci SO 344 dochází k úpravě vodovodů pro sportovní areál na Strahově a zázemí Strahovského tunelu, přičemž tato akce je „*koordinována se záměrem rekonstrukce vodovodní sítě v celé řešené oblasti, kterou připravuje její správce, tedy PVS.“* Zadavatel pak v průběhu správního řízení doplnil, že do budoucna očekává převzetí uvedených vodovodů do správy PVS.

332. Úřad v této souvislosti konstatuje, že v případě staveb vodovodní infrastruktury, zejména přeložek vodovodů realizovaných v rámci rozsáhlejších investičních akcí, nelze technické řešení posuzovat izolovaně pouze ve vztahu k okamžiku jejich plánování, resp. jejich výstavby. Naopak je nutné přihlížet k jejich dlouhodobému provoznímu určení, jakož i k budoucímu správci této infrastruktury. Za této situace považuje Úřad za racionální a legitimní, aby zadavatel již ve fázi plánování a zadávání veřejné zakázky požadoval takové technické řešení, které odpovídá standardům subjektu, jenž bude vodovodní infrastrukturu v budoucnu spravovat. Tento postup sleduje legitimní cíle spočívající zejména v zajištění technické kompatibility s existující sítí a bezproblémového převzetí infrastruktury do správy.

333. Úřad dále konstatuje, že uplatnění jednotných technických požadavků vycházejících z Městských standardů nepředstavuje diskriminační nastavení zadávacích podmínek. Tyto standardy jsou obecně známým a veřejně dostupným dokumentem, který je běžně aplikován při realizaci vodohospodářských staveb na území hlavního města Prahy. Dodavatelé působící v relevantním odvětví s jejich existencí a obsahem musí rozumně počítat. Skutečnost, že se tyto standardy vztahují i na část vodovodní infrastruktury, která ke dni zahájení zadávacího řízení není ve správě PVS, sama o sobě nezakládá nezákonnost zadávacích podmínek, zejména tehdy, je-li jejich budoucí převzetí do správy této společnosti zadavatelem předvídáno a je objektivně pravděpodobné.

334. Úřad rovněž zohlednil, že alternativní postup spočívající v rozdělení technických požadavků v závislosti na současném správci jednotlivých úseků vodovodů by vedl k neodůvodněné technické fragmentaci předmětu plnění, aniž by reálně více otevřel hospodářskou soutěž (teoreticky by se mohl týkat jen zlomku plnění). Takový postup by zvýšil složitost projektové

přípravy i samotné realizace, kladl vyšší nároky na koordinaci stavebních prací a současně by zvyšoval riziko budoucích provozních a servisních komplikací. Z tohoto hlediska by bylo možno na uvedený postup nahlížet jako na postup v rozporu se zásadou hospodárnosti, efektivnosti a účelného vynakládání veřejných prostředků, k jejichž dodržování je zadavatel při zadávání veřejných zakázek rovněž povinen.

335. Na základě všech uvedených skutečností má Úřad za to, že zadavatel postupoval v souladu se zákonem, když stanovil jednotné technické požadavky na realizaci přeložek vodovodů dle Městských standardů PVS i na ty části plnění, které se v době zahájení zadávacího řízení týkaly vodovodů mimo aktuální správu PVS. Tento postup je objektivně a racionálně odůvodněn jak převládajícím rozsahem přeložek realizovaných na infrastruktuře ve správě PVS, tak i předvídaným budoucím převodem dotčené infrastruktury do její správy. Úřad proto neshledal naplnění důvodů nezákonnosti zadávacích podmínek a námitku navrhovatele posoudil jako nedůvodnou.

Shrnutí

336. S ohledem na výše uvedené tak Úřad neshledal ve vztahu k návrhu na přezkum zadávacích podmínek veřejné zakázky 2 důvody pro uložení nápravného opatření ve smyslu § 263 zákona.

337. Úřad proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu se podle § 261 odst. 1 písm. b) zákona činí výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datová zpráva podepsaná uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

Mgr. Markéta Dlouhá
místopředsedkyně

Obdrží
1. JUDr. Jaromír Císař, Ph.D., advokát, PORTOS, advokátní kancelář s.r.o., Hvězdova 1716/2b, 140 00 Praha 4
2. JUDr. Jindřich Vítek, Ph.D., advokát, Advokátní kancelář Matzner & Vítek, IČO 63622777, Anny Letenské 34/7, 120 00 Praha 2
3. JUDr. Jan Skřipský, Ph.D., advokát, Sokolská třída 936/21, 702 00 Ostrava

Vypraveno dne
viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy